

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Staszak

Protokolant: st. sekr. sąd. Arkadiusz Musiański

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Adama Grochoły

po rozpoznaniu w dniach: 17.11.2015r., 20.11.2015r., 24.11.2015r., 07.12.2015r., 09.12.2015r., 11.12.2015r., 14.12.2015r., 15.12.2015r., 01.02.2016r., 08.02.2016r., 12.02.2016r., 22.02.2016r., 22.03.2016r., 25.03.2016r., 06.04.2016r., 09.05.2016r., 09.06.2016r., 15.06.2016r., 16.06.2016r., 22.06.2016r., 27.06.2016r., 04.08.2016r., 05.08.2016r., 11.08.2016r., 12.08.2016r., 22.08.2016r., 05.09.2016 r., 11.10.2016 r.

sprawy:

1. **W. M. (1)** s. Z. i H. z d. R., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

I.W okresie od 16 lipca 2000 roku do 21 listopada 2005 roku w S. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako członek zarządu, pełniąc funkcję wiceprezesa Zarządu (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S., ul. (...), będąc z mocy ustawy zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi spółki, wielokrotnie, poprzez nadużycie udzielonych mu uprawnień, działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, poprzez swoje działanie wyrządził spółce szkodę majątkową w wielkich rozmiarach na łączną kwotę 2 618 585,50 złotych, przy czym z przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, a mianowicie:

- w okresie od 16 lipca 2000 roku do 07 lipca 2005 roku działając wspólnie i w porozumieniu z prokurentem spółki R. K. (1) w celu zaniżenia zysków spółki i osiągnięcia w ten sposób korzyści materialnych, w dwóch kantorach należących do spółki (...) znajdujących się przy ul. (...) w S. oraz na Przejściu Granicznym w Ś., poświadczal nieprawdę w dokumentacji finansowej spółki w ten sposób, że polecał swoim pracownikom rejestrować fikcyjne transakcje skupu dolarów amerykańskich, a następnie ich sprzedaży po cenach poniżej cen skupu, aby w ten sposób zaniżyć zysk spółki, a następnie przywłaszczał sobie kwoty, które powstały w wyniku takich fikcyjnych transakcji, przy czym kwota zaniżonego w tym okresie zysku, a tym samym przywłaszczonego mienia w wielkich rozmiarach na szkodę spółki (...) wyniosła 2 241 259,60 złotych,

- w okresie od 02 grudnia 2004 roku do około 26 sierpnia 2005 roku w S., działając samodzielnie oraz wspólnie i w porozumieniu z H. G. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz obciążenia spółki kosztami za usługi i zakup artykułów, które w rzeczywistości nie zostały wykonane na rzecz spółki ani też przeznaczone dla spółki, polecał wystawiać faktury za wykonane usługi i zakupione przedmioty na spółkę (...) i zatwierdzał te faktury poświadczając nieprawdę na dokumentach mających znaczenie prawne, przy czym doprowadził spółkę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę około 170 888.11 złotych,

- w okresie od 27 sierpnia 2004 roku do co najmniej 21 listopada 2005 roku w S. jako wiceprezes zarządu spółki (...), działając w podobny

sposób, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej i działania na szkodę spółki (...) wbrew przepisom kodeksu spółek handlowych założył inną spółkę pod nazwą „(...) - Sp. J.”, której zakres działalności praktycznie pokrywał się z działalnością spółki (...) czym doprowadził spółkę (...) do utraty zarobku z tytułu świadczonych usług w łącznej wysokości co najmniej 206 437.82 złotych ,

tj. o czyn z art. 296 § 3 kk w zb. z art. 271§ 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art.12 kk i w zw. z art. 11 §2 kk

VI. w dniu 02 grudnia 2004 roku w K., działając jako sprawca kierowniczy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polecił W. H. (1) wystawienia nieprawdziwych faktur za wykonywanie usług budowlanych, w ten sposób, że pod groźbą nieuregulowania należności za usługi polecił, aby wszystkie faktury zostały wystawione na firmę (...) s-ka z o.o. w S. wiedząc, że usługi te nie zostały wykonane na rzecz spółki, a prace za które zapłaciła spółka (...) zostały wykonane na nieruchomości należącej do matki podejrzanego, tj. H. M. (1) w K., przy ul. (...), a tym samym zlecił W. H. (1) poświadczanie nieprawdy na fakturach wystawionych przez jego firmę (...) z K. , w okresie od 02.12.2004 roku do 29.04.2005 roku na 6 fakturach,

tj. o czyn z art. 18§1 kk w zw. z art.271§3 kk

2. **R. K. (1)** s. J. i M. z d. B., ur. (...) w P.

oskarżonego o to , że

XX. w okresie od 16 lipca 2000 roku do 07 lipca 2005 roku w S. jako prokurent spółki (...), działając wspólnie i w porozumieniu z wiceprezesem Zarządu (...) Spółka z o.o. z siedzibą w S., ul. (...) -W. M. (1), czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu, będąc zobowiązanym m.in. do sprawowania bieżącej kontroli kantorów oraz ustalania prawidłowych kursów walut, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu ,w podobny sposób, poprzez niedopełnienie obowiązków, działając z góry powziętym zamiarem, w celu zaniżenia zysków spółki i osiągnięcia w ten sposób korzyści materialnych, w dwóch kantorach należących do spółki (...) znajdujących się przy ul. (...) w S. oraz na Przejściu Granicznym w Ś., polecał pracownikom kantoru rejestrować fikcyjne transakcje skupu dolarów amerykańskich, a następnie ich sprzedaży po cenach poniżej cen skupu, aby w ten sposób zaniżyć zysk spółki, a następnie przywłaszczał sobie kwoty ,które powstały w wyniku takich fikcyjnych transakcji, czym poświadczal nieprawdę w dokumentach mających znaczenie prawne, przy czym kwota zaniżonego w tym okresie zysku, a tym samym przywłaszczonego mienia i powstałej w ten sposób szkody w wielkich rozmiarach na rzecz spółki (...) - Spółka z o.o. z siedzibą w S. wyniosła 2 241 239,60 złotych,

tj. o czyn z art. 296 § 3 kk w zb. z art. 271§ 3 kk w zw. z art.65 § 1 kk w zw. z art.12 kk i w zw. z art. 11 §2 kk

3. **H. G. (1)** s. A. i M. z d. M., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W okresie od 02 grudnia 2004 roku do około 26 sierpnia 2005 roku w S. działając wspólnie i w porozumieniu z pełniącym funkcję wiceprezesa Zarządu (...) Spółka z o.o. W. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1), działając w warunkach ciągu przestępstw, w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie i opis faktur, potwierdzał na nich nieprawdę, czym doprowadził Spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem na łączną kwotę około 138 783,39 złotych, a mianowicie:

I. w dniu 03 grudnia 2004 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie około 21 230 złotych w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 02.12.2004 roku wystawionej przez Zakład (...) z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za wykonane prace dla spółki (...),

gdy w rzeczywistości prace takie zostały wykonane przez w/w firmę na kwotę około 6 000 złotych, a nie 27 230,40 złotych, a tym samym poświadczył nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

II. w dniu 31 stycznia 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 8540 złotych w ten sposób, że na fakturze VAT nr (...) z dnia 27.01.2005 roku wystawionej przez (...) Sp. z o.o. z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za wykonaną pracę projektową dla spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne prace projektowe nie zostały wykonywane dla spółki (...), a tym samym poświadczył nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

III. w dniu 17 marca 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 14 030 złotych w ten sposób, że na fakturze VAT nr (...) z dnia 08.03.2005 roku wystawionej przez Zakład (...) z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za wykonane prace dla spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne prace nie zostały wykonywane dla spółki (...) przez w/w firmę, a tym samym poświadczył nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

IV. w dniu 24 marca 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 14 396 złotych w ten sposób, że na fakturze VAT nr (...) z dnia 23.03.2005 roku wystawionej przez Zakład (...) z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za wykonane prace dla spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne prace nie zostały wykonywane dla spółki (...) przez w/w firmę, a tym samym poświadczył nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

V. w dniu 08 kwietnia 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 14 884 złotych w ten sposób, że na fakturze VAT nr (...) z dnia 02.04.2005 roku wystawionej przez Zakład (...) z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za wykonane prace dla spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne prace nie zostały wykonywane dla spółki (...) przez w/w firmę, a tym samym poświadczył nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

VI. w dniu 15 kwietnia 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 14 518 złotych w ten sposób, że na fakturze VAT nr (...) z dnia 11.04.2005 roku wystawionej przez Zakład (...) z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za wykonane prace dla spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne prace nie zostały wykonywane dla spółki (...) przez w/w firmę, a tym samym poświadczył nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

VII.w dniu 18 kwietnia 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 8540 złotych w ten sposób, że na fakturze VAT nr (...) z dnia 12.04.2005 roku wystawionej przez (...) Sp. z o.o. z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za wykonaną pracę projektową dla spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne prace projektowe nie zostały wykonywane dla spółki (...), a tym samym poświadczyl nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

VIII.w dniu 09 maja 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 14 884 złotych w ten sposób, że na fakturze VAT nr (...) z dnia 11.04.2005 roku wystawionej przez Zakład (...) z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za wykonane prace dla spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne prace nie zostały wykonywane dla spółki (...) przez w/w firmę, a tym samym poświadczyl nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

IX.w dniu 15 czerwca 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 15257,77 złotych w ten sposób, że na fakturze VAT nr (...) z dnia 15.06.2005 roku wystawionej przez Hurtownię (...) z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za przedmioty przeznaczone na potrzeby spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne z tych przedmiotów nie były zakupione dla spółki (...), a tym samym poświadczyl nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

X.w dniu 22 czerwca 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 4 153,19 złotych w ten sposób, że na fakturze VAT nr (...) z dnia 20.06.2005 roku wystawionej przez Firmę Handlową (...) z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za przedmioty przeznaczone na potrzeby spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne z tych przedmiotów nie były zakupione dla spółki (...), a tym samym poświadczyl nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 271 § 3 kk w zw. z art.11§2 kk

XI.w dniu 22 czerwca 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 4 219,24 złotych w ten sposób, że na fakturze proforma nr (...) z dnia 20.06.2005 roku wystawionej przez „(...)” Sp. z o.o. z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za artykuły przeznaczone na potrzeby spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne z tych artykułów nie były zakupione na potrzeby spółki (...), a tym samym poświadczyl nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

XII.około 20 sierpnia 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 170,39 złotych w ten sposób ,że na fakturze nr (...) z dnia 29.06.2005 roku wystawionej przez „(...)” Sp. z o.o. z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za artykuły zużyte na potrzeby spółki (...), gdy w rzeczywistości żadne z tych artykułów nie były zakupione na potrzeby spółki (...), a tym samym poświadczyl nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

XIII.około 26 sierpnia 2005 roku w S. działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z vice prezesem zarządu spółki (...) W. M. (1), w celu osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej, będąc odpowiedzialnym za potwierdzanie zasadności faktur i ich opis, doprowadził Spółkę (...) s-ka z o.o. w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w kwocie 3960,60 złotych w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 19.08.2005 roku wystawionej przez (...) Sp. z o.o. z K. sporządził adnotację, że należność z faktury jest za przedmioty zakupione na potrzeby spółki (...), gdy w rzeczywistości przedmioty te nie zostały zakupione dla spółki (...), a tym samym poświadczyl nieprawdę na tym dokumencie,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zb. z art.271§3 kk w zw. z art.11§2 kk

I.Orzekając w granicach zarzutu z pkt I i VI części wstępnej wyroku oskarżonego **W. M. (1)** uznaje za winnego tego ,że :

w okresie od 16.07.2000 r. do 21.11.2005 r. w S. i w K. działając wspólnie i w porozumieniu z R. K. (1) (ppkt 1) , samodzielnie ,a także wspólnie i w porozumieniu z H. G. (1) , a nadto wspólnie i w porozumieniu z inną osobą (ppkt 2) , a także działając samodzielnie (ppkt 3) wielokrotnie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) sp. z o.o. jako członek zarządu , viceprezes zarządu tej spółki przez nadużycie udzielonych mu uprawnień (ppkt 1 , 2) i niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku (ppkt 3) wyrządził spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w łącznej kwocie co najmniej 2.530.611,71 zł czyniąc sobie z popelnienia przestępstwa stałe źródło dochodu ,

i tak :

1.w okresie od 16.07.2000 r. (a od 16.09.2002 w przypadku kantoru przy ul. (...) w S.) do 07.07.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z prokurentem (...) sp. z o.o. R. K. (1) wielokrotnie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) sp. z o.o. jako członek zarządu , viceprezes zarządu tej spółki przez nadużycie udzielonych mu uprawnień wyrządził spółce szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w ten sposób ,że w dwóch kantorach należących do spółki (...) znajdujących się : przy ul. (...) w S. oraz na przejściu granicznym w Ś.nakazywał pracownikom kantorów wymiany walut - kasjerkom zapisywać i rozliczać (rejestrować) w raportach przed północą fikcyjne transakcje sprzedaży przez kantory dolarów amerykańskich po niższym kursie niż były skupione przez kantory , a następnie zapisywać i rozliczać (rejestrować) po północy fikcyjne transakcje ich skupu przez kantory po kursie powyżej tego ostatniego kursu sprzedaży , zaniżając w ten sposób zysk spółki z kantorów i przywłaszczając sobie (rano) kwoty , które powstały w wyniku zapisywania i rozliczania w raportach takich fikcyjnych transakcji , łącznie kwotę 2.241.239,60 zł , czyniąc sobie z popelnienia przestępstwa stałe źródło dochodu ,

2.w okresie od 02.12.2004 r. do około 26.08.2005 r. w S. i w K. działając samodzielnie ; działając wspólnie i w porozumieniu z H. G. (1) ; działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wielokrotnie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) sp. z o.o. jako członek zarządu , viceprezes zarządu tej spółki przez nadużycie udzielonych mu uprawnień wyrządził spółce szkodę majątkową w kwocie 170.888,11 zł w

ten sposób ,że wskazywał wystawcom faktur VAT , aby faktury VAT za wykonane usługi i zakupione towary o nr (...) z dnia 29.04.2004 (wystawca (...) sp. z o.o.) , nr (...) z dnia 02.12.2004 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 27.01.2005 (wystawca (...) sp. z o.o.) , nr (...) z dnia 08.03.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 23.03.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 02.04.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 11.04.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 12.04.2005 (wystawca (...) sp. z o.o) , nr (...) z dnia 29.04.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 20.06.2005 (wystawca Firma Handlowa (...)) , nr (...) z dnia 20.06.2005 (wystawca (...) sp. z o.o. z K.) , nr (...) z dnia 08.07.2005 (wystawca Hurtownia (...) , (...)) , nr (...) z dnia 08.07.2005 (wystawca Hurtownia (...) , (...)) , nr (...) z dnia 11.07.2005 (wystawca Hurtownia (...) , (...)) , nr (...) z dnia 15.07.2005 (wystawca Hurtownia (...) , (...)) , nr (...) z dnia 20.07.2005 (wystawca Hurtownia (...) , (...)) , nr (...) z dnia 19.08.2005 (wystawca (...) sp. z o.o. z K.) były wystawione na (...) sp. z o.o. s siedzibą w S. ,wiedząc , że usługi te nie zostały wykonane na rzecz tej spółki i że towary nie zostały zakupione dla tej spółki i na jej rzecz , lecz usługi te zostały wykonane na rzecz , a towary kupione dla potrzeb, nieruchomości w K. przy ul. (...)

- a następnie oskarżony zatwierdzał te wyżej wskazane faktury, za które zapłaciła (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie około 170.888,11 zł,

czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu ,

3.w okresie od 09.12.2004 r. do 21.11.2005 r. w S. działając wielokrotnie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) sp. z o.o. jako członek zarządu , wiceprezes zarządu tej spółki przez niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku wyrządził spółce szkodę majątkową w kwocie co najmniej 118.484 zł w ten sposób ,że wbrew przepisowi art. 211 par. 1 i 2 kodeksu spółek handlowych bez zgody uprawnionego organu rozpoczął wykonywanie działalności konkurencyjnej w stosunku do (...) sp. z o.o. w ramach spółki pod nazwą (...) -SP. J. , której zakres działalności pokrywał się z działalnością (...) sp. z o.o. jeżeli chodzi o następujący przedmiot działalności : agencji celnej , spedycji , transportu (przewozu) ,pośrednictwa ubezpieczeniowego , usług składowych (składów celnych) , poradnictwa celnego , spedycyjnego , przewozowego (konsulting i doradztwo) i wystawił faktury vat o nr (...) z dnia 21.11.2005 i (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) ; nr (...) z dnia 23.09.2005 i nr (...) z dnia 27.10.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 , nr (...) z dnia 27.10.2005 i nr (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) sp. z o.o. -za usługi spedycyjne oraz faktury vat o nr (...) z dnia 03.06.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 13.01.2005 dla (...) SA ; nr (...) z dnia 13.01.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 , nr (...) z dnia 24.01.2005 , nr (...) z dnia 17.01.2005 , nr (...) z dnia 24.01.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 03.02.2005 i nr (...) z dnia 03.06.2005 dla (...) sp. jawna; nr (...) z dnia 07.04.2005 i nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp. z o.o ; nr (...) z dnia 03.03.2005 i nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) SA ; nr (...) z dnia 20.052005 , nr (...) z dnia 03.06.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 03.02.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 17.01.2005 , nr (...) z dnia 03.02.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 07.04.2005 , nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 03.06.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp.z o .o. -za czynności , które były wykonane lub też mogłyby zostać wykonane przez pracowników (...) sp. z o.o. w ramach zarejestrowanego w KRS przez tę spółkę przedmiotu działalności, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu,

tj . czynu z art.296 par. 3 kk w zw.z 12 kk w zw.z art. 65 par. 1 kk

i za to na podstawie art. 296 par. 3 kk w zw.z art. 65 par. 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 par. 2 kk karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych po 500 zł (pięćset złotych) każda

II. na podstawie art.41 par. 1 kk w zw. z art. 43 par. 1 kk w zw.z art. 39 pkt 2 kk orzeka wobec oskarżonego **W. M. (1)** zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych i stanowisk w organach zarządzających i nadzorczych spółek prawa handlowego na okres 5 (pięciu) lat oraz na podstawie art. 41 par. 2 kk w zw. z art. 43 par. 1 kk w zw.z art. 39 pkt 2 kk orzeka wobec tego oskarżonego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej związanej z prowadzeniem kantorów na okres 5 (pięciu) lat

III.oskarżonego **R. K. (1)** uznaje za winnego tego ,że w okresie od 16.07.2000 r. (a od 16.09.2002 w przypadku kantoru przy ul. (...) w S.) do 07.07.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z członkiem zarządu i jednocześnie viceprezesem zarządu (...) sp. z o.o. W. M. (1) wielokrotnie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej będąc obowiązany na podstawie przepisu ustawy , uchwały zgromadzenia wspólników nr (...) z dnia 01.06.1995 r. do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) sp. z o.o. jako prokurent tej spółki przez niedopełnienie ciężących na nim obowiązków bieżącej kontroli kantorów wymiany walut : śledzenie kursów i ustalanie w oparciu o informacje uzyskane tą drogą prawidłowych wysokości kursów walut na poszczególnych kantorach wyrządził spółce szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w ten sposób ,że w dwóch kantorach należących do spółki (...) znajdujących się : przy ul. (...) w S. oraz na przejściu granicznym w Ś. nakazywał pracownikom kantorów wymiany walut - kasjerkom zapisywać i rozliczać (rejestrować) w raportach przed północą fikcyjne transakcje sprzedaży przez kantory dolarów amerykańskich po niższym kursie niż były skupione przez kantory , a następnie zapisywać i rozliczać (rejestrować) po północy fikcyjne transakcje ich skupu przez kantory po kursie powyżej tego ostatniego kursu sprzedaży , zaniżając w ten sposób zysk spółki z kantorów i przywłaszczając sobie (rano) kwoty , które powstały w wyniku zapisywania i rozliczania w raportach takich fikcyjnych transakcji , łącznie kwotę 2.241.239,60 zł , czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu , tj. czynu z art.296 par. 3 kk w zw. z 12 kk w zw. z art. 65 par. 1 kk i za to na podstawie art. 296 par. 3 kk w zw.z art. 65 par. 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 par. 2 kk karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 300 zł (trzysta złotych) każda

IV. na podstawie art.41 par. 1 kk w zw. z art. 43 par. 1 kk w zw. z art. 39 pkt 2 kk orzeka wobec oskarżonego **R. K. (1)** zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych i stanowisk w organach zarządzających i nadzorczych spółek prawa handlowego na okres 4 (czterech) lat oraz na podstawie art. 41 par. 2 kk w zw. z art. 43 par. 1 kk w zw.z art. 39 pkt 2 kk orzeka wobec tego oskarżonego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej związanej z prowadzeniem kantorów na okres 4 (czterech) lat

V. na podstawie art. 46 par. 1 kk orzeka wobec oskarżonych **W. M. (1) i R. K. (1)** solidarnie obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o z siedzibą w S. kwoty 2.241.239,60 zł (dwa miliony dwieście czterdzieści jeden tysięcy dwieście trzydzieści dziewięć złotych złotych i sześćdziesiąt groszy) , a także na podstawie art. 46 par. 1 kk orzeka wobec oskarżonego **W. M. (1)** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o z siedzibą w S. kwot : 170.888,11 zł (sto siedemdziesiąt tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych i jednaście groszy) i 118.484 zł (sto osiemnaście tysięcy czterysta osiemdziesiąt cztery złote)

VI. oskarżonego **H. G. (1)** uznaje za winnego tego ,że:

1. w dniu 03.12.2004 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 27.230,40 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 02.12.2004 r. wystawionej na kwotę 27.230,40 zł przez Zakład (...) z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację ,że „Wymieniona należność jest za naprawę dachu budynku administracyjnego f-my (...) sp. z o.o. ul. (...) , (...)-(...) S. .”, gdy w rzeczywistości żadna taka praca nie została wykonana dla (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

2. w dniu 31.01.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1), doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 8.540 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 27.01.2005 r. wystawionej na kwotę 8.540 zł przez (...) sp. z o.o. z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację ,że „Wymieniona należność jest za wykonaną pracę projektową Bazy Spółki (...) ul. (...), (...)-(...) S. przeznaczoną dla potrzeb firmy .”, gdy w rzeczywistości żadna taka praca nie została wykonana dla (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

3. w dniu 17.03.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1), doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 14.030 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 08.03.2005 r. wystawionej na kwotę 14.030 zł przez Zakład (...) z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację „Potwierdzam wykonanie przeprowadzonego remontu instalacji kanalizacyjnej na terenie bazy (...) ul. (...), (...)-(...) S.. Wymieniona należność jest zgodna z ustaleniami .”, gdy w rzeczywistości żadna taka praca nie została wykonana dla (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

4. w dniu 24.03.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 14.396 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 23.03.2005 r. wystawionej na kwotę 14.396 zł przez Zakład (...) z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację ,że „Wymieniona należność jest za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej budynku Baza S. ul. (...), (...)-(...) S. (...). Należność określona w fakturze jest zgodna z ustaleniem ”, gdy w rzeczywistości żadna taka praca nie została wykonana dla (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

5. w dniu 08.04.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 14.884 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 02.04.2005 r. wystawionej na kwotę 14.884 zł przez Zakład (...) z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację „Potwierdzam wykonanie czynności określonych w fakturze budynku administracyjnego Bazy Spółki (...) ul. (...), (...)-(...) S..Należność jest zgodna z ustaleniem .”, gdy w rzeczywistości żadna taka praca nie została wykonana dla (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

6. w dniu 15.04.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 14.518 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 11.04.2005 r. wystawionej na kwotę 14.518 zł przez Zakład (...) z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację „ Wymieniona należność jest za wykonanie robót brukarskich i posadzkarskich na terenie Bazy Spółki (...) ul. (...), (...)-(...) S.. Należność określona w fakturze jest zgodna z ustaleniem.”, gdy w rzeczywistości żadna taka praca nie została wykonana dla (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

7. w dniu 18.04.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie

8.540 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 12.04.2005 r. wystawionej na kwotę 8.540 zł przez (...) sp. z o.o. z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację ,że „Wymieniona należność jest za projekt przerobienia Biura (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S. i wykorzystania go na potrzeby punktu pocztowego , przyjmowania opłat i punktu agencyjnej obsługi bankowej wraz z projektem przebudowy i zabudowy .”, gdy w rzeczywistości żadna taka praca nie została wykonana dla (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego(...) sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

8.w dniu 09.05.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 14.884 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 29.04.2005 r. wystawionej na kwotę 14.884 zł przez Zakład (...) z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację „ Wymieniona należność jest za wykonanie robót ślusarskich i betonowych bram wjazdowych i wyjazdowych z Bazy Spółki (...) ul. (...), (...)-(...) S..”, gdy w rzeczywistości żadna taka praca nie została wykonana dla (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

9.w dniu 15.06.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 15.257,77 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 15.06.2005 r. wystawionej na kwotę 15.257,77 zł przez Hurtownię (...) z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację „ Zużyto na potrzeby firmy ,a 20 m 2 jest na magazynie .”, gdy w rzeczywistości żaden taki towar nie został zakupiony na potrzeby (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego(...)sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

10.w dniu 22.06.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 4.153,19 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 20.06.2005 r. wystawionej na kwotę 4.153,19 zł przez Firmę Handlową (...) z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację „ Wymienione artykuły w fakturze są przeznaczone dla potrzeb budynku mieszkalno-archiwalnego f-my (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S. .”, gdy w rzeczywistości żaden taki towar nie został zakupiony na potrzeby (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

11.w dniu 22.06.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 4.219,24 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 20.06.2005 r. wystawionej na kwotę 4.219,24 zł przez (...) sp z o.o. z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację „ Wymienione artykuły w fakturze są przeznaczone do montażu w budynku mieszkalno-archiwalnym f-my (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S. .”, gdy w rzeczywistości żaden taki towar nie został zakupiony na potrzeby (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

12. po dniu 29.06.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 170,39 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 29.06.2005 r. wystawionej na kwotę 170,39 zł przez (...) sp. z o.o. z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację „ Zużyto na potrzeby firmy .”, gdy

rzeczywistości żaden taki towar nie został zakupiony na potrzeby (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp z o.o.,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk

13. około dnia 26.08.2005 r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 3.960,60 zł za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na fakturze VAT nr (...) z dnia 19.08.2005 r. wystawionej na kwotę 3.960,60 zł przez (...) sp. z o.o. z K. na jej odwrocie wpisał on adnotację „Wymienione artykuły w fakturze zostały zakupione na potrzeby f-my (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S.-budynek mieszkalno-archiwalny .”, gdy w rzeczywistości żaden taki towar nie został zakupiony na potrzeby (...) sp. z o.o. przez w/w firmę, działając na szkodę pokrzywdzonego (...) sp z o.o. ,

tj. czynu z art. 286 par. 1 kk ,

przy czym przestępstw opisanych w pkt 1-13 dopuścił się w okresie od 03.12.2004 r. do około 26.08.2005 r. w warunkach ciągu przestępstw - w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności i za to na podstawie art. 286 par. 1 kk w zw.z art. 91 par. 1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności , a na podstawie art. 33 par. 2 kk grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po 50 zł (pięćdziesiąt złotych) każda

VII. na podstawie art. 69 par. 1, 2 kk , art. 70 par. 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego **H. G. (1)** na okres próby 2 (dwóch) lat , a na podstawie art. 73 par. 1 kk oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego

VIII. na podstawie art. 72 par. 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego **H. G. (1)** do informowania kuratora o przebiegu okresu próby co 2 miesiące

IX. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata S. K. kwotę 9.151,20 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu

X. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. zo.o. z siedzibą w S. zwrot po 1/3 wydatków , które łącznie wyniosły 7.440 zł, czyli po 1/3 z tej kwoty przez każdego z oskarżonych

XI. na podstawie art. 627 kpk zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/3 oraz wymierza im opłaty :

- oskarżonemu W. M. (1) w kwocie 20.400 zł

- oskarżonemu R. K. (1) w kwocie 9.300zł

- oskarżonemu H. G. (1) w kwocie 1.180zł.

SSO Dorota Staszak

II K 133/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny (omówiony w kolejności według punktów z wyroku, a nie chronologii czasowej):

Odnośnie I pkt ppkt 1 wyroku (W. M. (1)) :

Sprawa dotyczyła firmy (...) sp. z o.o. w S. , która powstała w 1989 r. Udziałowcami w spółce byli : W. M. (1) , H. S. i R. S. (1). W. M. (1) i H. S. mieli po 47 procent udziałów , a R. S. (1) 6 procent (on był udziałowcem w okresie od maja 2000 do 20.11.2006 r.). Członkami zarządu byli W. M. (1) , viceprezes zarządu (on do 27.10.2006, kiedy to został odwołany uchwałą nr 2 z tego dnia) i H. S. – prezes zarządu . Do podjęcia czynności wystarczyło oświadczenie jednego członka zarządu . Nie było umownego pisemnego podziału obowiązków między członkami zarządu . Obaj członkowie zarządu podejmowali decyzje w firmie. W par. 11 umowy spółki zapisano ,że do kompetencji zarządu należy wykonywanie wszystkich czynności nie zastrzeżonych wyraźnie przez umowę spółki lub bezwzględne przepisy prawa do kompetencji zgromadzenia wspólników.

Dowód : zeznania świadka R. S. (1) k- 1526 w zw.z k- 12.259

Częściowo zeznania świadka H. S. k- 55-56, 863-865,3015v-3016, 2586,10.911-10.917,10.970-10.976,11.216-11.222, 11.231-11.241, 11.270-11.273

Dokumenty z akt VGC 662/05 (w tym umowa spółki k- 236-238 , 465-467 , uchwała nr 2 z 27.10.2006 k- 972) w zw.z k- 12.044 UWAGA SYGNATURA VII Ga 23/08 WSKAZANA PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY W UZ. K- 10.064 DOTYCZY TYCH SAMYCH AKT , VIDE : OKŁADKI AKT

Umowa spółki k- 42-45 w zw.z k- 12.049

Oskarżony R. K. (1) był prokurentem spółki (...). Zajmował się on bezpośrednim nadzorem nad dwoma kantorami w Ś. i S..

Oskarżony R. K. (1) jako prokurent był obowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) sp. z o.o. jako prokurent tej spółki. Ciężyły na nim obowiązki bieżącej kontroli kantorów wymiany walut : śledzenie kursów i ustalanie w oparciu o informacje uzyskane tą drogą prawidłowych wysokości kursów walut na poszczególnych kantorach.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. (1) k- 999

zeznania świadka R. S. k- 1526 w zw.z k-12.259

Częściowo zeznania świadka H. S. k- 55-56, 863-865, 2558, 10.911-10.917,10.970-10.976,11.216-11.222, 11.231-11.241, 11.270-11.273

Zakres czynności R. K. (1) k- 233 (to samo k-431 473, 866) w zw.z k-12.049

Aneks do zakresu czynności k- 867 w zw.z k-12.049

Zakres czynności R. K. (1) bez daty k- 869 w zw.z k- 12.049

Uchwała o powołaniu z 01.06.1995 k- 1474 w zw. z k- 12.049

Do spółki (...) należały dwa kantory , które znajdowały się przy ul. (...) w S. oraz na przejściu granicznym w Ś. . W kantorach tych pracowały kasjerki walutowe : M. M. (2) , I. K. (1) , E. M. (1), M. G. (1) (uprzednio J.), W. A. (1) , J. J. (2) , K. R. (1), E. D. (1). W okresie od 16.07.2000 w przypadku kantoru na przejściu granicznym w Ś. ,a w przypadku kantoru przy ul. (...) w S. od 16.09.2002 r. , do 07.07.2005 r. w obu przypadkach , oskarżony W. M. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym R. K. (1) wielokrotnie , kilka razy w tygodniu , nakazywali telefonicznie pracownikom kantorów wymiany walut kasjerkom walutowym zapisywać i rozliczać (rejestrować) w raportach przed północą fikcyjne transakcje sprzedaży przez kantory dolarów amerykańskich po niższym kursie niż były skupione przez kantory , a następnie zapisywać i rozliczać – rejestrować - po północy fikcyjne transakcje ich skupu przez kantory po kursie powyżej tego ostatniego kursu sprzedaży, zaniżając w ten sposób zysk z kantorów spółki (...). Nie było faktycznego ruchu pieniędzy ,a tylko wyłącznie samo księgowanie transakcji w komputerze , które nie miały fizycznie

miejsca. Rano W. M. (1) lub R. K. (1) przyjeżdżali odebrać kwoty (pieniędzy), które powstały w wyniku zapisywania i rozliczania w raportach takich fikcyjnych transakcji. Zabierali pieniądze: w kopertach lub zawinięte w papier lub w woreczku foliowym; spięte gumką lub spinaczem. Łącznie przywłaszczyli oni w ten sposób kwotę 2.241.239,60 zł.

Oskarżony W. M. (1) osobiście wykonywał powyżej opisane czynności pod nieobecność R. K. (1).

W kantorach były wytwarzane dokumenty: meldunki dobowe i raporty kantorowe (te drukowano z komputera w 2 egzemplarzach – białym oryginale i różowej kopii). Kopia raportu kantorowego zostawała w kantorze (jej komputerowy wydruk), a oryginał raportu kantorowego (jego komputerowy wydruk) był podczepiany pod meldunek dobowy. Na raportach kantorowych widoczne były wszystkie transakcje przeprowadzone na kantorze i kursy. Meldunek dobowy i raport kantorowy zabierał na ogół R. K. (1), kiedy przyjeżdżał rano po pieniądze z tzw. operacji północnych i dokumenty te zabierał do biura organizacyjnego. Czasami dokumenty te do biura zabierał J. S. (1), który czasem przyjeżdżał do kantorów wraz z R. K. (1). Czasami R. K. (1) przyjeżdżał do kantorów również M. W..

Dowód: częściowo zeznania świadka M. M. (2) k- 5674-5675 (oryginał k- 526-527), 5945-5947 w zw. z k-12.081

Częściowo zeznania świadka I. K. (1) k- 5679-5681 (oryginał k- 528-530), 4652-4657 w zw.z k- 12.082

Zeznania świadka E. M. (1) k- 5682-5683 (oryginał k- 531-532), 5457-5462 w zw. z k-12.082

Częściowo zeznania świadka M. G. (1) (J. uprzednio) k- 5695-5696 (oryginał k- 533-534), 5716-5721, 5750-5753 w zw.z k- 12.111

Częściowo zeznania świadka W. A. (1) k- 5691-5692 (oryginał k- 535-536), 6232-6235 w zw.z k- 12.081

Częściowo zeznania świadka J. J. (2) k- 5699-5700 (oryginał k-537-538), 1591-1592, 6252-6257 w zw.z k- 12.111

Częściowo zeznania świadka K. R. (1) k- 5697-5698 (oryginał k-539-540), 1585, 6260-6264 w zw.z k- 12.111

Częściowo zeznania świadka E. D. (1) k- 5701-5703 (oryginał k- 542-544), 4689-4694 w zw.z k- 12.081

Raporty kantorowe – ich wydruki komputerowe w kartonach stanowiące załącznik do akt głównych opisane na k- 11.624, 11.628 w zw.z k-12.049

Protokół przeszukania (...) 394-400 w zw.z k-12.049

Opinie biegłej S. D. na k- 717-827 oraz w załączniku do akt w postaci czerwonego segregatora w zw.z k- 12.049

Częściowo zeznania biegłej S. D. k- 883-885, 7191-7195 w zw.z k- 12.242 (ZMARŁA, AKT ZGONU K- 11.645)

Częściowo zeznania świadka M. W. k- 11.896-11899 (oryginał k- 658-660), 1635-1636, 4896-4899, 4901-4906, 4947-4951, 5003-5002, 5009-5013 w zw.z k-12.111 i k- 12.333

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. M. (1) k- 991 verte, k-993 verte, k- 1405 verte

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. (1) k- 999

częściowo zeznania świadka R. S. k- 5838-5842 w zw.z k- 12.259

zeznania świadka H. P. k- 5923v-5927 w zw.z k-12.081

decyzje dewizowe k-1107a -1107e w zw.z k- 12.049

Od dnia 08.07.2005 r. oskarżony R. K. (1) został odsunięty od nadzoru nad kantorami po naradzie zarządu w tym dniu , ale w związku z inną wcześniej , tzn. na początku lipca 2005 , ujawnioną sprawą (opisaną w pkt I ppkt 3) , że W. M. (1) prowadził działalność konkurencyjną w postaci firmy (...) sp. j., bowiem W. K. wszedł w skład tej firmy.

Dowód : częściowo zeznania świadka M. M. (2) k- 5674-5675 (oryginał k- 526-527) , 5945-5947 w zw.z k- 12.081

częściowo zeznania świadka I. K. (1) k- 5679-5681 (oryginał k- 528-530), 4652-4657 w zw.z k- 12.082

Częściowo zeznania świadka K. R. (1) k- 5697-5698 (oryginał k-539-540) , 1585,6260-6264 w zw.z k- 12.111

Zeznania świadka M. F. k- 5962, 5967, 5972 w zw.z k- 12.049

częściowo zeznania świadka H. S. k- 3017,2559, 10.911-10.917,10.970-10.976,11.216-11.222, 11.231-11.241, 11.270-11.273

Ponieważ po odsunięciu R. K. (1) od nadzoru nad kantorami zyski na kantorach zaczęły wzrastać, to H. S. postanowił spotkać się kasjerkami z kantorów w celu zapytania o przyczyny tego zjawiska. Na spotkaniu w dniu 14.10.2005r. kasjerka M. M. (2) poinformowała H. S. o tzw. operacjach północnych. Potem doszło do drugiego spotkania z kasjerkami .

Dowód : częściowo zeznania świadka H. S. k- 2604 , 2560-2561

Protokoły spotkania z kasjerkami k- 156-159,197-198 w zw.z k- 12.049

Po ujawnieniu sprawy tzw. operacji północnych na kantorach H. S. zlecił M. F. w październiku 2005 r. - głównemu księgowemu w (...) - przygotowanie zestawienia zysków w kantorach w Ś. i S. za okres maj-wrzesień 2005 , ten okres wybrano, bo w okresie po 07.07.2005 nastąpił nagły wzrost zysków w kantorach. H. S. zlecił też przeprowadzenie kontroli biegłemu rewidentowi z Z. P. R. firma (...). Wykrył on nieprawidłowości , o których zeznawały też kasjerki. To samo wskazała też kontrola (...) z Z..

Dowód : zeznania świadka M. F. k- 373-374 (przepisane k- 5669-5671, 5947-5948 w zw.z k- 12.049

Zestawienie dochodów z kantorów k- 154-155 w zw.z k-12.049

częściowo zeznania świadka H. S. k- 2560-2561

ekspertyza z firmy (...) z załącznikami k- 408-441 w zw.z k-12.049

Odnosnie pkt I ppkt 2 wyroku (W. M. (1)) i VI wyroku (H. G.):

W dniu 19.08.2005 pracownik sklepu (...) w K. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 3.690,60 zł na (...) sp. z o.o. w S. za baterię umywalkową , szafkę pod umywalkę, umywalkę , spłuczkę , miskę komp., deskę sedesową , 2 wanny , zestaw odpływowy , syfon umywalkowy . Towar zamawiał młody mężczyzna (prawdopodobnie E. M. (2)) i to on wskazał , by fakturę wystawić na (...) , wskazał on jako osobę odbierającą fakturę W. M. (1). Z adnotacji na fakturze wynika , że wpłynęła ona do (...) dnia 26.08.2005 r. , na odwrocie faktury widnieje odręczny zapis o treści „ Faktura opłacona . Wymienione artykuły w fakturze zostały zakupione na potrzeby firmy (...) sp. z o.o. ul. (...) , (...)-(...) S. – budynek mieszkalno-archiwalny ” i podpis oskarżonego H. G. (1) . Z przodu faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę. Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S..

Dowód : zeznania świadka K. S. k- 1125-1126, 8783-8784 w zw.z k-12.081

Faktura k- 1092 (jej kopie k- 848-850, 1128) w zw. z k-12.049

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. M. (1) k- 993 verte

W dniu 20.06.2005 r. została wystawiona faktura nr (...) przez firmę (...) sp. z o.o. z K. (tamtejszy oddział) na kwotę 4219,24 zł za deski podłogowe , listwy i związane z tym inne artykuły (pierwotnie do zakupów z tej faktury były wystawione 2 faktury : zaliczkowa faktura VAT nr (...) na kwotę 170,39 zł i faktura VAT nr (...) na kwotę 4.048,80 zł). Zakupów dokonywał W. M. (1) . Fakturę wystawiono na (...) sp. z o.o. w S.. Jako osoba do odbioru towaru został wskazany W. M. (1). Na przodzie faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę. Z tyłu faktury widnieje odręczny zapis o treści „ Wymienione artykuły w fakturze są przeznaczone do montażu w budynku mieszkalno-archiwalnym f-my (...) sp. z o.o. ul. (...) , (...)-(...) S. . ” , data 22.06.2005 podpis oskarżonego H. G. (1). Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S..

Dowód : faktura k- 1092 (kopia k- 839) w zw.z k- 12.049

Zestawienie faktur k- 11.514 w zw. z k- 12.049

Zeznania świadka K. S. k- 1129-1130, 6728-6729 w zw.z k- 12.081

W dniu 15.06.2005 firma Hurtownia (...) , (...) wystawiła fakturę nr (...) na (...) w S. na kwotę 15.257,77 zł . Fakturę odebrał E. M. (2) jak wynika z podpisu na tej fakturze. Jest to faktura , z której towar został później rozpisany na faktury o numerach : nr (...) , (...) , (...) , (...) , (...) . Na odwrocie tej faktury widnieje odręczna adnotacja oskarżonego H. G. o treści „, zużyto na potrzeby firmy, a 20 m2 jest na magazynie ” i jego podpis.

W dniu 08.07.2005 firma Hurtownia (...) , (...) wystawiła faktury : nr (...) na kwotę 9.194, 20 zł za gresy , fugi , płytki , zaprawy klejowe, listwy, krzyżki do płytek, uchwyt do płytek ; nr (...) na kwotę 1.269,86 zł za płytki. W dniu 11 .07.2005 firma ta wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 1.079,63 zł za płytki, uni-grunt, fugę. W dniu 15.07.2005 fakturę nr (...) na kwotę 274,35 zł za gresy , profil , listwę. W dniu 20.07.2005 r. fakturę nr (...) na kwotę 1.184,57 zł za płytki , fugi , listwę , produkt ultra. Faktury zostały wystawione na (...) sp. z o.o. w S.. Na przodzie tych faktur widnieją adnotacje oskarżonego W. M. (1) zatwierdzające te faktury. Towar zamawiał E. M. (2) lub pracownicy firmy wykonującej prace remontowe W. H. Towar zawożony był przez firmę (...) na adres K. ul. (...) . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S..

Dowód : faktury k- 1092 w zw.z k- 12.049

Częściowo zeznania świadka L. P. k- 1189-1190, 8671-8672 w zw.z k-12.081

W dniu 29.04.2004 r. (...) sp. o.o. wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 34.800,12 zł za 36 sztuk okien. Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie tej faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę. Jako osobę uprawnioną do odbioru faktury wskazano W. M. (1). To W. M. (1) złożył zamówienie na te okna i wskazał ,na kogo ma być wystawiona faktura – na (...). Towar ten trafił na budowę w K. ul. (...).

Dowód : faktura k- 1092 w zw.z k- 12.049

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. M. (1) k- 993 verte

W dniu 20.06.2005 r. (...) z K. wystawiła fakturę nr (...) na kwotę 4.153,19 zł za towar w postaci prysznic, umywalek , kabiny , muszli sedesowej deską i innych artykułów sanitarnych. Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie tej faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę. Jako osobę uprawnioną do odbioru faktury wskazano W. M. (1). Na odwrocie faktury widnieje odręczny zapis oskarżonego H. G. o treści „, wymienione artykuły na fakturze są przeznaczone dla potrzeb budynku mieszkalno-archiwalnego f-my (...) sp. z o.o. ul. (...) , (...)-(...) S. ” data 22.06.2005 i jego podpis.

Dowód : faktura k- 1092 w zw.z k- 12.049

W dniu 27.01.2005 r. (...) sp. z o.o. wystawiło fakturę nr (...) na kwotę 8.540 zł za prace projektowe . Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie tej faktury widnieje adnotacja

oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę. Na odwrocie faktury widnieje odręczny zapis oskarżonego H. G. o treści „wymieniona należność jest za wykonaną pracę projektową Bazy spółki (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S. przeznaczoną dla potrzeb firmy”, data 31.01.2005 i jego podpis.

W dniu 12.04.2005 r. (...) sp. z o.o. wystawiło fakturę nr (...) na kwotę 8.540 zł za prace projektowe. Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie tej faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę z datą 14.04.2005. Jako osobą uprawnioną do otrzymania faktury wskazano H. G. i na fakturze jest jego podpis w tym miejscu. Na odwrocie faktury widnieje odręczny zapis oskarżonego H. G. o treści „wymieniona należność jest za projekt przerobienia Biura (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S. i wykorzystania go na potrzeby punktu pocztowego, przyjmowania opłat i punktu agencyjnej obsługi bankowej wraz z projektem przebudowy i zabudowy”, data 18.04.2005 i jego podpis.

Biuro (...) wykonało następujące prace projektowe: wniosek o zmianę sposobu użytkowania budynku biurowego przy ul. (...) w K. na budynek mieszkalny (własność H. M. (2)) wraz z załącznikami, mapami wg wykazu we wniosku z dnia 07.12.2004 r., projekt budowlany i decyzja o pozwolenie na budowę, wniosek o pozwolenie na budowę z załącznikami wg wykazu, decyzja o pozwoleniu na budowę z 29.04.2005. Wszelkie zlecone zamówienia były zlecone przez W. M. (1).

Dowód: faktury k- 1092 w zw.z k-12.049

Zeznania świadka A. M. k- 495, 8386 w zw.z k- 12.081

Firma W. H. Zakład (...) z K. wykonywała prace dla wspólnoty mieszkaniowej w K., gdzie jedną z mieszkańek była H. M. (2). To ona poleciła tę firmę synowi W. M. (1). Ten skontaktował się z W. H. i obaj umówili się, że ten przyjedzie do S., zobaczyć zakres prac w S. dla (...). W miesiącach sierpień /wrzesień 2004 W. H. z pracownikami pojechał do S.. Tu spotkał się z W. M. (1) i H. G.. Na spotkaniu W. M. (1) powiedział, że są do wykonania prace w budynku administracyjnym, które okazały się niewielkie. W. H. spotkał się też z W. M. (1) na drugi dzień. Gdy W. H. przyszedł do biura, to w gabinecie był W. M. (1) i H. S.. H. S. powiedział, że mają robotę dla niego i że we wszystko wprowadzony jest W. M. (1) i on wszystko wyjaśni, po czym wyszedł. H. S. nie powiedział dokładnie, o co chodzi, tylko tyle, że jest robota. Po wyjściu H. S. W. M. (1) powiedział W. H., że otwierają filię (...) w K. na ul. (...) i że będą tam robili biura, zapytał, czy W. H. podjąłby się tej roboty. W. H. się zgodził. Po powrocie do K. przystąpił do prac na ul. (...) w K.. Był to kompleksowy remont. To za te roboty wystawił faktury na (...) o nr (...), (...), (...), (...) oraz fakturę nr (...) z tym, że część prac z faktury nr (...) w postaci podklejenia papy, udrażniania kanalizacji deszczowej wykonała jego firma w S. przez 3 dni, kiedy W. H. był z pracownikami w S.. Były to prace za około 6.000 zł (ta kwota została odjęta przy obliczeniu łącznej wysokości szkody i dlatego łączną wysokość szkody określono na około 170.888,11 zł). Reszta prac z tej faktury i z pozostałych faktur była wykonana w K.. Kiedy W. H. przedstawił W. M. (1) pierwszą fakturę z 02.12.2004 nr (...), to ten odrzucił ją, twierdząc, że dokumenty wewnętrzne nie zostały jeszcze wykonane i można wypłacić pieniądze tylko bez dopisku „K. ul. (...)”. Wtedy W. H. zmienił fakturę na tę obecną i została ona zapłacona przez (...). Na kolejnych fakturach o numerach (...) H. wpisywał, że roboty były wykonane w Bazie w S., bo tak wskazywał mu W. M. (1), mówiąc, że innych faktur nie przyjmie, a W. H. bał się strat finansowych. W. H. prace w K. na ul. (...) prowadził do kwietnia 2005, przerwał je W. M. (1), mówiąc, że są przejściowe kłopoty finansowe w firmie. Na temat tego, co wpisać do treści faktur, W. M. (1) rozmawiał z W. H. w K.. Świadkiem jednej z takich rozmów w styczniu 2005 r. był W. N. (obecnie nie żyje - nigdy nie słuchany w sprawie). Około maja/czerwca 2005 r. W. M. (1) kazał W. H. wznowić prace na terenie budowy w K. przy ul. (...), ale faktury kazał wypisywać już na H. M. (2). Biura były zamieniane na mieszkania. W. M. (1) powiedział, że zmieniła się opcja w firmie (...) i że teraz będzie to budynek mieszkalny. Te prace W. H. zakończył przed zimą 2005 r. Za te prace W. M. (1) jest mu winien około 20.000 zł. Przed swoim pierwszym przesłuchaniem w dniu 24.04.2006 r. W. H. skontaktował się z W. M. (1), powiedział mu, że kontrolował go US w sprawie przedmiotowych faktur, gdzie W. M. (1) kazał mu wpisywać Bazę w S. a nie K. ul. (...), że ma go przesłuchać policja. W. M. (1) poprosił W. H., wyrażając nadzieję, że ten zezna, że te prace, na które wystawił przedmiotowe faktury, wykonał on w S., a nie w K.. W. H. bojąc się, że W. M. (1) nie zapłaci mu zaległych 20.000 zł, zeznał tak, jak poprosił go W. M. (1). Potem żałował tego, postanowił to przerwać i powiedzieć całą prawdę. Przed drugim przesłuchaniem na policji (w S.) w dniu 18.06.2006 r. W. H. zadzwonił do W. M. (1) i

spotkał się z nim w tym dniu w jego biurze. W. M. (1) powiedział, że ma problemy ze swoim wspólnikiem H. S. , że jest walka o podział spółki i zaczął przekonywać W. H. do tego, aby zeznał na policji, iż wszystkie roboty z faktury nr (...) wykonał on w S. , a nie w K.. W. H. odmówił.

O zakresie robót w K. przy ul. (...) W. H. rozmawiał tylko z W. M. (1) . To W. M. (1) wskazywał, jakie mają być płytki, jaka ma być armatura sanitarna, on sam to wybierał. To W. M. (1) wskazywał, by faktury VAT wystawiać na (...) w S..

Dowód : częściowo zeznania świadka W. H. k-1121-1123, 1390-1391 naszych akt, k- 46- 50 z akt SR Kraków II K 1988/06, k- 58-61 z akt SR Kraków II K 1988/06, k- 63-64 z akt SR Kraków II K 1988/06, k- 6871-6874 naszych akt (są to kserokopie z akt II K 1/12 SR Słubice), k- 8174-8177 naszych akt, k- 11.992-11.995 naszych akt

Zeznania świadka A. J. k- 5672-5673 (oryginał k- 1319-1320), 6336 w zw.z k- 12.081

Zeznania świadka R. P. k- 5667-5668 (oryginał k- 1317-1318), 6319verte - 6320 w zw.z k-12.081

W dniu 02.12.2004 r. Zakład (...)z K. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 27.230,40 zł za wykonanie robót budowlanych – remont dachu budynku. Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie tej faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę. W miejscu oznaczonym jako „nazwisko osoby upoważnionej do odebrania faktury” widnieje podpis H. G. . Na odwrocie faktury widnieje odrębny zapis oskarżonego H. G. o treści „wymieniona należność jest za naprawę dachu budynku administracyjnego f-my (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S. ”, data 03.12.2004 i jego podpis.

W dniu 08.03.2005 r. Zakład (...) z K. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 14.030,00 zł za remont zewnętrznej instalacji kanalizacyjnej Baza – S. . Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie tej faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę. W miejscu oznaczonym jako „nazwisko osoby upoważnionej do odebrania faktury” widnieje podpis H. G. . Na odwrocie faktury widnieje odrębny zapis oskarżonego H. G. o treści „potwierdzam wykonanie przeprowadzonego remontu instalacji kanalizacyjnej na terenie bazy (...) ul. (...), (...)-(...) S., wymieniona należność jest zgodna z ustaleniem ”, data 17.03.2004 i jego podpis.

W dniu 23.03.2005 r. Zakład (...) z K. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 14.396 zł za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej fundamentów budynku Baza - S.. Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie i tyle tej faktury widnieje adnotacja H. S. zatwierdzająca tę fakturę (brak adnotacji W. M. (1)). W miejscu oznaczonym jako „nazwisko osoby upoważnionej do odebrania faktury” widnieje podpis H. G. . Na odwrocie faktury widnieje odrębny zapis oskarżonego H. G. o treści „wymieniona należność jest za wykonanie izolacji przeciwwilgociowej budynku Baza S. ul. (...), (...)-(...) S. (...) . Należność określona w fakturze jest zgodna z ustaleniem ”, data 24.03.2005 i jego podpis.

W dniu 02.04.2005 r. Zakład (...) z K. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 14.884 zł za wykonanie iniekcji ścian zewnętrznych i fundamentów z uzupełnieniem ubytków w budynkach Baza - S.. Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie tej faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę. W miejscu oznaczonym jako „nazwisko osoby upoważnionej do odebrania faktury” widnieje podpis H. G. . Na odwrocie faktury widnieje odrębny zapis oskarżonego H. G. o treści „potwierdzam wykonanie czynności określonych w fakturze budynku administracyjnego Bazy Spółki (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S. . Należność jest zgodna z ustaleniem ”, data 08.04.2005 i jego podpis.

W dniu 11.04.2005 r. Zakład (...) z K. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 14.518 zł za wykonanie robót brukarskich i posadzgarskich w obiekcie Baza – S. . Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie tej faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę. W miejscu oznaczonym jako „nazwisko osoby upoważnionej do odebrania faktury” widnieje podpis H. G. . Na odwrocie faktury widnieje odrębny zapis oskarżonego H. G. o treści „wymieniona należność jest za wykonanie robót brukarskich

i posadzkarskich na terenie Bazy Spółki (...) ul. (...) , (...)-(...) S.. Należność określona w fakturze jest zgodna z ustaleniem ” , data 15.04.2005 i jego podpis.

W dniu 29.04.2005 r. Zakład (...) z K. wystawił fakturę nr (...) na kwotę 14.884 zł za wykonanie robót ślusarskich i betoniarskich w obiekcie Baza – S. . Fakturę wystawiono na (...) sp. o.o. w S. . Za towar zapłaciła firma (...) sp. o.o. ze S.. Na przodzie tej faktury widnieje adnotacja oskarżonego W. M. (1) zatwierdzająca tę fakturę . Na odwrocie faktury widnieje odrębny zapis oskarżonego H. G. o treści „ wymieniona należność jest za wykonanie robót ślusarskich i betonowych bram wjazdowych i wyjazdowych z Bazy Spółki (...) ul. (...) , (...)-(...) S. ”, data 09.05.2005 i jego podpis.

Dowód : faktury k- 1092 w zw.z k- 12.049

Częściowo zeznania świadka W. H. k-1121-1123, 1390-1391 naszych akt , k- 46- 50 z akt SR Kraków , k- 58-61 z akt SR Kraków , k- 63-64 z akt SR Kraków , k- 6871-6874 naszych akt (są to kserokopie z akt II K 1/12 SR Słubice) , k- 8174-8177 naszych akt, k- 11.992-11.995 naszych akt

Dokumenty dotyczące budowy w K. k-497-523 w zw.z k-12.049

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. M. (1) k- 1406 verte

Na terenie firmy (...) w S. w latach 2004-2005 nie było większych prac remontowych , drobne prace wykonywały lokalne firmy jak firma (...) (poza wyżej omówionymi drobnymi pracami na około 6.000 zł wykonanymi przez firmę (...) z K. W. H. na jesieni 2004) . Wymiana okien w firmie była przed rokiem 2000. Nigdy nie było w (...) planu utworzenia placówki w K. . Budynek w K. należał do matki W. M. (1) - H. M. .

Dowód : zeznania świadka Z. K. k- 4565 w zw. z k-12.241

Zeznania świadka E. K. (1) k- 1213,3774-3775,3781,3840-3842,11.370-11.379,11.475-11.483,11.516-11.519

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. k- 1000 verte

częściowo zeznania świadka H. S. k- 864v, 2587v-2589, 2591

zeznania świadka P. L. k- 1331verte w zw.z k- 12.082

zeznania świadka I. M. k- 1446 verte w zw.z k- 12.049

zeznania świadka M. F. k- 5948 w zw.z k-12.049

częściowo zeznania świadka L. S. k- 6492 , 6496 w zw.z k- 12.241

Gdy faktury wpływały do (...) do działu administracyjnego , to dział ten kierował faktury do H. G. celem opisanie . Do obowiązków H. G. należało opisanie czy dany towar jest w firmie , czy dana usługa została wykonana na rzecz firmy ,potem faktury wracały do zarządu i jeden lub drugi członek zarządu zatwierdzali je i polecali wypłatę środków za faktury, potem faktury trafiały do działu księgowości . H. S. wydał polecenie skontrolowania wszystkich faktur wystawionych przez firmy z rejonu K. po kontroli (...) z Z. , która to kontrola wychwyciła fakturę za okna wystawioną na (...), choć okna w tej firmie w tym okresie , w jakim wystawiono fakturę , nie były wymieniane. Od firmy (...) oraz od pozostałych powyżej wskazanych firm , które wystawiły faktury na (...) , (...) nie zamówił żadnej usługi/towaru i również ich nie otrzymał , choć to (...) za nie zapłacił ; towary i usługi wskazane w przedmiotowych fakturach zostały zakupione /wykonane dla potrzeb nieruchomości w K. przy ul. (...) należącej do matki oskarżonego W. M. (1) H. M. , przy czym W. M. (1) o tym wszystkim wiedział , tak samo jak oskarżony H. G.. To W. M. (1) samodzielnie lub działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą wskazywał wystawcom faktur vat , by faktury za przedmiotowe towary/usługi były wystawione na (...) .

Dowód : zeznania świadka M. F. k- 5948, 5962 w zw.z k-12.049

Zeznania świadka E. K. (1) k- 1213,3774-3775,3781,3840-3842, 11.370-11.379,11.475-11.483,11.516-11.519

Zakres czynności H. G. k- 1072-1074 w zw. z k- 12.049

częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. K. k- 1.000 verte

częściowo zeznania świadka H. S. k- 2562, 2585-2586

Z zakresu czynności oskarżonego H. G. z dnia 08.06.1993 podpisanego przez niego wynika ,że pracował on na stanowisku kierownika działu administracyjno-gospodarczego w (...). Z pkt 10 wynika również ,że do zakresu jego obowiązków należało między innymi wydawanie poleceń pracownikom magazynowym w przedmiocie utrzymania porządku na terenie obiektu (...) i drobnych prac remontowych. Z kolejnego zakresu czynności z dnia 30.06.2005 wynika , że do jego zakresu obowiązków między innymi należał opis faktur dotyczących wszelkich zakupów dokonanych na potrzeby spółki , faktur odzwierciedlających zużycie mediów oraz innych zakupów , w tym sprzętu komputerowego , mebli , itp. dokonanych na zlecenie zarządu spółki (pkt 11) , współnadzór w zakresie prac porządkowych , drobnych prac remontowych i naprawczych nad pracą pracowników magazynowych (pkt 5) , nadzór nad stanem technicznym obiektu , dróg dojazdowych , placów postojowych , ogrodzenia i plany remontowe (pkt 14).

Dowód : zakres czynności H. G. k- 1072-1074 w zw. z k- 12.049

Odnosnie pkt I ppkt 3 wyroku:

Przedmiotem działalności spółki z o.o. (...) w S. była między innymi : agencja celna , spedycja , przewozy , poradnictwo celne , spedycyjne , przewozowe , prowadzenie i obsługa składów celnych , poradnictwo ubezpieczeniowe.

Przedmiotem działalności spółki jawnej „ (...)” w S. była : działalność agencji celnych , świadczenie usług w zakresie szeroko rozumianego konsultingu, transport i spedycja, usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego , usługi agencyjne , skladowe, doradztwo. Spółka ta została wpisana do KRS w dniu 09.12.2004.

Dowód : odpisy z KRS k- 46 -52, 11-19 w zw. z k-12.049

Oskarżony W. M. (1) bez zgody uprawnionego organu rozpoczął wykonywanie działalności konkurencyjnej w stosunku do (...) sp. z o.o. w ramach spółki pod nazwą (...) -SP. J. , której zakres działalności pokrywał się z działalnością (...) sp. z o.o. jeżeli chodzi o następujący przedmiot działalności : agencji celnej , spedycji , transportu (przewozu) ,pośrednictwa ubezpieczeniowego , usług skladowych (składów celnych) , poradnictwa celnego , spedycyjnego , przewozowego (konsulting i doradztwo) .

Kwestia ta wyszła na jaw na początku lipca 2005 r. , kiedy H. S. znalazł na biurku pracownika (...) I. M. (2) , kierownika działu prawnego , pismo skierowane do klienta (...) , w którym W. M. (1)preferował swoją firmę (...) sp. j. (choć już wcześniej H. S. coś podejrzewał w związku z pismami , które kierowała do (...) firma ubezpieczeniowa (...) SA).Wówczas H. S. zlecił Z. K. analizę plików z dokumentami zabezpieczonymi z komputerów z działu prawnego firmy (...).Ujawniono wówczas wiele dokumentów kierowanych do klientów (...) ,a polecających do współpracy firmę (...) sp. j., pisma były sygnowane przez pracowników firmy (...) i były podawane jako numery kontaktowe numery telefonów do (...). Z dat i godzin tworzenia plików z dokumentami wynikało ,że były one tworzone w godzinach pracy (...) , w dodatku na jej sprzęcie. W plikach komputerowych znaleziono też zestawienia wykonanych prac , które jak się okazało po sprawdzeniu , nie były zafakturowane na (...) , lecz na (...)i wspólnicy-sp.j . Chodziło o czynności , które mogła wykonywać firma (...) – jej pracownicy lub o czynności , które faktycznie wykonali pracownicy (...). I. M. (2) dostała od W. M. (1) zakaz przekazywania wykonanych usług do działu fakturowania (...).

Dowód : odpisy z KRS k- 46 - 52, 11-19 w zw. z k- 12.049

Częściowo zeznania świadka H. S. k- 55-56, 864,2605, 2609verte-2610 , k- 173-175 (to z akt V GC 11/06 protokół z dnia 19.04.2006),2641verte-2643 , 2558v-2560, 2586v, 2587verte

Zeznania świadka K. Ż. k- 211-212 , 4411-4417 w zw.z k-12.049

akta sprawy V GC 662/05 SR Gorzów w zw.z k- 12.044

Zeznania świadka E. K. (1) k- 3774-3781,3841,3845-3846, 3856-3860,10.882-10.884, 11.370-11.379,11.475-11.483,11.516-11.519

Zeznania świadka Z. K. k-4565v, 4567,4573-4581,4584v,4587v w zw. z k-12.241

Częściowo zeznania świadka I. M. k- 4458-4364,4489 w zw. z k-12.049

Częściowo zeznania świadka I. S. k- 442-443 (przepisane na k- 5685-5686) , k- 6412-6414 w zw.z k-12.081

Częściowo zeznania świadka R. S. k- 1526 w zw.z k- 12.259

P. P. , P. L. , I. M. , I. S. wykonywali prace dla firmy (...) sp. j. , wykonywali tę pracę w godzinach pracy (...) (byli pracownikami obu tych firm) , na sprzęcie (...)i w biurze (...) . Firma (...) sp. j. nie miała innej – własnej – siedziby, nawet na jej pieczęci firmowej był podany ten sam adres co firmy (...) czyli ul. (...) S.; nie miała też innych pracowników aniżeli pracownicy zatrudnieni w (...) .

Dowód : częściowo zeznania świadka P. P. k- k- 485-486 (przepisane k- 5693-5694) , 6313-6318 w zw.z k- 12.082

Częściowo zeznania świadka P. L. k- 481-482 (przepisane na k- 5689-5690) , 8826, 8827 w zw.z k- 12.081

Częściowo zeznania świadka I. M. k- 4458-4364,4489 w zw.z k-12.049

Częściowo zeznania świadka I. S. k- 442-443 (przepisane na k- 5685-5686) , k- 6412-6414 w zw.z k-12.081

Częściowo zeznania świadka H. S. k- 55-56

Działając w ramach spółki jawnej „ (...) ” w S. oskarżony W. M. (1)wystawił faktury vat o nr (...) z dnia 21.11.2005 i (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) ; nr (...) z dnia 23.09.2005 i nr (...) z dnia 27.10.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 , nr (...) z dnia 27.10.2005 i nr (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) sp. z o.o. -za usługi spedycyjne

oraz faktury vat o nr (...) z dnia 03.06.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 13.01.2005 dla (...) SA ; nr (...) z dnia 13.01.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 , nr (...) z dnia 24.01.2005 , nr (...) z dnia 17.01.2005 , nr (...) z dnia 24.01.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 03.02.2005 i nr (...) z dnia 03.06.2005 dla (...) sp. jawna; nr (...) z dnia 07.04.2005 i nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 03.03.2005 i nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) SA ; nr (...) z dnia 20.05.2005 , nr (...) z dnia 03.06.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 03.02.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 17.01.2005 , nr (...) z dnia 03.02.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 07.04.2005 , nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 03.06.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp.z o .o. -za czynności , które były wykonane lub też mogłyby zostać wykonane przez pracowników (...) sp. z o.o. w ramach zarejestrowanego w KRS przez tę spółkę przedmiotu działalności. W ten sposób wyrządził on spółce (...) szkodę majątkową w kwocie co najmniej 118.484 zł .

Dowód : faktury o w/w numerach k- 11.594 w zw.z k- 12.049

Protokół przeszukania k- 365-372 w zw.z k-12.049

Pismo i zestawienie usług k- 564-565 w zw.z k- 599-600 (dotyczy faktury (...) na (...)) w zw.z k- 12.049

Umowa k- 37 (dotyczy faktury (...) na (...)) w zw.z k- 12.049

Zeznania świadka M. G. k- 1192-1193 , 4501-4502 w zw.z k- (dotyczą faktury (...) na (...)) w zw.z k-12.081

Zeznania świadka W. S. k- 829-830 w zw.z k- (dotyczą faktury (...) na (...)) w zw.z k-12.081

Dokumenty k- 28, 636-646,647 (dotyczą faktury nr (...) na(...)) w zw.z k-12.049

Zeznania świadka M. K. k- 634 (dotyczą faktury nr (...) na (...)) w zw.z k-12.081

Dokumenty k- 88, 89, 610-613 (dotyczą faktur wystawionych na (...)) w zw.z k- 12.049

Zeznania świadka B. P. (dotyczą firmy (...)) k- 648-649 w zw.z k- 12.110

Załączniki do faktur (...) (wystawionych na(...)) k- 3937-3942 w zw.z k- 12.049

Zeznania świadka R. P. (dotyczą faktury nr (...) wystawionej na (...)) k- 672 w zw.z k- 12.081

Dokumenty k- 27,676-682 , 3934-3936 (dotyczą faktury nr (...) wystawionej na (...)) w zw. z k- 12.049

Dokumenty k- 597,598, 613-619 (dotyczą faktur nr (...) i wystawionych na (...)) w zw.z k-12.049

Dokumenty k-277-305,554-556(dotyczą faktury nr (...) wystawionej na (...)) w zw.z k-12.049

Dokumenty k- 3927-3929, 555(dotyczą faktury nr (...) wystawionej na (...)) w zw.z k-12.049

Zeznania świadka T. M. k- 549 (dotyczą firmy (...)) w zw.z k- 12.111

Zeznania świadka M. C. (dotyczą firmy (...)) k- 551 w zw.z k- 12.081

Zeznania świadka P. L. (dotyczą firmy (...)) k-481-486 (przepisane k- 5685-5686), 1696-1697, 8819-8828 w zw.z k-12.082

Dokumenty k- 605,3922-3923 (dotyczą faktury nr (...) wystawionej na (...) SA) w zw. z k- 12.049

Dokumenty k- 601-604 (dotyczą faktury nr (...) wystawionej na (...) SA) w zw. z k-12.049

Umowa o współpracy (...) z (...) 650-657 w zw.z k- 12.049

Dokumenty k- 32-33,34,209,255-276,564,590 (dotyczą faktur wystawionych na (...)) w zw. z k- 12.049

Zeznania świadka E. J. k- 251-252, 670-671 (dotyczą faktur wystawionych na (...)) w zw.z k- 12.049

Dokumenty k- 590-591,88, 89,577-580, 592-594, 3930-3933 (dotyczą faktur wystawionych na (...)) w zw.z k-12.049

Zeznania świadka M. S. k- 1200-1201 (dotyczą faktur wystawionych na (...)) w zw.z k- 12.081

Dokumenty k- 88, 89 , 3924-3926 (dotyczą faktury wystawionej na (...))w zw.z k- 12.049

Zeznania świadka R. B. k- 545-546(dotyczą faktury wystawionej na (...)) w zw.z k- 12.081

Dokumenty k- 704-709,607-609,79-81 i to samo k- 559-561 , 71-74(dotyczą faktur wystawionych na (...)) w zw.z k- 12.049

Częściowo zeznania świadka R. L. k- 557-558,8646-8647(dotyczą faktur wystawionych na (...)) w zw.z k-12.111

Zeznania świadka M. F. k- 702-703,7004-7013(dotyczą faktur wystawionych na (...)) w zw.z k-12.233

Częściowo zeznania świadka P. P. k- 485-486 (przepisane k- 5693-5694) , 6313-6318 w zw. z k- 12.082

Częściowo zeznania świadka H. S. k- 55-56

Po ujawnieniu działalności konkurencyjnej firmy (...) sp. j. H. S. zwołał posiedzenie zarządu na dzień 08.07.2005 r. i od tego dnia oskarżony R. K. (1) został odsunięty od nadzoru nad kantorami po naradzie zarządu w tym dniu w związku z ujawnioną sprawą , że W. M. (1) prowadził działalność konkurencyjną w postaci firmy (...) sp. j., bowiem W. K. wszedł w skład tej firmy.

Dowód : częściowo zeznania świadka H. S. k- 3017, 2559

Zeznania świadka M. F. k- 5962, 5967, 5972 w zw.z k-12.049

H. S. po ujawnieniu działalności konkurencyjnej firmy (...) sp. j. wydał zarządzenie o zakazie przyjmowania korespondencji adresowanej na firmę (...) sp. j. Wcześniej , kiedy taka korespondencja wpływała , to była przekazywana bez otwierania i bez rejestracji przez biuro organizacyjne (dział administracyjny) , gdzie pracowała L. S., dla W. M. (1).

Dowód : zeznania świadka L. S. k- 6491 w zw.z k- 12.241

Po tym w dniu 28.07.2005 r. oskarżony W. M. (1) złożył do Sądu Rejonowego w Gorzowie powództwo o rozwiązanie spółki (...). Sąd Rejonowy w Gorzowie wyrokiem z dnia 24.04.2008r. w sprawie V GC 662/05 powództwo to oddalił. Sąd Okręgowy w Gorzowie utrzymał ten wyrok w mocy. W uzasadnieniu wyroku wskazano ,że doszło do naruszenia zasad lojalności i art. 211 ksh poprzez wykonywanie działalności konkurencyjnej przez W.M. i sąd uznał , że wytoczone powództwo było sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.Ten pogląd podzielił Sąd Odwoławczy.

Dowód : dokumenty z akt V GC 662/05 SR w Gorzowie w postaci pozwu i wyroków obu instancji wraz z uzasadnieniami w zw.z k- 12.044

Oskarżony W. M. (1) był karany sędownie . Oskarżony R. K. nie był karany sędownie . Oskarżony H. G. nie był karany sędownie .

Dowód :informacja z K. k- 12.272, 12.274-12.275 w zw.z k- 12.362

Oskarżony W. M. (1) posiada obecnie dochody średnio 1500 zł netto miesięcznie z kancelarii radcowskiej. Jest prawnikiem o wyższym wykształceniu, rozwiedziony , ojciec 2 dzieci.

Dowód : dane osobowe k- 1811-1812, 10.656

Oskarżony R. K. posiada obecnie dochody około 1500 zł netto miesięcznie . Jest prawnikiem o wyższym wykształceniu, żonaty , ojciec 1 dziecka.

Dowód : dane osobowe k- 1816-1817, 10.656

Oskarżony H. G. posiada wykształcenie średnie, bez zawodu ,żonaty, ojciec dwójki dzieci, emeryt pobierający emeryturę 2.600 zł netto miesięcznie. Pracuje też na pół etatu w (...) z wynagrodzeniem 900 zł netto miesięcznie.

Dowód : dane osobowe k-1817 , 10.911

Oskarżony W. M. (1) w toku śledztwa nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia (k-991-994, 1232-1233,1404-1407, 1515).

Na rozprawie oskarżony W. M. (1) nie przyznał się do popełniania zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia (k-2503, 10.657-10.668, 10.681-10.697, 10.732-10.742 , 12.266-12.269).

Oskarżony R. K. w toku śledztwa nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k-999-1001 , 1365-1368, 1703).

Na rozprawie oskarżony R. K. nie przyznał się do popełniania czynu i złożył wyjaśnienia (k- 2503, 10.812-10.819 , 12.269).

Oskarżony H. G. w toku śledztwa nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania poza jednym pytaniem (k- 890, 1673, 1707).

Na rozprawie oskarżony H. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania (k- 2503-2504 ,10.911).

Sąd zważył , co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego **W. M. (1)** w zakresie przypisanego mu czynu w pkt **I ppkt 1** wyroku oraz wina oskarżonego **R. K.** w zakresie przypisanego mu czynu w pkt **III** wyroku nie budzi wątpliwości.

Obaj ci oskarżeni nie byli leczeni psychiatrycznie , stąd sąd uznał ,że są oni zdolni do przypisania im winy.

Winę oskarżonych W. M. (1) i R. K. w zakresie czynów opisanych w pkt I ppkt 1 i pkt III wyroku sąd ustalił na podstawie zeznań świadków kasjerek walutowych - częściowych M. M. (2) , częściowych I. K. (1) , E. M. (1) (całe) , częściowych M. G. (1) (uprzednio J.) , częściowych W. A. (1) , częściowych J. J. (2) , częściowych K. R. (1) , częściowych E. D. (1) (tu nie dał wiary części dotyczącej podziału obowiązków w firmie , o czym poniżej) , H. P. , częściowych zeznań świadka -kasjera R. S., dwóch opinii i częściowych zeznań biegłej S. D. (2) , częściowych zeznań świadka M. W. , częściowych zeznań świadka J. S., częściowych zeznań świadka H. S. (2) oraz na podstawie dokumentów wymienionych przy ustaleniach stanu faktycznego w postaci wydruków raportów kantorowych.

Sąd co do zasady dał wiarę **zeznaniom świadków - kasjerek** M. M. (2) , I. K. (1) , E. M. (1) (tej w całości) , M. G. (1) (uprzednio J.) , W. A. (1) , J. J. (2) , K. R. (1) , E. D. (1) , H. P. (2) . Sąd miał przy tym na uwadze ,że w zasadniczej części zeznania te są zbieżne, zgodne ze sobą . Dotyczy to opisu mechanizmu dotyczącego rejestracji fikcyjnych transakcji na dolarach i sposobu wyprowadzania pieniędzy z kantorów przez oskarżonych. Wszystkie kasjerki opisały ten mechanizm w tożsamy sposób , choć oczywiście używając różnych słów (zeznania te nie stanowią „ kalki” , co też miało znaczenie przy ich ocenie). Po drugie zeznania kasjerek były też wzajemnie zgodne , jeżeli chodzi o wskazanie osób , które brały w tym udział i że operacje te dotyczyły jedynie dolarów . Wszystkie one wskazały zgodnie na oskarżonych W. M. (1) i R. K.. Zgodnie też wykluczyły , by brał w tym udział H. S.. Co więcej , jeżeli chodzi o oskarżonych , to zgadza się również zeznaniach kasjerek opis częstotliwości, z jaką brał w tym osobisty udział R. K. (większość razy) i W. M. (1)(sporadycznie). Świadkowie podawali też zgodnie , w jakich sytuacjach – dlaczego - pojawiał się W. M. (1) a nie R. K.. Zgodnie też świadkowie zeznali , kiedy skończyły się te praktyki ; że oskarżeni nie kwitowali zabierania pieniędzy (z tzw. operacji północnych) ,że nie wiedzą one , co dalej działo się z tymi pieniędzmi po ich zabraniu przez oskarżonych.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków-kasjerek , jeżeli chodzi o w/w okoliczności, gdyż ma to potwierdzenie w treści dokumentów - wydrukach komputerowych raportów kantorowych oraz w opinii i częściowych zeznaniach biegłej S. D.. Z analizy tych dokumentów wynika ,że po odsunięciu R. K. od nadzoru nad kantorami po dniu 07.07.2005 i tym samym uniemożliwieniu oskarżonym dalszego w/w procederu czyli tzw. operacji północnych ,praktyki te ustały. Zeznały też o tym wszystkie kasjerki ,że tak się stało , łącząc ze sobą te dwa fakty. Analiza dokumentów wskazuje też ,że po 07.07.2005 r. zyski z kantorów wzrosły , zeznały też o tym kasjerki. Sąd miał też na uwadze to ,że kasjerki nie miały powodu , by bezpodstawnie obciążyć R. K. i W. M. (1) . Nie były one z nimi skonfliktowane. Niektóre z

nich , kiedy składały zeznania nie pracowały już dla H. S. , bo sam on je zwolnił z pracy , zatem nie były od niego zależne w żaden sposób i to raczej do niego mogły być uprzedzone , szczególnie że z zeznań kasjerek wynika , że był on niekomunikatywny i wolały one kontakt z W. M. (1) .

Na rozprawie świadkowie- kasjerki często nie pamiętały wszystkich szczegółów zdarzeń z uwagi na upływ czasu , co podkreślały . Niemniej jednak , wszystkie kasjerki podtrzymały swoje zeznania ze śledztwa (nie dotyczy to H. P. , która była słuchana dopiero na rozprawie) , żadna z nich się z tych zeznań nie wycofała . To , w co były pakowane pieniądze z tzw. operacji północnych, i czym były spinane to okoliczność drugorzędna , z zeznań świadków wynika , że bywało to różnie , jak wynika z zeznań świadka M. G. (wcześniej J.) były różne praktyki.

Jeżeli chodzi o oświadczenia i protokoły z narad , to z zeznań świadków kasjerek wynika , że bały się one , że to one stracą na rozgrywkach między H. S. a W. M. (1) i że stracą pracę , stąd bały się cokolwiek podpisywać . Potwierdzają to zeznania M. W. i J. S. .

Jeżeli chodzi o okoliczność , czy o całym tym procederze wiedział H. S. , to zeznania świadków - kasjerek w tym zakresie odwoływały się do ich sądów , przekonań, przypuszczeń, domniemań. Dlatego sąd w tym zakresie odmówił dania wiary tej części zeznań. Zeznania omawianych świadków w tym zakresie nie były bowiem oparte na faktach , a odwoływały się do sfery wyobrażeń . Dotyczy to świadków M. M. , I. K. , M. G. (wcześniej J.) , W. A. , J. J. , K. R.. Również świadek I. M. nie była świadkiem rozmów między M. W. a H. S. i jak sama stwierdziła tylko na podstawie tego , co mówiło się w firmie , wysnuwała one własne wnioski - nie oparte na faktach.

Nikt nie słyszał , by M. W. czy J. S. (1) rozmawiali o tym z H. S. (2) i czynienie domniemań , że musieli o tym rozmawiać z nim , bo byli rodziną - syn i przyszła synowa - nie ma oparcia w dowodach. Z dynamiki rozwoju sprawy również nie wynika , by H. S. wiedział o przedmiotowym procederze. Gdyby tak było , to z pewnością nie zawiadamiałby urzędu skarbowego i nie narażałby firmy na kontrolę skarbową.

Wysuwanie wniosków , że skoro J. S. i M. W. widzieli , że R. K. zabierał pieniądze z kantorów i wiedzieli oni , skąd te pieniądze pochodzą , to musiał też o tym wiedzieć H. S. , jest pozbawione podstaw i zupełnie dowolne. Kasjerki widziały tylko , że meldunki dobowe i raporty kantorowe zabierał R. K. (ewentualnie J. S.) do biura, nie wiedziały , co działo się z tymi dokumentami dalej. Zatem wskazywanie , że H. S. musiał znać te raporty kantorowe , stanowi również nieuprawnione domniemanie. Okoliczność , że w kantorach był podgląd poprzez kamerę , monitoring czy też nagrywanie także nie przesądza tego , że H. S. wiedział o tzw. operacjach północnych (nie musiał przecież tego oglądać, nie ma dowodów , by to robił).

Na to , że operacje północne odbywały się bez wiedzy i zgody H. S. wskazuje szereg jego posunięć : zainicjowanie kontroli skarbowej , powołanie biegłego rewidenta , zlecenie księgowemu analizy dokumentów, zawiadomienie prokuratury.

W ocenie świadka K. R. było to dziwne , że wszyscy o tym wiedzieli , ale nie H. S. i dlatego kasjerki nie uwierzyły H. S. na zebraniu , kiedy stwierdził , że o tym nie wiedział . Jednakże ich zdziwienie również nie jest dowodem na to , że H. S. o tzw. operacjach północnych wiedział , gdyż ich wnioski opierały się na w/w fałszywych przesłankach.

Świadek M. M. sama skorygowała swoją omyłkę , prostując swe zeznania ze śledztwa i podając , że operacje dotyczyły tylko dolarów i że G. nie zabierał pieniędzy z tzw. operacji północnych . Pomyliła ona też datę - dzień , w którym R. K. został odsunięty od nadzoru nad kantorami.

Również świadek J. J. sprostowała swoje zeznanie ze śledztwa , wskazując , że polecenia od H. S. nie dotyczyły przedmiotowych operacji , tak samo jak wizyty w kantorach H. G. czy J. P.. Wynika to też po części z samego protokołu ze śledztwa. Stąd przeciwne treści zawarte w jej kolejnych zeznaniach z rozprawy z 16.05.2011 r. nie są wiarygodne w świetle tego co dwukrotnie zeznała wcześniej. Świadek powoływała się , że słyszała o udziale H. S. w tym procederze od innych pracowników kantorów , ale nie umiała ich wskazać , a przypominała sobie o tym po ponad 5 latach od pierwszych zeznań i blisko 6 od tych zdarzeń. Tak samo nie wiarygodna jest zmiana jej zeznań co do J. P. na k- 6255

w protokole z 16.05.2011, bowiem wcześniej zeznała zupełnie odmiennie. Także jej twierdzenie z tejże rozprawy, że pieniądze z operacji północnych zabierał również J. S. (1) było odosobnione i sprzeczne z wcześniej złożonymi przez nią dwukrotnie zeznaniami.

Również świadek K. R. w pierw dwukrotnie w śledztwie podawała, że pieniądze z tzw. operacji północnych zabierał tylko R. K., a jak go nie było to W. M. (1). Twierdzenia świadka w tym zakresie były kategorię. Świadek był pytany, czy robiły to też inne osoby, ale wykluczył to. Dopiero przed sądem w dniu 17.05.2011 r., a więc ponad 5 lat później świadek podała nowe okoliczności, że pieniądze te miały zabierać również H. G. czy J. S. (1), czemu sąd nie dał wiary, gdyż było to sprzeczne z wcześniejszymi zeznaniami ze śledztwa, które zresztą świadek po odczytaniu podtrzymała, po czym sama zaczęła wątpić w to, co podała odnośnie H. G. i J. S., wskazując, że może było to jeszcze inne osoby (zob. k-6261). Świadek nie potrafiła wyjaśnić ani niczym uzasadnić zmiany swojego stanowiska w sprawie, dlatego sąd przyjął za wiarygodne w omawianym zakresie pierwotne zeznania tego świadka ze śledztwa składane w czasie bliższym od zdarzeń, kiedy pamięć świadka była świeższa. Poza tym sam J. S. (1) zaprzeczył, by zabierał kiedykolwiek te pieniądze. Te jego słowa potwierdziła też świadek M. W. (3).

Co do wiedzy M. W. i J. S. (1) o omawianych praktykach tzw. operacji północnych, to świadkowie M. M., I. K., W. A., J. J., K. R., E. D. zeznały, że wiedzieli oni, skąd pochodzą pieniądze, które odbierał R. K., bowiem pieniądze nieraz były kładzione na biurko M. W. (w tym czasie konkubiny J. S.), M. W. i J. S. widzieli, że pieniądze te zabierał R. K. (W. M. (1) odbierał pieniądze zawsze sam - nikt mu nie towarzyszył), czego ten w żaden sposób nie ukrywał, że kasjerki mówiły M. W. i J. S., co to są za pieniądze, rozmawiali o tym z nimi. M. W. była kierownikiem placówki, miała wgląd w dokumenty i wgląd do komputerów. Wiedziała, jakie operacje były robione, bo przeglądała raporty kantorowe. Świadek M. G. (wcześniej J.) zeznała na rozprawie, że mogli oni wiedzieć. Na rozprawie opisała ona też rozmowę o tych pieniądzach z M. W., co miałyby wskazywać na jej wiedzę o pochodzeniu pieniędzy. Na wiedzę M. W. w tym zakresie wskazywała też świadek H. P.. Świadek M. W. potwierdziła te okoliczności. Wskazane zeznania jej i kasjerek w tym zakresie są zgodne.

Częstotliwość operacji, ich daty oraz kwoty wynikają z raportów kantorowych, świadkowie nie pamiętali dokładnie tych szczegółów. Sąd przyjął, że obaj oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, dlatego to, że W. M. (1) sporadycznie osobiście pojawiał się w kantorach po odbiór pieniędzy z tzw. operacji północnych nie ma znaczenia dla kwestii jego winy. W przypadku współsprawstwa bowiem sprawca nie musi wykonywać wszystkich czynności samodzielnie, wystarczy, że obejmuje je swoją świadomością.

Sąd dokonując oceny zeznań powyższych świadków, a także pozostałych w sprawie świadków i zeznań biegłej S. D., opierał się na oryginałach protokołów, a karty, na których widnieją w aktach przepisane (częściowo z omyłkami) na komputerze protokoły przytoczył przy stanie faktycznym jedynie dla ułatwienia.

Sąd zwrócił też uwagę na to, że znaczna część zeznań świadków - kasjerek z rozprawy nie dotyczy w ogóle omawianego zarzutu i dlatego te części zeznań sąd pominął, jeżeli chodzi o ocenę dowodów, gdyż brak było związku ze sprawą.

Jeżeli chodzi o **świadka -kasjera R. S.**, to był on przesłuchany dopiero w listopadzie 2010 r., stąd w pocenie sądu nie pamiętał on dokładnie jak wyglądały tzw. operacje północne (w kantorze pracował on tylko do grudnia 2002). Wielu szczegółów on nie pamiętał, co sam przyznawał, lub też mylił je. Stąd w ocenie sądu wzięły się rozbieżności w tym, co on zeznał, a co zeznały pozostałe kasjerki, dlatego tylko częściowo sąd dał wiarę jego zeznaniom - w części zgodnej, z tym, co zeznały pozostałe kasjerki. Jeżeli chodzi o udział osób w tych operacjach, to świadek R. S., tak samo jak pozostałe kasjerki wskazał, że takie operacje zlecali R. K. i W. M. (1), pieniądze zabierał R. K., a w rzadkich wypadkach W. M. (1). W tym zakresie zeznania kasjerów były zgodne.

Sąd dał częściowo wiarę zeznaniom **świadka M. W. (3)**. Sąd dał wiarę jej zeznaniom w części dotyczącej tego, że wiedziała ona o transakcjach zleczanych przez oskarżonego R. K. i W. M. (1), że często widziała rano R. K. odbierającego koperty pieniędzmi z kantorów pochodzącymi z tych operacji, że zdarzało się, że koperty zabierał również W. M. (1). Ta część zeznań jest zbieżna z tym, co zeznały kasjerki. Sąd nie dał natomiast wiary tej części jej zeznań, w którym

usiłowała ona potem wycofać się z tego stwierdzenia i to w nieudolny sposób , wskazując , że miała się o tym dowiedzieć dopiero w 2005 r.

Natomiast sąd zważył na to ,że świadek sama przyznała ,że sporządzała wyniki finansowe kantorów , w tym zyski kantorów , które ustalała na podstawie raportów kantorowych ,stąd niewiarygodne są jej twierdzenia o tym ,że co prawda od pracownic kasjerek wiedziała o zjawisku fikcyjnych transakcji zlecanych przez R. K. i W. M. (1) ,ale nie znała skali ani nie znała szczegółów ,że w tych transakcjach nie widziała nic złego , wiedziała ,że zmniejszają zysk kantorów ,ale nie odbierała tego jako czegoś niezgodnego z prawem tylko jako element polityki finansowej . Sąd uznał to za niewiarygodne , gdyż nie uwierzył w to ,by ktoś nadzorujący pracę kantorów (od 08.07.2005) , a wcześniej będący kierownikiem kantoru , o średnim wykształceniu , mógł być aż tak -za przeproszeniem -głupi.

Nic w sprawie nie podważyło słów świadka ,że nie rozmawiała ona o tych fikcyjnych operacjach z H. S. czy J. S. (on zeznał tak samo) .Świadek zeznała ,że w tamtym czasie , w którym te operacje miały miejsce , wydawało się jej tylko ,że H. S. wiedział o tych praktykach , ale sama przyznała ,że nigdy tego nie zweryfikowała ,że tego po prostu nie wie . W sferze jej domysłów pozostawało także to , czy H. S. dostawał do swoich rąk raporty kantorowe i czy je czytał , bo wiedzy w tym zakresie również nie miała.

Co do J. S. wskazała , że mógł on widzieć ,że koperty z kantorów są zabierane ,ale ona nie wie na pewno , czy J. S. wiedział , co w nich jest , bo o tym nie rozmawiali ze sobą . M. W. tak jak kasjerki wskazała ,że kopert z pieniędzmi nikt nie chował , nie ukrywał. Co dalej działo się z pieniędzmi po ich zabraniu przez W. M. (1) lub R. K. ona nie wiedziała , podobnie jak kasjerki.

Sąd częściowo dał wiarę **zeznaniom świadka J. S.** . Sąd dał wiarę tej części jego zeznań ,że towarzyszył on R. K. , gdy ten jeździł do kantorów , że widział , jak R. K. pobierał z kantorów koperty , że widział i słyszał , jak w nocy R. K. rozmawiał przez telefon z kantorami i ustalał kursy walut , gdyż ma to potwierdzenie w zeznaniach świadków kasjerek i częściowo w zeznaniach M. W. , która określiła „ że mógł on to (zabieranie kopert przez R. K. rano z kantorów) widzieć ”. Na rozprawie pamięć świadka okazała się być zawodna , gdyż jak twierdził on , pamiętał on wtedy już tylko jedną sytuację , kiedy R. K. chował kopertę , a dalej na k- 4776 (w tym samym protokole) stwierdził nawet ,że nie widział ,że oskarżony R. K. brał te koperty . Sąd nie dał temu wiary , gdyż i kasjerki , i M. W. zeznały zgodnie ,że nic nie było ukrywane , chowane ,że wszystko odbywało się jawnie . Poza tym w śledztwie w 2006 r. J. S. wskazywał na wiele takich sytuacji i jak zapewnił na rozprawie - wówczas jego pamięć była lepsza.

J. S. zeznał ,że nigdy nie interesował się , co było w tych kopertach ,że nic mu nie wiadomo na temat pieniędzy w kopertach ,że o tzw. operacjach północnych dowiedział się od ojca w roku 2005 .Zaprzeczył , by kasjerki mówiły mu o tym . Tymczasem kasjerki twierdziły odmiennie.

Sąd nie uwierzył świadkowi J. S. w omawianym zakresie , gdyż kasjerki zgodnie twierdziły ,że on o wszystkim wiedział , poza tym widział zabieranie regularne kopert niemalże codziennie , wiedział o nocnych ustaleniach kursów przez R. K. z kantorami , miał też w rękach raporty kantorowe , które nieraz zawoził do biura organizacyjnego – to za dużo przesłanek , by uwierzyć mu ,że pomimo tego niczego nie był świadomy. Choć oczywiście z samego faktu jego wiedzy nie wynika jeszcze , by wiedział o tym od niego H. M. (4).

Sąd ocenił jako częściowo wiarygodne **zeznania biegłej S. D.** i jako w pełni wiarygodne obie **opinie** wydane przez biegłą S. D.. Opinie te spełniają bowiem wszystkie kryteria z art. 201 kpk- są one pełne , jasne , rzeczowe , logiczne , pozbawione wewnętrznych sprzeczności. Treść tych opinii biegła podtrzymała na rozprawie. Mechanizm operacji biegła opisała w sposób tożsamy z tym , co zeznali świadkowie - kasjerki. W opiniach jest zatem także mowa o fikcyjnych zapisach skupu i sprzedaży , biegła wychwyciła ,że dotyczyło to jedynie dolarów amerykańskich i że działo się to na koniec dnia , co wskazane jest też w zeznaniach kasjerek . Biegła wskazała , że w badanym okresie do 07.07.2005 r. operacje na dolarach przynosiły straty , a w okresie po 07.07.2005 do końca 2005 r. - zyski ; już tylko w okresie 08.07.2005 -31.07.2005 zyski te wzrosły prawie 15-krotnie. Biegła stwierdziła również ,że po 07.07.2005 nie było żadnej niekorzystnej transakcji dolarami i że nie było już operacji dokonywanych na koniec dnia (koło północy) . To , co stwierdziła biegła na podstawie zbadania wydruków raportów kantorowych jest kompatybilne z tym ,

co wydarzyło się 07.07.2005 r. w firmie , kiedy to odsunięto od nadzoru nad kantorami R. K.. To z tą okolicznością jest związane ustanie tzw. operacji północnych , na które to ustanie wskazywały kasjerki. Początkowe okresy, od jakich były badane wydruki raportów kantorowych z obu kantorów , to okresy , kiedy kantory rozpoczynały swoją działalność (kantory zaczęły działalność w różnych latach) . To dlatego biegła otrzymała wydruki z takiego a nie innego okresu , a nie z tych powodów , które podała na rozprawie. Biegła dysponowała wydrukami komputerowymi raportów kantorowych w oryginale i kopii czyli wydrukowanych na białym i różowym papierze , ale nie były to te pierwotnie drukowane podwójnie egzemplarze raportów kantorowych tylko ponowne wydruki na potrzeby sprawy (jak wskazał (...) , tymi pierwotnymi wydrukami już on nie dysponuje) . W dokumentacji przekazanej biegłej brakowało raportów kantorowych (wydruków) za niektóre dni z okresu objętego badaniem , gdyż nie udało się policji ich uzyskać , o czym zeznała biegła. Te dni nie zostały przez to zbadane , co nie było z niekorzyścią dla oskarżonych , lecz ewentualnie z niekorzyścią dla (...) , o ile w tym dniach też miały miejsce tzw. operacje północne , czego nie da się stwierdzić bez tych dokumentów (brakowało około 20 procent raportów kantorowych z badanego okresu). Biegła prowadziła obliczenia na podstawie faktycznych danych zawartych w raportach kantorowych (ich wydrukach) i czyniła to w ten sposób , by nie działać na niekorzyść oskarżonych- na korzyść oskarżonych liczyła . Po zbadaniu dokumentów biegła doszła do wniosku , że operacje na dolarach były tylko na papierze , a tej waluty nie było (co jest zbieżne z tym , co zeznały kasjerki) , do wniosku tego biegła doszła w oparciu o swoje doświadczenie zawodowe , gdyż nagle po 07.07.2005 brak jest operacji na dolarach dokonywanych przed północą i to w dużych ilościach i po zaniżonych kursach.

Zakres opinii został określony przez organ zlecający opinię czyli prokuraturę i biegła była tym związana. Mechanizm operacji w kantorach został wskazany w treści zlecenia (w oparciu o zeznania kasjerek) , niemniej biegła istnienie takiego właśnie mechanizmu potwierdziła po zbadaniu dokumentów. Wskazała ona , że z dokumentów taki właśnie mechanizm działania wynika .Wnioski biegłej były zgodne z tym , co zeznały kasjerki .

Biegła miała wyliczyć straty powstałe na skutek tych operacji i to zadanie spełniła. Aby wykonać swoje zadanie , biegła otrzymała wszystkie potrzebne jej do tego dokumenty ze sprawy (te które udało się uzyskać policji i prokuraturze) , co zresztą biegła sama potwierdziła . Aby wykonać swoje zadanie w ramach określonych treścią zlecenia biegłej nie były potrzebna wiedza o firmie , na którą wskazywała na rozprawie w swych zeznaniach. Biegła nie знаła akt sprawy i jej przemyślenia odnośnie tego , co działo się w firmie , kto to robił i dlaczego , kto o tym wiedział , nie mogą stanowić wiarygodnego dowodu , gdyż po pierwsze wykraczają poza granice zleconej opinii ,a po drugie są to jedynie domysły , przypuszczenia nie oparte na żadnych podstawach . W tym zakresie sąd nie przyjął tej części zeznań za podstawę wyrokowania w sprawie.

Zadaniem biegłej było wyliczenie strat powstałych na skutek tzw. operacji północnych w kantorach i to we wskazanym okresie (w pierwszej opinii za cały rok 2005) . I biegła potwierdziła powstanie takich strat , wskazując ich wielkość , a także okres , w którym miały one miejsce i w którym nie miały one miejsca - granica czasowa była jak nożem uciąć - dzień 07.07.2005 (od 08.07.2005 tylko zyski na dolarach) . Przedmiotem sprawy nigdy nie było badanie kondycji firmy ani jej finansów. Dlatego sąd pominął przy omawianiu dowodów cały ten wątek podnoszony przez oskarżonych , gdyż dla oceny winy oskarżonych w zakresie czynów z pkt I ppkt 1 i pkt III wyroku było to bez znaczenia. Przedmiotem sprawy w omawianym zakresie był tylko ten wąski wycinek z szerokiej działalności firmy. Wywody oskarżonych odnośnie zasileń kantorów , odprowadzania pieniędzy z kantorów do banków i wprowadzanie tych wątków i tym podobnych do procesu miało na celu w ocenie sądu jedynie zaciemnienie obrazu mechanizmu tzw. operacji północnych i dążenie do maksymalnego skomplikowania sprawy. Nazywając rzeczy po imieniu , mając na uwadze to , co zeznały kasjerki , w sprawie mamy do czynienia z fałszowaniem dokumentacji , wpisywaniem fikcji w dokumenty i przywłaszczaniem pieniędzy , a nie z żadnymi legalnymi operacjami typu odprowadzanie pieniędzy do banku czy do innego kantoru - są to odrębne mechanizmy , które nie miały miejsca akurat przy tym , co jest przedmiotem sprawy , bo te odrębne mechanizmy przebiegają inaczej niż to miało miejsce w przedmiotowej sprawie – na pewno nie trzeba przy nich wpisywać fikcyjnych operacji kupna /sprzedaży waluty w raporty kantorowe. Zresztą w części swoich wyjaśnień oskarżeni nie kwestionowali mechanizmu tzw. operacji północnych wskazywanego między innymi przez kasjerki. Zaczęli to czynić wraz z rozwojem sprawy.

S. D. występowała w sprawie w charakterze biegłej (a nie świadka jak błędnie zapisano w protokole ze śledztwa), gdyż została powołana do sprawy w charakterze biegłego zob. k- 714 i to decyduje o jej roli w sprawie.

Wysokość szkody wskazana w pkt I ppkt 1 wyroku to suma kwot z obu opinii biegłej : 477.571,55 zł (k- 825) +1.763.668,05 zł (k- 2995 czerwonego segregatora) = 2.241.239,60 zł.

Sąd nie dał wiary **wyjaśnieniom oskarżonego R. K.** w części , w której twierdził on, że przekazywał pieniądze dla H. S.. Przyznał on sam ,że te pieniądze zabierał z kantorów , co widzieli liczni świadkowie (powyżej wskazani w uzasadnieniu) . Natomiast nie miał on żadnego dowodu - pokwitowania ,że te pieniądze oddał H. S.. Na k- 1703 oskarżony R. K. oświadczył ,że dowody na to ,że H. S. pobierał od niego pieniądze wraz z pokwitowaniami zgłosi przed sądem , ale takich pokwitowań sąd nie otrzymał. Co więcej , wielokrotnie wbrew powyższemu , oskarżony W. M. (1) podnosił ,że R. K. miał przekazywać pieniądze dla H. S. bez żadnych pokwitowań i stąd wziął się pomysł zabezpieczenia w postaci weksla. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych, zeznaniom świadków J. K. , E. M. , S. W. dotyczącymi **weksla** , aby miał on być dowodem na to ,że R. K. przekazywał H. S. pieniądze z kantorów. Do weksla nie było deklaracji wekslowej , zatem tak naprawdę nie wiadomo , czego on dotyczył. Był to weksel in blanco. Świadek S. W. miał wiedzieć o tym jedynie od W. M. (1) (zob. k- 6087 naszych akt), który dla sądu nie był wiarygodnym źródłem wiedzy w tym zakresie , natomiast w kolejnych zeznaniach k- 9111 świadek bez żadnego uzasadnienia zmienił zeznania w tym zakresie , wskazując ,że mówił mu o tym H. S. . Sąd miał też na uwadze to ,że o okolicznościach i powodach wystawienia weksla H. S. zeznał w sposób odmienny od W. M. (1), R. K., J. K., E. M. , S. W. ,zaprzeczając ich wersji (k- 1205 , k- 3099-3100) . Sąd miał też na uwadze tę okoliczność ,że jak wskazał H. S., adnotacja na wekslu zaczynała się od cyfr „19 ” , co wskazywało ,że weksel był wystawiony w latach dziewięćdziesiątych , zatem nie może on dotyczyć spraw kantorowych , którą to działalność (...) rozpoczął dopiero w roku 2000.

Tak samo sąd za niewiarygodne uznał to , by świadek S. W. widział **przekazywanie pieniędzy** przez R. K. dla H. S. i to wielokrotnie . O ile w pierwotnych zeznaniach ze sprawy I C 93/07 SO w Gorzowie (kserokopia na k- 6087 naszych akt) świadek ten nie podawał , o jakie pieniądze miało chodzić , to w kolejnych z 29.08.2011 r. ze sprawy II K 1/12 SR Słubice znał on już ich źródło pochodzenia. Jednakże i tak , to , co podał , nie mogło dotyczyć pieniędzy z tzw. operacji północnych , gdyż świadek zeznał ,że widział przekazywanie euro, marek niemieckich i dolarów , gdy tymczasem kwoty z tzw. operacji północnych były zabierane z kantorów w złotówkach. W dniu 28 listopada 2011 przed sądem zeznawał on już ,że w sumie mogły to być złotówki , bo on się dobrze przyglądał. W tych zeznaniach pojawiają się coraz to nowe szczegóły , tak , by nie było wątpliwości , co za pieniądze miał on widzieć.

Sąd nie dał też wiary zeznaniom **świadka J. K.** , prywatnie żony oskarżonego R. K. , że była ona świadkiem przekazywania pieniędzy z obrotów kantorowych przez R. K. dla H. S. . Zeznania tej treści pojawiły się dopiero w grudniu 2011 roku ,świadek ten nie potrafił umiejscowić tego typu zdarzeń w czasie , wskazywał ,że były to różne waluty . I tak naprawdę nie wiedział on ,co to były za pieniądze , jak się sam wyraził , to były jedynie jego przypuszczenia. Z tych samych powodów sąd nie dał wiary również zeznaniom **świadka E. M.** w tym zakresie. Zeznania te pojawiły się także dopiero w 2011 r. , świadek jest synem oskarżonego W. M. (1) , więc miał on powody , by składać zeznania o treści korzystnej dla ojca. Również z tych samych powodów sąd nie dał wiary w przedmiotowym zakresie zeznaniom **świadka Z. M.** . Jej zeznania pojawiły się dopiero w listopadzie 2011 i co istotne , również ten świadek był powiązany osobiście z W. M. (1). Świadek pracował w (...) do roku 2000 , a wedle jego zeznań przekazywanie pieniędzy dla H. S. przez R. K. pochodzących ze ściągania zysków z kantorów miał świadek widzieć rok czy dwa przed swoim zwolnieniem z pracy, czyli w roku 1998 lub 1999 , kiedy nie działały jeszcze kantory w (...) , co już choćby z tego powodu podważało wiarygodność zeznań tego świadka. Zeznanie budzi też niewiarę z tego powodu ,że wedle słów świadka H. S. miał zakrywać te pieniądze i miały to być obok złotówek także obce waluty , gdy tymczasem wedle innych powyżej wskazywanych świadków H. S. miał opowiadać , skąd pochodzą te pieniądze i niczego nie ukrywać.

Sąd nie dał także wiary zeznaniom **świadka B. N.** w tym samym omawianym zakresie (jak również w tym , by na naradach miały być omawiane sprawy kantorów) . Również i ten świadek ze swoją „ wiedzą ” pojawił się dopiero w roku 2008 (k- 660 z akt V GC 360/07 SR Gorzów protokół z dnia 14.03.2008), również ten świadek był osobiście

powiązany z W. M. (1). Poza tym zeznania były zmienne co do szczegółów (ile razy świadek miał widzieć sytuację przekazywania pieniędzy), a wersja świadka o ukrywaniu przekazywania pieniędzy , wyrzucaniu osób , które mogłyby to zobaczyć, różniła się z zeznaniami chociażby świadka S. W. .

Także niewiarę sądu z podobnych przyczyn wzbudziły zeznania kolejnego **świadka H. M.** Również jej zeznania dotyczące omawianej kwestii pojawiły się dopiero w trakcie rozwoju sprawy i były one sprzeczne z wersją o ukrywaniu przekazywania pieniędzy , bowiem świadek twierdziła ,że to sam H. S. ochoczo jej o tym opowiadał , a ponadto pokazywał do kompletu wydruki z komputerów z kantorów (raporty kantorowe). Niewiarę sądu wzbudziły te zeznania także dlatego ,że były nielogiczne , bowiem po co H. S. miałby krzyczeć na R. K. za to , że ten wchodził do gabinetu z pieniędzmi przy osobie trzeciej , gdy potem H. S. miał sam o wszystkim ze szczegółami opowiadać tej osobie trzeciej.

Sąd także nie dał wiary zeznaniom kolejnego **świadka M. F. (3) (dawniej C.)** , które w omawianej kwestii pojawiły się dopiero w roku 2008. Ten świadek także był w przeszłości powiązany z oskarżonym W. M. (1) osobiście . Jak przyznał sam świadek, nie był on związany z (...) , nie pracował dla tej firmy tylko dla innej - (...) i to w latach 1994-1996 , których nie dotyczą przedmiotowe zdarzenia , stąd zeznania tego świadka o tym , co miał widzieć i słyszeć, sąd już z tego powodu uznał za pozbawione wiarygodności.

Tak samo jak zeznania **świadka A. G.** , która miała widzieć przekazywanie pieniędzy przez R. K. dla H. S. , przy czym mimo usilnych sugestii ze strony W. M. (1) zawartych we w cześniejszym pytaniu świadek na pytanie sądu wskazał ,że nie wie , skąd były te pieniądze , nie wiedział , jaka to była waluta . Z kolei okoliczności o zasłanianiu tych pieniędzy kłócą się z tym , co zeznawali inni świadkowie zawnioskowani przez oskarżonego W. M. (1), którym H. S. miał opowiadać co to za pieniądze , co już samo w sobie brzmi niedorzecznie, by ktoś miał rozpowiadać osobom trzecim na prawo i lewo o swych nielegalnych działaniach.

Zeznania w/w świadków były ponadto sprzeczne z tym , co zeznali J. S., M. W., H. S. w omawianym zakresie (przekazywania kopert z pieniędzmi z kantorów z tzw. operacji północnych przez R. K. dla H. S.).

R. K. na rozprawie w dniu 07.12.2015 wyjaśnił ,że z reguły miał on przekazywać pieniądze H.S. bez pokwitowań, a jak czasem odbierał pokwitowanie na kartelusku , to niszczył je , bo do niczego nie były mu potrzebne. Jest to kolejna sprzeczna wersja.

Sąd zwrócił uwagę na to ,że w pierwotnej wersji oskarżony W. M. (1) wskazywał na brak pokwitowań , potem że dlatego miał zostać wystawiony weksel ,bo nie było pokwitowań . O świadkach oskarżeni nic nie wspominali . Dopiero w późniejszym czasie zaczęło się okazywać , że przekazywanie pieniędzy przez R. K. dla H. S. mieli oglądać różni świadkowie . Wersje ewoluowały w zależności od stanu rozwoju sprawy . Dlatego sąd uznał to za niewiarygodne.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego R. K. w części opisującej jego rolę w spółce (...) , jego zakres obowiązków , co ma potwierdzenie w dokumentach. Dał wiarę tym wyjaśnieniom również w części dotyczącej tego ,że pod jego nieobecność - pobyt na urlopie- zastępował go w jego obowiązkach W. M. (1) . Jest to zgodne z tym , co zeznały kasjerki i z tym , co wyjaśnił sam W. M. (1).

Sąd nie dał wiary tej części wyjaśnień ,w której R. K. twierdził ,że raporty kantorowe i meldunki dobowe trafiały do H. S. ,a dostarczać je miał do rąk H. S. J. S. (1) , gdyż oni obaj temu zaprzeczyli -i J. S., i H. S., a kasjerki wiedziały jedynie , że dokumenty te trafiały do biura organizacyjnego (także E. K. zeznała, co działo się z tymi dokumentami , inaczej niż R. K., o czym poniżej w uzasadnieniu) . Na rozprawie 07.12.2015r. R. K. wyjaśnił odmiennie niż w śledztwie , podając ,że on też czasem przekazywał raporty kantorowe i meldunki dla H. S. ,a nie tylko J. S.. Sąd zważył na to ,że ta zmiana pojawiła się dopiero wówczas, gdy zaszła potrzeba wykazania , że H. S. otrzymywał do rąk raporty kantorowe , by wykazać tezę oskarżonych , że wiedział on o tzw. operacjach północnych od samego początku, bo inne dowody tego nie potwierdzały.

Rację miał natomiast R. K. co do tego ,że kantory przynosiły zawsze zyski , bo straty były tylko na dolarach amerykańskich ,a pozostałe waluty dawały zysk w ogólnym rozrachunku , choć mały . Jak już wskazał powyżej sąd

zasilenia kantorów , czy innego typu transakcje opisywane także przez tego oskarżonego , nie miały żadnego związku z tzw. operacjami północnymi na kantorach , a ich omawianie miało na celu jedynie „ zaciemnianie ” sprawy. Wbrew twierdzeniom oskarżonego ,że takich fikcyjnych transakcji na dolarach nie było i że on takich operacji nie nakazywał , kilkunastu świadków w sprawie zeznało inaczej , plus potwierdziły to opinie biegłej i jej częściowe zeznania.

Oskarżony W. M. (1) w pierwszych wyjaśnieniach w 2006 twierdził , że w spółce od około 10 lat istniał faktyczny , nieformalny podział w zakresie nadzoru nad placówkami i to H. S. zajmował się kantorami S. i Ś.. Tymczasem jak wynika z dokumentów kantory te rozpoczęły działalność jeden w roku 2000 a drugi w 2002 , a zatem to ,co podał W. M. (1) ,było niemożliwe . Podał on też ,że jedynie w czasie urlopów H. S. i R. K. zajmował się on tymi kantorami osobiście , co jest zgodne z tym , co podawały kasjerki , bowiem one od początku do końca wskazywały ,że W. M. (1) pojawiał się w tych kantorach sporadycznie , jedynie pod nieobecność R. K. . Dlatego w świetle powyższych dowodów wyliczenia oskarżonego odnośnie jego fizycznych możliwości , czym mógł się zajmować ,a czym nie , miały się z celem . Oskarżony W. M. (1) twierdził też , że niemożliwe było , aby H. S. nie wiedział o jakichkolwiek transakcjach kantorowych , bowiem otrzymywał on codziennie na biurko raporty kantorowe, jednak to nie zostało w sprawie wykazane dowodami. Twierdzenie W. M. (1) w tym zakresie jest sprzeczne z pozostałymi omówionymi powyżej i poniżej dowodami. W. M. (1) wskazywał ,że H. S. przyjmował pieniądze od R. K. , ale ten nie miał na to żadnego pokwitowania , czego W. M. (1) był świadomy. Twierdził on ,że nawet ostrzegał przed tym R. K. , ale ten nie posłuchał. A zatem oskarżeni nie dysponowali żadnym dowodem na to ,że pieniądze z kantorów R. K. przekazywał dla H. S.. Stąd nie byli też w stanie wykazać ,że z tych pieniędzy miały pochodzić wypłaty premii i nagród. Te twierdzenia W. M. (1) (i R. K.) również pozostały gołosłowne. Twierdzenia ,że te tzw. operacje północne miały być korzystne dla spółki , bo pieniądze stąd pobrane miały być przekazywane na wypłaty nieformalnych premii po to ,by uniknąć częściowo składek ZUS , sąd uznał także za niewiarygodne , bo dopiero na rozprawie przed sądem w przedmiotowej sprawie oskarżony R. K. zdecydował się na zmianę linii obrony w tym kierunku , w momencie , gdy wszystkie ewentualne zarzuty w tym zakresie byłyby już i tak przedawnione. Poza tym jak wskazał już powyżej sąd , oskarżeni nie byli w stanie wykazać ,że z tych pieniędzy miały pochodzić wypłaty premii i nagród. Oskarżony R. K. tłumaczył ,że dopiero potem wydedukował ,że pieniądze z kantorów , które miał przynosić H. S. , były wypłacane jako nieformalne premie, ale jak sam przyznał – nie ma on na to dowodów. Sąd zważył na to ,że wcześniej ten sam oskarżony przypuszczał ,że H. S. te pieniądze sobie przywłaszczył. Jak widać , brak było konsekwencji nawet w wysuwanych przypuszczeniach.

Z kolei J. S. i M. W. zaprzeczyli , by przekazywali pieniądze H. S. (on też zaprzeczył ,by tak było) , co twierdził oskarżony W. M. (1) . Z kolei R. K. twierdził odmiennie ,że kilka razy J. S. brał fizycznie pieniądze z kantoru- zawinięte w papier czy w kopercie - i przekazywał mu , a on dalej H. S. . Odnośnie przekazywania kopert z pieniędzmi przez J. S. dla H. S. R. K. miał tylko przypuszczenia. Jak widać ,nawet między oskarżonymi nie było w tym zakresie zgodności .Wbrew twierdzeniom W. M. (1) oskarżenia H. S. pod jego adresem znalazły potwierdzenie w szeregu dowodów , które sąd omówił w uzasadnieniu i uznał je za wiarygodne , a zatem nie były one fikcyjne czy sfabrykowane. Oskarżony W. M. (1) stwierdził też , że wiedział od R. K. o dziwnych transakcjach polegających na sprzedaży walut poniżej kursów skupu i że R. K. mówił mu ,że robił to na polecenie H. S. , że W. M. (1) pytał o to H. S. . To , że W. M. (1) i R. K. o tych operacjach wiedzieli (bo sami w nich uczestniczyli) potwierdzili świadkowie – kasjerki , świadek M. W. . Ci sami świadkowie nie potwierdzili jednakże udziału w tym ze strony H. S. , on sam też temu zaprzeczył , dlatego w tym zakresie sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego W. M. (1). Oskarżony W. M. (1) tłumaczył ,że nie miał potrzeby dokonywać nielegalnych czynności , bowiem to co był w stanie wypracować , starczało mu na więcej niż dostatnie życie. Sąd mając na uwadze wskazania doświadczenia życiowego nie zgodził się z tym twierdzeniem , gdyż nie ma takiej reguły ,że majątni nie popełniają przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowych. Nic nie wskazuje w sprawie , by zawiadomienia H. S. kierowane do prokuratury były motywowane jedynie jego chęcią skoku na kasę spółki (...). Złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa nie oznacza w żaden sposób zagarnięcia majątku spółki , postępowanie karne nie ma przełożenia na własność majątku w spółce. Również argument W. M. (1) o tym , dlaczego H. S. nie chciał podziału spółki jest nietrafny , gdyż to Sąd Rejonowy w Gorzowie Wlkp. w sprawie V GC 662/05 oddalił powództwo W. M. (1) o rozwiązanie spółki (...), uzasadniając to naruszeniem zasad lojalności i art. 211 ksh poprzez wykonywanie działalności konkurencyjnej przez W.M. (1) i uznając , że wytoczone powództwo było sprzeczne z zasadami współzycia społecznego , przy tym ten pogląd podzielił Sąd Odwoławczy. Na k- 1406 W. M. (1)

zmienił swoje wyjaśnienia co do tego ,skąd miałyby pochodzić pieniądze, które R. K. miałby przekazywać H. S. - tu pojawia się nagle wątek zasileń kantorów, sąd zwraca uwagę ,że nie od początku wyjaśnień oskarżonego, ale dopiero w trzecich z kolei składanych wyjaśnieniach.

Na rozprawie w dniu 17.11.2015 r. oskarżony W. M. (1)wskazał ,że o przekazywaniu pieniędzy kantorów przez R. K. dla H. S. wiedział od 1999 czy 2000 r. , gdy tymczasem kantory zaczęły działalność jeden od 16.07.2000 ,a drugi od 16.09.2002 . Spory o to ,czy w Ś. i S. była prowadzona działalność celna i celno-spedycyjna ,nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiocie winy oskarżonego W. M. (1) i R. K. w omawianym zakresie . Tak samo jak okoliczność, że w innych kantorach nie stwierdzono tzw. operacji północnych nie dowodzi braku winy po stronie tych oskarżonych w zakresie czynu z pkt I ppkt 1 wyroku / III wyroku.

Twierdzenia oskarżonego W. M. (1) (także R. K.), by J. P. miał pobierać pieniądze z kantorów (z tzw. operacji północnych) i przekazywać je H. S. , jak również miał przekazywać mu analizy z kantorów , także nic nie potwierdziło , stąd sąd także nie uznał tego twierdzenia za wiarygodne (sam J. P. nie by słuchany , obecnie już nie żyje). H. S. wyraźnie rozgraniczył rodzaj sytuacji , kiedy z pieniędzmi przychodził J. P. (na k- 2586v) –jego zdaniem chodziło tu o zupełnie inne sytuacje- nie związane z tzw. operacjami północnymi.

Z kolei świadkowie E. K. i Z. K. zaprzeczyli twierdzeniom oskarżonego W. M. (1), by na **naradach** eksploatacyjnych były omawiane sprawy kantorowe i by zajmowano się na nich raportami kantorowymi. Tak samo zeznała świadek I. M. , podobnie M. F., który wskazał ,że na te narady nie przygotowywano informacji dotyczących kantorów , a jedynie stany finansowe (k- 5965) . Raporty kantorowe nie były też omawiane na posiedzeniach zarządu zdaniem Z. K. , wbrew temu co zeznała świadek W. C. na pytanie oskarżonego W. M. (1)- tę informację podała ona dopiero w 2016 r. – w ocenie sądu jedynie po to , by wesprzeć linię obrony oskarżonego W. M. (1) , zresztą na to samo pytanie zadane przez H. S. tego samego dnia chwilę później odpowiedziała ona ,że tego nie wie , co było omawiane na naradach , bo nie była na naradach , choć stroną wcześniej zeznała ,że początkowo w nich uczestniczyła. Zeznania te były wewnętrznie sprzeczne , a poza tym sprzeczne również z tym , co zeznali świadkowie M. F. , E. K. , Z. K., H.S. – także w zakresie tego , by raporty kantorowe miały przechodzić przez ręce H. S.. Sąd nie dał wiary w tym zakresie również zeznaniom świadka A. G. , która również po upływie wielu lat od zdarzeń miała pamiętać jak to H. S. kontrolował raporty kasowe , a pytana o to samo kartę dalej podała ,że nie wie jak brzmiała nazwa dokumentów , które R. K. miał przynosić H. S. - czy to był raport czy meldunek dobowy, co ma zasadnicze znaczenie dla omawianej kwestii.

Według E. K. meldunki dobowe trafiały do biura organizacyjnego , a następnie do H. S., natomiast **raporty** kantorowe (a tylko z nich można było odczytać „, tzw. operacje północne ”) -trafiały bezpośrednio z biura organizacyjnego do działu księgowości . Z zeznań świadka I. M. wynika to samo ,że do H. S. trafiały meldunki dobowe , które on sprawdzał (do protokołu na k- 1446v zapisano błędne sformułowanie „, raporty dobowe ” – dobowe to były meldunki ; treść k- 4459 to potwierdza ,że chodziło świadkowi o meldunki dobowe ; świadek nie miała wiedzy , czy H. S. otrzymywał raporty kantorowe k- 4459 verte , dopiero na k- 4486 dzień później zmieniła swoje zeznanie w tym zakresie po raz pierwszy , bez żadnego uzasadnienia czy wytłumaczenia , dlatego sąd nie dał temu ostatniemu wiary). Świadek H. S. również zeznał ,że otrzymywał jedynie meldunki dobowe z kantorów w Ś. i S. , co jest zgodne z tym , co zeznali wskazani świadkowie, dlatego sąd dał mu wiarę w tym zakresie.

Zeznania wskazanych świadków różnią się w tym zakresie od tego , co wyjaśnił R. K. w tej kwestii , zresztą zmiennie co do szczegółów , co zostało wykazane powyżej i dlatego między innymi to jego wersję sąd odrzucił (także dlatego ,że nikt wiarygodny dla sądu jego wersji nie potwierdził) .

Co prawda **świadek M. F.** zeznał (k- 5669-5670 , oryginał na k- 373-374) „, Prezes (H. S.) codziennie otrzymuje raporty” , to zdanie w ocenie sądu odnosi się jednak do czasu ,w którym się świadek wypowiadał czyli 28.12.2005 ,a wówczas faktycznie po zmianach zarządzonych w firmie tak było. Potwierdzają to kolejne zeznania tego świadka , w których podał on wyraźnie i jednoznacznie ,że raporty kantorowe spływały do działu księgowości, przeważnie z działu administracyjnego (biura organizacyjnego), choć były też przypadki ,że także otrzymywał je bezpośrednio od R. K. . Sąd dał też temu wiarę dlatego ,że tak samo zeznał kolejny świadek **R. H.** . Meldunki dobowe do księgowości

nie trafiały , bo nie były tam do niczego potrzebne. M. F. nic nie wykrył, bo sprawdzał on tylko stany na koniec miesiąca czy są zgodne z księgowością na koniec miesiąca, zaś nie analizował poszczególnych sprzedaży i zakupów waluty z raportów , bo to było bieżącym obowiązkiem R. K. nadzorującego kantory. Zeznaniami tym sąd dał wiarę jako logicznym , spójnym , rzeczowym i zgodnym z tym , co zeznali pozostali świadkowie.

Zeznaniom **świadka E. G.** sąd dał wiarę częściowo . Wpierw twierdziła ona , że H. S. miał nadzór nad raportami kantorowymi , czego sąd nie uznał za wiarygodne , bowiem pytana o szczegóły przyznała ,że raporty kantorowe były zabierane do biura organizacyjnego przez inne osoby i nie znana jej była dalsza droga tych dokumentów.

Jeżeli chodzi o **świadka L. S.** ,to wpierw zeznała ona ,że poprzez jej biuro organizacyjne meldunki dobowe trafiały do asystentki H. S.. Nie wiedziała ona , gdzie trafiały raporty kantorowe (k- 6492), nie widziała , by H. S. je otrzymywał (k- 6494). Za chwilę jednak w tym samym protokole (z dnia 12.07.2011 , k- 6494) podała ,że jakieś wydruki komputerowe były dołączone do meldunków dobowych , ale świadek nie pamiętała tego dobrze , co to miałyby być za wydruki , nawet mimo okazania jej na rozprawie wydruków raportów kantorowych. Ponieważ chwilę wcześniej zeznała ona zupełnie odmiennie , sąd stwierdził ,że dobrze nie pamięta ona tych okoliczności i stąd takie rozbieżności w jej zeznaniach, stąd zeznania nie mogły one zostać uznane za wiarygodne w omawianym zakresie. Świadek pomyliła się też co do przyczyny , dla której R. K. został odsunięty od nadzoru nad kantorami od 08.07.2005 – nie z powodu operacji na dolarach , które w tym czasie jeszcze nie były znane H. S. , ale z powodu ujawnienia działalności konkurencyjnej firmy (...) sp.j. i udziału R. K. w tej spółce , jak wskazał świadek M. F..Świadek L. S. ponadto zeznała ,że kopert z pieniędzmi nie widziała w biurze organizacyjnym i nie uczestniczyła w żadnym ich przekazywaniu.

Sąd odmiennych zeznań **świadka E. M.** o tym ,że H. S. kontrolować by miał wszystkie raporty w firmie (z czego wynikać by miało , że i raporty kantorowe) , o czym świadek ten miał usłyszeć od J. S. , nie uznał za wiarygodne , bo było to sprzeczne z szeregiem wyżej przytoczonych dowodów, poza tym rewelacje świadka w tym zakresie pojawiły się dopiero w 2011 r. Z tych samych powodów sąd nie dał wiary twierdzeniom **świadków Z. M.** (k- 7020) i **B. N.** (k- 660 z akt V GC 360/07 SR Gorzów protokół z dnia 14.03.2008) w tym zakresie także z przyczyn omówionych już powyżej w uzasadnieniu przy ocenie innej części ich zeznań. Tym samym sąd nie dał wiary twierdzeniom w/w świadków odnośnie tego ,że H. S. miałby wiedzieć od początku o tzw. operacjach północnych .

Sąd uwzględnił w zmienionym opisie czynu faktyczne okresy działalności kantorów na podstawie dokumentów w postaci decyzji dewizowych nr (...) i nr (...) , gdyż z ich treści wynika początkowa data rozpoczęcia działalności kantorów (k-1107a -1107e) .

Odnośnie podziału obowiązków w firmie (...) , to wpierw obaj oskarżeni W. M. (1) i R. K. zgodnie twierdzili ,że nie było formalnego podziału obowiązków ,a jedynie w praktyce utarło się , kto się czym zajmuje i że nadzorem nad kantorami zajmował się H. S. . Potem oskarżony W. M. (1) podnosił ,że w firmie obowiązywało zarządzenie o podziale obowiązków z 29.12. 1993 r. (dokument z k- 10.680) . H. S. początkowo twierdził ,że nigdy w firmie nie było pisemnego ustalenia dotyczącego rozgraniczenia obowiązków. Potem podał ,że o tym zarządzeniu z 1993 r. zapomniał , wskazując jednocześnie ,że zostało ono później uchylone. H. S. wskazywał też ,że dla niego naturalną rzeczą było ,że to W. M. (1) i R. K. zajęli się nadzorem nad kantorami po rozszerzeniu działalności (...) o ten przedmiot. Sąd jedynie częściowo dał wiarę zeznaniom świadka H. S. w zakresie dotyczącym jego wiedzy i podejmowanych przez niego czynności dotyczących kantorów. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom w tej części ,że nie podejmował on żadnych czynności wobec kantorów i nie miał zupełnie wiedzy w tym zakresie, jest to bowiem sprzeczne z treścią podpisywanych przez niego dokumentów , które przedłożył do akt oskarżony W. M. (1) oraz z treścią zeznań wielu świadków , którzy wskazywali ,że sprawdzał meldunki dobowe z kantorów , co zresztą on sam też przyznał. Oczywiście nie dowodzi to samo w sobie tego , by wiedział on od początku o ściąganiu zysków z kantorów poprzez tzw. operacje północne.

Sąd zważył przede wszystkim na to , że jak wynika z samej daty , zarządzenie z 1993 r. zostało wydane w czasie, kiedy nie było jeszcze kantorów w (...) , a zatem nie mogło ono ich dotyczyć, zresztą nie ma w nim mowy o kantorach. Z kolei pismo z dnia 02.08.2005 r. H. S. nie stanowiło podziału obowiązków w firmie i nie mogło ono wykluczyć odpowiedzialności W. M. (1) , bo to nie ta droga ani forma.

Jeżeli chodzi o podział obowiązków w firmie, to zeznania świadków- kasjerek były w tym zakresie zupełnie sprzeczne. Co więcej były one sprzeczne nie tylko między sobą (zewnętrznie), ale również wewnętrznie. Na przykład według świadka K. R. kantorami zajmował się W. M. (1) jak nie było R. K., a H. S. sprawował ogólny nadzór. Dalej świadek zeznał, że zarządzenia na kantorach wydawał H. S., kierownik placówki kantorowej M. W. (3) w swych pismach zwracała się do H. S., z każdym problemem na kantorach pracownicy zwracali się do H. S., co zresztą znalazło potwierdzenie w dokumentach dołączonych do akt sprawy. Inny świadek E. D. zeznała, że do 08 lipca 2005 kantory nadzorował R. K. i W. M. (1), jednakże w tym samym protokole zeznała ona również, że nie wie, co należało do obowiązków H. S. oraz, że i H. S. i W. M. (1) byli właścicielami firmy i obaj z tego tytułu mogli w firmie robić wszystko.

Także świadek M. W. w pierw zeznała, że R. K. nadzorował kantory, że tego rodzaju kompetencje mieli też prezesi W. M. (1) i R. K. (ustalenie kursów, transakcji z bankami, zasilanie i wycofywanie zasileń z kantorów). Korzystał z tych kompetencji R. K., a pod jego nieobecność W. M. (1), co było zwyczajowo przyjęte, co wynikało z praktyki, bo H. S. nie interesowała praca kantorów; nie było formalnego podziału obowiązków. Na rozprawach świadek M. W. przyciśnięta przez oskarżonych okazywanymi przez nich dokumentami została zmuszona do zmiany swojego stanowiska odnośnie udziału H. S. w pracach kantorów. Jej wymyślne nazwy dla pism i zarządzeń wydawanych przez H. S. (typu polecenia porządkujące) dla kantorów nie zmieniają tego, że zajmował się on tematyką kantorów, co potwierdza treść tych dokumentów i jego podpisy na tych dokumentach. Oskarżony W. M. (1) miał rację o tyle, że faktycznie takie dokumenty od niego nie pochodziły i nie były kierowane do jego wiadomości czy też nie były kierowane do niego przez pracowników kantorów. Niemniej z niczego nie wynika, by jego uprawnienia i obowiązki co do pracy kantorów zostały wyłączone. Co więcej, z zeznań świadków- kasjerek, M. W. (3), J. S. wynika, że W. M. (1) zajmował się kantorami w sposób faktyczny pod nieobecność R. K. i przyznał to sam W. M. (1) w toku śledztwa. Dopiero na rozprawie w dniu 24.11.2015 stwierdził (nie pamiętając chyba o tym, co sam wyjaśnił w śledztwie w tym zakresie), że w aktach brak jest na to dokumentu z jego podpisem.

Świadkowie Z. K. i E. K. wskazywali, że w firmie był tylko nieformalny podział obowiązków, nadzorem nad kantorami zajmowali się W. M. (1) i R. K.. Według E. K. obaj członkowie zarządu – W. M. (1) i H. S. mieli jednak takie same uprawnienia. Wskazywała ona też, że sytuacji nieobecności w pracy obu oskarżonych W. M. (1) i R. K. (co się zdarzało), ogólny nadzór sprawował H. S..

Z kolei świadek P. L. twierdził, że W. M. (1) zajmował się obsługą prawną, R. K. kantorami, a H. S. finansami i marketingiem, ale dyspozycje dotyczące kantorów mogli wydawać obaj prezesi - W. M. (1) i H. S. , że podział ten wynikał z zainteresowań i wiedzy. Według świadka I. M., to H. S. zajmował się nadzorem nad kantorami, tak samo według świadka S. W., B. N., E. G., W. C., A. G.. Według świadków M. F., L. S. to W. M. (1) nadzorował kantory z ramienia zarządu, a bezpośrednio robił to R. K.. Świadkowi E. M. wydawało, że ogólny nadzór nad kantorami miał H. S., a W. M. (1) robił to okazjonalnie pod jego nieobecność, ale to nie wynikało z pisemnego podziału. Tak samo zeznała świadek B. N..

Z kolei świadek R. S., udziałowiec w firmie (...) od maja 2000r., a zatem osoba zorientowana w pracy firmy, wskazał, że w firmie nie było umownego podziału obowiązków między członkami zarządu, ale wskazał też, że każdy z członków zarządu podejmował decyzje w firmie.

Na podstawie analizy zeznań w/w świadków i dokumentów dotyczących kantorów sąd doszedł do wniosku, że obaj oskarżeni W. M. (1), R. K. oraz H. S. zajmowali się w taki czy inny sposób kantorami - niczyje kompetencje nie zostały przy tym w tym zakresie wyłączone, jak wynika zresztą z umowy spółki (dokumenty - pisma kierowane do kantorów i z kantorów do H. S. przedłożone do akt przez W. M. (1) wskazują na to, że H. S. również wykonywał pewne czynności nadzorcze w stosunku do kantorów, ale ich treść nie wyłącza w żaden sposób praw i obowiązków W. M. (1)). Tym samym sąd nie dał wiary tej części zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonych w omawianym zakresie, w których twierdzili oni inaczej.

Stąd sąd doszedł do wniosku, że w sprawie do praw i obowiązków oskarżonego W. M. (1) zastosowanie znajdują regulacje ksh. Dalszy ciąg tej kwestii sąd omówi poniżej w uzasadnieniu przy omawianiu kwalifikacji prawnej czynów.

Oskarżony W. M. (1) był członkiem zarządu do 27.10.2006 r. , co wynika z zeznań świadka H. S. i uchwały nr (...) z 27.10.2006 , wbrew temu co sam oskarżony twierdził ,że nim nie był.

Twierdzenia oskarżonego W. M. (1) , że w takim wypadku należała do niego kompetencja w pełni swobodnego decydowania jednoosobowo o tym, co jest dobre a co złe dla spółki z punktu widzenia gospodarczego , nie znalazło zrozumienia po stronie sądu , gdyż dla sądu nakazywanie pracownikom rejestrowania fikcyjnych transakcji na dolarach amerykańskich , zaniżanie zysków spółki z kantorów i przywłaszczanie ich sobie wykracza poza ramy działalności gospodarczej , a stanowi po prostu przestępstwo. To nie było żadne ryzyko gospodarcze w ramach dozwolonej prawnie działalności .

Konflikt między oskarżonym W. M. (1) a H. S. był oczywisty. Sąd został zasypany w tym zakresie wszelkimi opowieściami W. M. (1) , chcąc czy nie chcąc tego słuchać. Dlatego mając to na uwadze , sąd dawał wiarę twierdzeniom jednej albo drugiej strony tego konfliktu tylko w przypadku , gdy ich twierdzenia miały oparcie w innych wiarygodnych dla sądu dowodach.

Na koniec sąd zwraca uwagę na to ,że z faktu ,że H. S. również zajmował się kantorami i nadzorem nad nimi (obok W. M. (1) i R. K.) nie wynika jeszcze ,że czytał on i znał raporty kantorowe . Dokumenty przedłożone przez W. M. (1) wskazują ,że H. S. wykonywał pewne czynności nadzorcze w stosunku do kantorów , co jeszcze nie dowodzi, że z racji tego wiedział wszystko o tzw. operacjach północnych , bo tego nie dowiedziono.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego W. M. (1) w zakresie przypisanego mu czynu w pkt **I ppkt 2** wyroku oraz wina oskarżonego **H. G.** w zakresie przypisanego mu czynu w pkt **VI** wyroku nie budzi wątpliwości.

Także oskarżony H. G. nie był leczony psychiatrycznie , stąd sąd uznał ,że jest on także zdolny do przypisania mu winy.

Winę oskarżonych W. M. (1) i H. G. w zakresie czynów opisanych w pkt I ppkt 2 i pkt VI wyroku sąd ustalił na podstawie częściowych zeznań świadka W. H. z firmy (...), zeznań świadków K. S. z (...), K. S. z (...), W. M. z firmy (...), częściowych zeznań L. P. z firmy Hurtownia (...), zeznań świadków E. K. , Z. K. , częściowych zeznań świadka H. S. oraz na podstawie oryginałów faktur VAT dołączonych do akt na k- 1092 , dokumentacji budowlanej dotyczącej budynku przy ul. (...) w K..

Sąd częściowo dał wiarę **zeznanom świadka W. H.** . Sąd nie dał wiary jego pierwszym zeznaniom ze śledztwa z dnia 24.04.2006 , w których podawał on ,że wykonywał wiele prac budowlano-remontowych w S. na terenie firmy (...) i że to za te prace zostały wystawione faktury o nr (...) na (...), (...), (...), (...) , i że wówczas w trakcie tych prac jego pracownicy (z K.) spali w przyczepie kempingowej w S.. Świadek sam wycofał się z tych zeznań i już podczas drugiego przesłuchania wskazał ,że jego firma (...) z K. wykonała jedynie drobne prace na terenie (...) w S. w trakcie wyjazdu do S. na spotkanie z W. M. (1). Poza tym na nieprawdziwość pierwszych zeznań wskazują zeznania świadków pracowników firmy ochroniarskiej pracującej dla (...) - A. J. i R. P. , którzy zaprzeczyli, by ekipa z K. mieszkała w przyczepach kempingowych w S. i by taka ekipa wykonywała prace w (...) przez dłuższy czas w okresie 2004-2005 . Sąd dał wiarę tym drugim złożonym zeznaniom 19.06.2006 , gdyż to co opisał świadek , pokrywa się z treścią przedmiotowych faktur .

W dalszych zeznaniach świadek próbował wybielić swoją osobę , tłumacząc ,że był przekonany , że obiekt w K. należy do (...) ze S. i dlatego taka a nie inna treść faktur . Sąd nie dał temu wiary, gdyż wcześniej świadek wyraźnie i jednoznacznie wskazał ,że W. M. (1) kazał mu zmienić treść opisu pierwszej faktury (...) poprzez usunięcie zapisu o miejscu wykonania tych robót („ K. ul. (...) ”) , a w kolejnych fakturach wpisywać inne miejsce wykonania robót - zamiast „ K. ul. (...) ” - miał wpisywać „ Baza – S. ” . Po takiej rozmowie (rozmowach) nie sposób mówić o braku świadomości po stronie W. H. odnośnie tego ,że w fakturach była wpisywana nieprawda. Jego tłumaczenia o niejednoznaczności w fakturach , jego błędzie , nieścisłościach w opisie , jak on to traktował , mają się nijak do tego , co podał on wcześniej na temat celowej zmiany treści faktury i wpisywania do kolejnych faktur innego miejsca wykonania robót niż miejsce , w którym

faktycznie się one odbywały. W. H. nie po raz pierwszy wystawiał faktury, wiedział, jak się prawidłowo je wystawia, co sam przyznał, zresztą pierwotnie prawidłowo opisał fakturę nr (...), a dopiero po rozmowach z W. M. (1) postanowił wpisywać do nich nieprawdziwe miejsce wykonania robót (w pierwszej fakturze nie wpisał go w ogóle). To czyj to był obiekt, jeżeli chodzi o tytuł prawny, nie miało znaczenia dla opisu faktury, bowiem w fakturach w miejscu opisu faktury należało wskazać faktyczne miejsce wykonania robót, jak to uczynił W. H. na samym początku przy fakturze (...) (i aby wpisać faktyczne miejsce wykonania robót, nie trzeba było znać kwestii własności). Tytuł prawny do obiektu miał znaczenie przy określaniu płatnika. I to W. M. (1) wskazał W. H. (oraz innym wystawcom faktur - osobiście lub poprzez inną osobę- działając z nią wspólnie i w porozumieniu), że faktury mają być wystawione na (...). Wystawca faktury nie musiał tego sprawdzać, wystawiał on po prostu fakturę na wskazany podmiot i za to W. H. nie odpowiadał (tak samo jak nie odpowiadają za to pozostali wystawcy faktur). Za wskazanie wystawcom faktur, że faktury VAT mają być wystawione na (...) odpowiada oskarżony W. M. (1), który miał świadomość, że towary nie zostały zakupione dla tej spółki i na jej rzecz, a usługi nie zostały wykonane na jej rzecz, bowiem wiedział on, że obiekt w K. przy ul. (...) należy do jego matki a nie do (...) i wiedział on, że spółka (...) nie ma żadnego tytułu prawnego, na podstawie którego mogłaby ona czynić inwestycje na obiekcie w K. przy ul. (...). Mając na uwadze wskazania doświadczenia życiowego i wskazania wiedzy, niewiarygodne jest, by spółka prawa handlowego czyniła niemałe inwestycje na obiekcie osoby prywatnej, do którego nie ma żadnego tytułu prawnego. Dlatego sąd dał wiarę zeznaniom H. S. w tym zakresie, który twierdził, że (...) nie czynił żadnych inwestycji w K.. Oskarżony W. M. (1) nie wykazał, by było inaczej. Dlatego też sąd nie przyjął wersji oskarżonego W. M. (1) o tym, że remont obiektu w K. to było ryzyko gospodarcze w ramach dozwolonej prawnie działalności.

Świadek W. H. nie potrafił wskazać, kim byli ludzie czy też człowiek w pierwotnej wersji, którzy pojawiali się na budowie w K. przy ul. (...) i sprawdzali prace. W protokole z 20.11.2006 świadek nie wskazał, skąd ten człowiek był ani kto to był, tak samo w protokole z dnia 22.12.2010. Na rozprawie w dniu 09.04.2013 r. świadek mówił o osobach z (...), które miały być na budowie i oglądać prace, te osoby same miały się powoływać na to, że są z (...). Tę okoliczność świadek podał po 7 latach i jest ona sprzeczna z tym, co zeznawał w tym zakresie wcześniej. Dlatego sąd nie dał temu wiary. Tak samo jak z tych samych przyczyn nie dał wiary kolejnej zmienionej wersji w omawianym zakresie dnia 09.06.2016 r. Dlatego na tej podstawie nie można było poczynić ustalenia, że H. S. wiedział o tych pracach i je aprobował.

W późniejszych zeznaniach W. H. pomylił szczegóły (protokół ze sprawy II K 1/12 SR Słubice z 22.12.2010)- zeznał on, że w pierwsi biura miały być adaptowane na mieszkania, co potem sprostował, że było odwrotnie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. H., że o zakresie robót w K. przy ul. (...) W. H. rozmawiał tylko z W. M. (1), że to W. M. (1) wskazywał, jakie mają być płytki, jaka ma być armatura sanitarna, że on sam to wybierał, że to W. M. (1) wskazywał, by wszystkie faktury wystawiać na (...) w S.. Dlatego sąd nie dał wiary później zmienionej przez świadka wersji, że zlecenie na wykonanie robót w K. dała baza w S.. To, że H. S. zatwierdził jedną z faktur o tym wcale nie przesądza. Sąd dał wiarę wyjaśnieniu H. S., dlaczego tak się stało, bo to tłumaczenie było przekonujące dla sądu w świetle wskazań doświadczenia życiowego (niezależnie od tego, ile dokumentów dziennie podpisuje H. S., który oczywiście przesadził z liczbą faktur, które zatwierdzał, co wynika z zeznań innego świadka dotyczących ilości pozycji rejestrowanych dokumentów w biurze, bowiem sąd przyjął, że jest naturalne to, że zawsze człowiek może coś przeoczyć, chociażby na skutek mniejszej koncentracji czy mniejszej dyspozycji).

W drugich swych zeznaniach z 19.06.2006 r. świadek W. H. opisał spotkanie z H. S. i W. M. (1) i uczynił to szczegółowo. Z opisu tego w żaden sposób nie wynika, by H. S. miał wiedzieć o pracach w K. i obciążeniach za te prace firmy (...). Dlatego twierdzenia W. H. z dnia 22.12.2010 r., że jego zdaniem wszystko to, co robił w K. W. M. (1), było uzgodnione z H. S., nie mają żadnego uzasadnienia i pozostają gołosłowne. Na rozprawie w dniu 09.04.2013 r. świadek W. H. po raz kolejny próbował nieudolnie zmieniać swoje zeznania na korzyść oskarżonego W. M. (1). Odmienne opisywał on pierwsze ustalenia odnośnie prac, jakie miały być wykonane – tu pojawia się zmieniona okoliczność, że od początku, od razu, było mówione przez W. M. (1), że roboty będą też w K., że na spotkaniu w S. z H. S. i W. M. (1) H. H. słyszał, że W. M. (1) mówił do H. S., że W. H. będzie robił prace w obiekcie w K.. Tak samo świadek W. H. przedstawiał te okoliczności w dniu 09.06.2016 r. Jest to niewiarygodne, bowiem jest to sprzeczne z opisem tego spotkania podanym

w dniu 19.06.2006 r. , czyli w zeznaniach złożonych w czasie bliższym zdarzeniom , kiedy świadek lepiej je pamiętał. Tak samo jako niewiarygodne z tych samych powodów sąd ocenił zeznania W. H. z 09.06.2016 r. w części dotyczącej tego ,jak wyglądał proces zmian zapisów w fakturach. W tym zakresie również W. H. odszedł on pierwotnie podawanej wersji w roku 2006 i po 10 latach podał nowe okoliczności , w żaden sposób nie uzasadniając przy tym diametralnej zmiany swego stanowiska w sprawie , co musiało spotkać się z niewiarą sądu.

W dniu 22.12.2010 r. świadek zeznał też odmiennie co do przyczyny złożenia nieprawdziwych zeznań w dniu 24.04.2006 r. W protokole z dnia 19.06.2006 świadek podał zdaniem sądu prawdziwe przyczyny , które to zeznania zresztą podtrzymał w dniu 22.12.2010 po ich odczytaniu i powrócił on wówczas do wersji , którą podał 19.06.2006 r. czyli do tego, że przyczyną pierwszych nieprawdziwych zeznań była namowa W. M. (1) , dlatego to tej wersji sąd dał wiarę. W dniu 09.04.2013 znów próbował zmienić swe zeznania w tym zakresie , zaprzeczając , by W. M. (1) namawiał go do złożenia nieprawdziwych (tych pierwszych) zeznań, a po odczytaniu mu zeznań o odmiennej treści podał ,że już nie pamięta , kto go namawiał , by zeznał nieprawdę. Jeszcze odmiennie podawał przyczyny złożenia nieprawdziwych zeznań (pierwszych) w dniu 09.06.2016 r. Tym zmiennym zeznaniom niczym nie uzasadnionym sąd odmówił dania wiary .

Wszystkie dokumenty z akt II K 1988/06 SR dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie są też zawarte w aktach naszej sprawy , dlatego sąd dopuścił tylko dowód z dokumentu w postaci wyroku z tych akt na k- 12.044. Oczywiście zgodnie z art. 8 par. 1 kpk sąd poczynił własne ustalenia faktyczne dotyczące osoby W. H. , ujawniając w naszej sprawie wszystkie zeznania tego świadka , także te ze sprawy II K 1988/06 SR dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie.

Sąd dał w całości wiarę **zeznanom świadków K. S. , K. S., W. M.** , zaś częściowo dał wiarę zeznaniom świadka **L. P.** . Sąd nie dał wiary jedynie tej części zeznań świadka L. P. ze śledztwa , w której wskazał on ,że faktura nr (...) na pewno nie została wystawiona na firmę (...) . Świadek ewidentnie się pomylił , gdyż z treści tej faktury wynika jednoznacznie ,że została ona wystawiona na (...). Na rozprawie świadek nie pamiętał już szczegółów zdarzeń , jak sam wskazał z uwagi na znaczny upływ czasu , podtrzymał on jednakże zeznania złożone w śledztwie. Poza tym jednym wyjątkiem zeznania wszystkich tych wskazanych świadków sąd uznał za wiarygodne . Świadców to osoby nie powiązane z żadną ze stron , są to jedynie pracownicy firm , które wystawiły faktury ze sprzedaż określonych usług czy towarów na rzecz firmy (...). Osoby te nie miały żadnego powodu , by podawać nieprawdę . To , co podały , ma po części odzwierciedlenie w treści faktur. Dzięki zeznaniom części tych osób wiemy , że to oskarżony W. M. (1) (osobiście lub poprzez osobę z nim powiązaną , z którą działał on wspólnie i w porozumieniu – E. M. (2)) wskazywał wystawcom faktur VAT , na kogo mają być wystawione faktury - na (...). Zeznania L. P. pozwoliły na ustalenie ,że towar był zawożony pod adres K. , ul. (...) , gdzie prace wykonywała firma W. H.. To samo wynika z zeznań świadka W. M. i dokumentów budowlanych przez niego przedłożonych. Z treści faktur wynika ,że zatwierdzał je (z jednym wyjątkiem dotyczącym faktury nr (...)) W. M. (1). Faktura nr (...) została dwukrotnie zatwierdzona przez H. S. . Tłumaczył on to oraz świadek M. F. nieuwagą , przeoczeniem , pośpiechem ,dużą ilością pracy . Sąd uznał ,że w świetle wskazań doświadczenia życiowego to tłumaczenie jest wiarygodne , niezależnie od tego, ile dokumentów dziennie przeglądał H. S. , bowiem każdy może coś przeoczyć , jak już zaznaczył powyżej sąd w uzasadnieniu .

Oskarżony W. M. (1) kwestionował okoliczność ,by to on wskazywał ,na kogo wystawić faktury , a o zatwierdzeniu faktur wyjaśnił , że to było losowe w firmie ,kto zatwierdzał faktury , bo robiła to osoba , która akurat była dostępna (potem na k- 1405 verte wyjaśnił odmiennie w tej kwestii - że podpisywał akceptacje na fakturach , gdy pracownik powiedział mu, że H. S. wie o fakturze lub to akceptował, co byłoby bez sensu , bo po co akceptować coś już zaakceptowanego ; poza tym treść faktur tego nie potwierdza) . Sąd powyżej wskazał dowody , na podstawie których przyjął , że to W. M. (1) decydował o tym , że faktury mają być wystawione na (...) i wskazywał to wystawcom faktur (osobiście bądź poprzez inną osobę z nim związaną , działając z nią wspólnie i w porozumieniu) . Jak wynika z zapisów na fakturach on też zatwierdzał te faktury z wyjątkiem jednego przypadku ,który wyjaśnił H. S.. Wskazania doświadczenia życiowego nie potwierdzają słów W. M. (1), by ściągnięcie do prac remontowych w S. firm z K. miało być tańsze ,a H. S. zaprzeczył , by odbywało się to na jego prośbę. Oskarżony W. M. (1)potwierdził ,że to on znalazł firmę w K. produkującą okna , nie wykluczył ,że to on złożył na nie zamówienie. Wskazał , że część z nich została zamontowana w S. w firmie (...) , nie pamiętał , gdzie poszła reszta. H. S. zaprzeczył , by okna były kupione na rzecz (...) , tak jak i

reszta towarów czy usług z przedmiotowych faktur. H. S. zaprzeczył, by wiedział o pracach na rzecz obiektu w K. i by te prace akceptował. Jak wskazał powyżej sąd, zeznania świadka W. H. tego nie wykazały. Sąd zważył, że (...) mógł mieć klientów z K., ale nie dowodzi to jeszcze tego, że musiał tam mieć biuro.

Oskarżony W. M. (1) przyznał, że to on wyszukał towary w K. w (...) i to on dokonał ich zakupów, ale nie pamięta jak dostarczył je do S. do (...). Sąd zważył na to, że towary te nigdy nie trafiły do S. do (...), lecz od początku były zakupione na potrzeby prac na prywatnym obiekcie w K. ul. (...). Nic w sprawie nie potwierdziło słów oskarżonego W. M. (1) o zastraszaniu świadka W. H. (w dodatku przez policjanta), czy też świadków S. i Ś., dlatego sąd nie dał tym twierdzeniom wiary, pozostały one gołosłowne. Oskarżony potwierdził zeznania świadka W. H., że faktury wystawione przez firmę W. H. (...) dotyczyły w większości prac wykonanych w K. przy ul. (...), a tylko część prac była wykonana dla (...) w S.. Sąd dał temu wiarę, gdyż w tym zakresie dowody te były wzajemnie zgodne. Sąd dał też wiarę wyjaśnieniu W. M. (1), że budynek w K. należał do jego mamy H. M. (2), bowiem potwierdzają to dokumenty. Natomiast sąd nie dał wiary twierdzeniu oskarżonego W. M. (1), że (...) zlecił prace adaptacyjne w tym budynku w K., bo miała tam powstać placówka (...). Oskarżony podał, że nie pamięta czy były uchwały w tym przedmiocie. Sąd takich dokumentów nie otrzymał ani też żadnych innych, które potwierdziłyby słowa oskarżonego odnośnie tego, że firma ta zleciła czy też akceptowała prowadzenie prac w K. na cudzym obiekcie na jej koszt. H. S. zaprzeczył zaś twierdzeniom oskarżonego. Wyjaśnienia oskarżonego W. M. (1) odnośnie tego, jak miały wyglądać jego rozmowy z W. H. i co kazał mu wpisywać w treść faktur, dlaczego i po co nie pokrywają się z tym, co zeznał świadek W. H. w dniu 19.06.2006 r. Świadek ten nawet instruowany przez W. M. (1), co ma w tym zakresie zeznawać, nie poradził sobie z tematem, bo z jego zeznań (w części uznanej za niewiarygodną przez sąd) nie wynika to, co wyjaśniał w tym zakresie W. M. (1). Natomiast wyjaśnienie W. M. (1), że zasugerował dwukrotnie W. H., by ten zeznał, że roboty z faktur były wykonane w S. a nie w K., znalazło potwierdzenie w słowach tego świadka. M. tłumaczył, że zrobił tak, bo H. S. wypierał się tego, że to on zaproponował prace w K. na koszt (...), jednak taką wersję sąd już wcześniej odrzucił. Oskarżony W. M. (1) przyznał się, że to on zatwierdził faktury z firmy (...). Zaprzeczył, by konsultował z H. G. zapisy poczynione przez H. G. na tyłach faktur. Sąd przyjął, że oskarżony W. M. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z H. G., gdyż H. G. miał świadomość, że prace i usługi, co do których czynił adnotacje na odwrocie faktur, nie były wykonane w S., miał świadomość, że adnotacje te są nieprawdą. Sam H. G. nie miał interesu, by to czynić, faktury były akceptowane przez W. M. (1) i stąd ustalenie sądu, że działali oni wspólnie i w porozumieniu. W. M. (1) nie musiał przy tym konsultować z H. G. treści zapisów dokonywanych przez H. G. na odwrocie faktur. Sąd miał przy tym również na uwadze to, co zeznał H. S. odnośnie tego, co powiedział mu H. G., dlaczego czynił takie adnotacje.

Sąd zważył też na to, że faktycznie było tak, że (...) zapłacił za przedmiotowe faktury, a zrobił tak dlatego, że został wprowadzony w błąd poprzez nieprawdziwe adnotacje na fakturach wpisywane przez H. G. - na tym właśnie polegało przypisane mu oszustwo. Stąd też pismo z dnia 02.08.2005, na które powoływał się oskarżony W. M. (1).

Ponadto sąd zważył na to, że **wyjaśnienia oskarżonego R. K.** nie potwierdziły wymiany okien w (...) w S. w roku 2005, nie potwierdziły też, by w budynku firmy wykonywano większe prace remontowe, natomiast potwierdziły wykonywanie drobnych prac w bazie (...) w S., z tymże oskarżony R. K. nie wiedział, kto je wykonywał, pamiętał tylko firmę (...). Stąd jego wyjaśnienia niewiele wniosły do kwestii czynu z pkt I ppkt 2 wyroku. Wyjaśnienia te natomiast potwierdziły, że H. G. zajmował się sprawami gospodarczymi w firmie (...), że to on chodził do członków zarządu z fakturami za remont i artykuły budowlane i że faktury w firmie były zatwierdzane różnie - albo przez tego członka zarządu, który zlecał daną sprawę, albo przez drugiego, nie było reguły, jak wyjaśnił też W. M. (1). Tak też zeznał świadek M. F., dodatkowo potwierdził on też wyjaśnienia R. K. i zeznania świadka E. K. odnośnie obowiązków H. G., dlatego tym dowodom jako zgodnym ze sobą i wzajemnie się potwierdzającym sąd w omawianej części dał wiarę.

Także **świadek Z. K.** zaprzeczył, by w (...) w S. w latach 2004-2005 były większe prace remontowe, w dodatku takie, które miałyby wykonywać firma z K., wskazał, że wymiana okien w firmie była przed rokiem 2000 (tak samo **świadek E. K. (1)**, M. F.). O planach utworzenia placówki w K. świadek Z. K. nigdy nie słyszał (tak samo E. K. (1)). Za to słyszał o remoncie prywatnego domu przez W. M. (1) w K.. Świadek E. K. (1) także stwierdziła, że większych prac remontowych na terenie firmy (...) w S. prowadzonych przez firmy z K. nigdy nie było (o drobnych pracach wykonanych przez firmę (...) z K. o wartości około 6.000 z mogła ona po prostu nawet nie wiedzieć). Wskazała ona

też na związek E. M. z budową w K. , który poprzez e-maile informował swego ojca W. M. (1) o postępach prac w K.. E. K. (1) wskazała też na to , że to H. G. był odpowiedzialny za utrzymanie odpowiedniego stanu technicznego bazy (...) w S., on zajmował się zakupami, miał obowiązek opisać faktury i zweryfikować , czy dane prace zostały wykonane , a towary zakupione. Również świadek P. L. (2) nie potwierdził remontów z lat 2004-2005 ,nie wiedział o nich , ani nic o przyczepach kempingowych na terenie firmy (...). Także świadek I. M. nic o tym nie wiedział, tak samo I. S. , M. F. , L. S., R. H. , E. M. (2) (k- 1562,6337) , S. W. , choć ten ostatni jak tylko mógł , starał się snuć przypuszczenia , które potwierdziłyby wersję oskarżonego W. M. (1) – wiedzy jednak nie posiadał, co musiał sam przyznać , tak było w dniu 29.08.2011 , k- 9032-9034 . Powyższym zeznaniom sąd dał wiarę w omawianym zakresie , albowiem pokrywały się one ze sobą i jako kolejne potwierdzały , że (...) żadnych prac w K. nie prowadził ani nie planował prowadzić.

Natomiast sąd nie dał wiary dalszej części zeznań **świadka S. W.** w omawianym zakresie , gdyż w dniu 28.11.2011 k- 7018 zeznał on odmiennie , sprzecznie z wcześniej podawaną wersją , zmieniając ją bez żadnego wytłumaczenia . Tego dnia zeznał on ,że wiedział ,że miała powstać placówka w K. , a miał mówić mu o tym sam W. M. (1) , co sąd uznał za niewiarygodne źródło , pomijając już to , że wersje świadka zmieniały się jak w kalejdoskopie .

Sąd nie dał też wiary zeznaniom **świadka E. M.** w części , w której podawał on ,że nie wiedział , kto płacił za remont domu jego babci H. M. w K. , że jedynie wydawało mu się ,że jego tata W. M. (1) i babcia , jednak faktury wystawione na (...) tego nie potwierdziły. Sąd nie dał wiary jego zeznaniom również w tej części , że zakup (także przez niego) materiałów budowlanych dla (...) i na remont domu babci w K. , to były dwie różne sprawy. Dokumenty temu przeczą. Sąd nie dał też wiary tej części jego zeznań , w której twierdził ,że były rozmowy , by otworzyć biuro w K. między W. M. (1) a H. S. w celu obsługi firmy (...). Sąd zważył na to ,że te zeznania pojawiły się dopiero w 2011 roku, poza tym otwieranie placówki w K. dla obsługi jednej tylko firmy nie brzmi wiarygodnie . Poza tym sąd już powyżej omówił argumenty , które sprzeciwiają się przyjęciu takiej wersji zdarzeń. Z tych samych przyczyn sąd nie dał też wiary zeznaniom świadków B. N. i W. C. w tym zakresie. Przyczyny braku wiarygodności ich zeznań sąd wskazał i omówił również już wcześniej w uzasadnieniu przy czynie z pkt I ppkt 1 wyroku .

Oskarżony H. G. odmówił w sprawie składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania poza jednym pytaniem , na które wskazał w dniu 30.03.2006 r. ,że jakieś prace remontowo- budowlane na terenie firmy (...) w S. były wykonywane w latach 2004-2005 , ale nie pamięta jakie. Wobec stanowiska przyjętego w sprawie przez tego oskarżonego sąd nie miał się do czego odnieść. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu , jednak wskazane powyżej dowody pozwoliły sądowi na przypisanie mu winy w omawianym zakresie.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego вина oskarżonego **W. M. (1)** w zakresie przypisanego mu czynu w pkt **I ppkt 3** nie budzi wątpliwości.

Winę oskarżonego W. M. (1) w zakresie czynu opisanego w pkt I ppkt 3 wyroku sąd ustalił na podstawie odpisów z KRS , akt sprawy V GC 662/05 SR w Gorzowie Wlkp. , faktur wskazanych w stanie faktycznym , dokumentów dotyczących tych faktur, zeznań świadków związanych z firmami , na które W. M. (1) wystawił te faktury : M. G., W. S. ,M. K., B. P., R. P., T. M., M. C. , E. J., M. S. , R. B. , R. L. , a także M. F. z (...); częściowych zeznań świadka H. S., zeznań świadków E. K., Z. K. , częściowych zeznań świadków: P. L. , P. P. , I. M. , I. S. .

Dla sądu było niewątpliwe i jednoznaczne po analizie **odpisów KRS** firm (...) i (...) –sp.j. ,że oskarżony w dniu 09.12.2004 uzyskał wpis do KRS i od tego czasu rozpoczął wykonywanie działalności konkurencyjnej w stosunku do (...). Jeżeli porówna się wpisy dokonane w dziale 3 odpisów z KRS obu firm , to wyraźnie widać , w jakim zakresie działalność firmy (...) –sp.j. pokrywa się z działalnością firmy (...). W ocenie sądu zakres ten pokrywa się co do następujących przedmiotów działalności , co wynika z wpisów w działach 3 odpisów z KRS: agencji celnej , spedycji , transportu (przewozu) , pośrednictwa ubezpieczeniowego , usług składowych (składów celnych) , poradnictwa celnego , spedycyjnego , przewozowego (konsulting i doradztwo). Sąd zwraca też uwagę , że do takich samych wniosków doszedł Sąd Rejonowy w Gorzowie Wlkp. i Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. w sprawie V GC 662/05 . Sąd w tym miejscu chce wyraźnie podkreślić ,że omawiany czyn nie dotyczył nigdy działalności prawniczej oskarżonego W. M. (1) (taki przedmiot działalności spółki (...) –sp.j. zapisany został pod pozycją 116 w dziale 3 odpisu z KRS) , gdyż

taki przedmiot działalności nie widnieje w odpisie z KRS spółki (...). Dlatego tym przedmiotem sąd się nie zajmował. Tak samo jak przedmiotem sprawy nie była działalność oskarżonego jako radcy prawnego w prowadzonej przez niego kancelarii radcy prawnego. Dlatego sąd się nie będzie odnosił do tych wątków poruszonych bezustannie w toku sprawy przez oskarżonego W. M. (1).

Problem pojęcia „usługa prawna” czy „porada prawna” pojawił się w sprawie wyłącznie z tego powodu, że na wystawionych przez siebie fakturach VAT oskarżony W. M. (1) wpisywał w treści faktur w miejscu nazwa towaru lub usługi słowa „porada prawna” lub „usługa prawna”, gdy tymczasem H. S. podnosił, że nazwy te nie odpowiadały faktycznie wykonanym usługom.

Sąd przeanalizował wszystkie zatrzymane przez policję w firmie (...) – sp.j. **faktury** (82 sztuki + 1 faktura korygująca wszyte do akt na k 11.594), konfrontując je z dotyczącymi ich dokumentami zawartymi w aktach sprawy, ewentualnie z zeznaniami świadków z firm, na które wystawione były te faktury, jeżeli tacy byli przesłuchani w sprawie (słuchanie reszty takich osób po 10 latach od wystawienia faktur mija się z celem).

W przypadku gdy sąd nie dysponował żadnym dokumentem ani zeznaniami świadka odnośnie danej faktury VAT wystawionej przez oskarżonego W. M. (1), to nie ujmował tych faktur w opisie czynu z pkt I ppkt 3 wyroku, z uwagi na to, że nie mógł zweryfikować tego, czy te faktury dotyczyły faktycznie usług (porad) prawnych czy też nie. Tę kwestię sąd rozstrzygnął zgodnie z art. 5 par. 2 kpk na korzyść oskarżonego. Te faktury są zabezpieczone w oddzielnym pliku na k- 11.594.

Jeżeli chodzi o fakturę nr (...) wystawioną na firmę (...) SA, to sąd nie ujął jej w opisie czynu w pkt I ppkt 3, gdyż z załącznika do tej faktury na k- 3919-3920 wynika, że faktura ta dotyczy przygotowania opinii, na k- 3921 jest ta opinia, dotyczy ona podatku VAT, ale nie wiadomo nic więcej. Niczym więcej sąd nie dysponował, dlatego z uwagi na wątpliwości, jakiej sprawy dotyczy ta opinia (celnej czy też nie), sąd rozstrzygnął tę kwestię na korzyść oskarżonego zgodnie z art. 5 par. 2 kpk.

Natomiast w przypadku faktur: (...) z dnia 21.11.2005 i (...) z dnia 21.11.2005 dla (...); nr (...) z dnia 23.09.2005 i nr (...) z dnia 27.10.2005 dla (...) sp. z o.o.; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...); nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o.; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o.; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o.; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o.; nr (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) sp. z o.o.; nr (...) z dnia 19.09.2005, nr (...) z dnia 27.10.2005 i nr (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) sp. z o.o. -

sąd ujął w je w opisie czynu w pkt I ppkt 3, gdyż z ich treści wynikało, że zostały one wystawione **za usługi spedycyjne**. A jak już powyżej wskazał sąd, taki zakres działalności (...) – sp.j. sąd uznał za wykonywanie działalności konkurencyjnej w stosunku do (...) i uzasadnił też dlaczego. Jeden ze **świadków P. P. (2)** (pracujący i dla (...), i dla (...) sp. j.) tłumaczył, że takie zapisy na fakturach to była omyłka, lecz sąd nie podzielił tych twierdzeń, gdyż nie był to jeden przypadek, lecz takich faktur było wiele, poza tym jako przedmiot działalności spółka (...) – sp.j. miała wpisaną do KRS również działalność spedycyjną, zatem o pomyłce nie może tu być mowy. Dlatego sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka w omawianym zakresie. Kolejny **świadek P. L. (2)** (również pracujący i dla (...), i dla (...) sp. j.) nie potrafił wyjaśnić, dlaczego na przedmiotowych fakturach znalazły się takie zapisy. **Świadek I. M.** pytana o te kwestie na rozprawie 24.11.2009 potwierdziła enigmatyczne (by użyć słów oskarżonego R. K. - enigmatyczne także dla sądu) i sprzeczne ze zdrowy rozsądkiem oświadczenie R. K. k- 4487 dotyczące tego, po co miałyby być to robione. Tłumaczenie oskarżonego R. K. i przytakującej mu I. M. (2) jest przy tym sprzeczne z tłumaczeniem świadka P. P. o rzekomej omyłce w tym zakresie.

Sąd nie dał też wiary zeznaniom świadków P. P., P. L. (2), I. M., że firma (...) sp. j. zajmowała się jedynie działalnością prawniczą, wykonywała tylko porady prawne, gdyż jak wynika z faktur i dokumentów ich dotyczących, działalność tej firmy dotyczyła czynności celnych, o czym poniżej, a także spedycyjnych i takie przedmioty działalności między innymi zarejestrowane zostały w KRS. Świadek I. M. na rozprawie wymyśliła koncepcję, że wnioski, dokumenty przygotowywała w (...) jako pracownik tej firmy, ale nadzór nad tym prowadził W. M. (1) i wystawiane przez niego faktury miałyby dotyczyć wyłącznie jego wiedzy i porad, co sąd uznał za kompletnie niewiarygodne w świetle wskazań

wiedzy i doświadczenia życiowego , a przede wszystkim sprzeczne z treścią załączników , dokumentów dotyczących poszczególnych faktur czy też zeznań świadków z firm , na które W. M. (1) te faktury wystawił.

Sąd dał wiarę natomiast tej części zeznań świadków P. P., P. L., I. M. , także **I. S.** , że dla firmy (...) sp. j. wykonywali oni pracę w godzinach pracy (...) (byli pracownikami obu tych firm), na sprzęcie (...) i w biurze (...) , gdyż po prostu firma (...) sp. j. nie miała innej siedziby , nawet na jej pieczęci firmowej jest podany ten sam adres co firmy (...) czyli ul. (...) S.; nie miała też innych pracowników aniżeli pracownicy zatrudnieni w (...). Sąd dał jedynie częściowo wiarę zeznaniom świadka I. S. , gdyż początkowo zaprzeczała ona temu , dopiero potem przyznała to , co zresztą podawali pozostali świadkowie i co wynika wprost z dokumentów. Próby tłumaczenia przez tego świadka za co w takim razie wystawiał faktury W. M. (1) na rzecz firmy (...) sp. j. i dlaczego tak robił , skoro pracę wykonywali pracownicy (...) w ramach działalności tej firmy i zgodnie z przedmiotem jej działalności , nie zostały uznane przez sąd za logiczne i przekonujące , a skutkiem tego sąd tę część zeznań odrzucił jako niewiarygodną.

To , co zeznali w/w świadkowie ma potwierdzenie w tym, co zeznali **świadkowie E. K. (1) i Z. K.** . Zeznali oni w sposób zgodny odnośnie tego , w jaki sposób odkryto działalność konkurencyjną firmy (...) sp. j., co wykryto , jakich firm współpracujących z (...) to dotyczyło, co wyjaśniły te firmy, kto zafakturował i pobrał pieniądze za prace wykonane na sprzęcie i w godzinach pracy (...) , a niekiedy przez jej pracowników, jakie to były prace- o jakim charakterze , a ponadto zgodnie wskazali na okoliczność braku zgody ze strony (...) na rozpoczęcie działalności konkurencyjnej przez firmę (...)sp. j. , co potwierdził również **świadek R. S.** i co sąd uznał za wiarygodne .Ponieważ zeznania E. K. (1) i Z. K. miały również potwierdzenie w treści dokumentów dotyczących określonych faktur wystawionych przez firmę (...) sp. j. (omówione poniżej) , a niekiedy także w zeznaniach świadków z firm obciążonych przedmiotowymi fakturami, to dlatego sąd dał wiarę tym zeznaniom.

Co do pozostałej części zeznań świadka R. S. , to sąd zważył na to ,że zmiennie podawał on kiedy , od kogo usłyszał o działalności konkurencyjnej firmy (...) sp. j. Dlatego w tej części sąd te zeznania odrzucił. W ocenie sądu świadek nie mógł o tym wiedzieć już w styczniu 2005 , gdyż w takim wypadku gdyby na walnym zgromadzeniu W. M. (1) taką informację faktycznie ujawnił , to musiałoby to wywołać reakcję , gdyż taka działalność była zagrożeniem dla działalności (...) i trudno przyjąć , by nikt na to nie zareagował , szczególnie ,że omówione powyżej dowody wskazują na inny przebieg wydarzeń.

Sąd dał również wiarę tej części zeznań świadka **L. S.** , w której wskazała ona ,że wiedziała przed 08.07.2005 o pocście wpływającej do (...) adresowanej jednak na firmę (...) sp. j. , ale jak wynika z tych zeznań dalej , z nikim ona tego tematu nie poruszała , a taką korespondencję bez rejestracji przekazywała W. M. (1) nieotwartą. Dopiero kiedy H. S. się o tym dowiedział , to zakazał w (...) przyjmowania korespondencji adresowanej do firmy (...) sp. j.

Jeżeli chodzi o pozostałe faktury ujęte w opisie czynu w pkt I ppkt 3 wyroku , to sąd omówi je teraz kolejno :

- faktura nr (...) z dnia 03.06.2005 dla (...) sp. z o.o. – tej faktury dotyczą dokumenty na k- 599-600 w zw.z k- 564-565, z których wynika, że sprawy te były prowadzone w (...) dla firmy (...) , były to postępowania prowadzone przed Urzędem Celnym w Ś. w zakresie prowizji od zakupu. Za te usługi wynagrodzenia nie otrzymała firma (...) , a jedynie (...) – sp.j . Jak wynika z w/w dokumentów nie była to usługa prawna, jak wpisano w treści tej faktury , lecz usługa celna wykonywana w ramach przedmiotu działalności (...) : agencja celna .

Sąd przyjął ,że wszystkie czynności , które mógł wykonać agent celny, mieściły się w zakresie przedmiotu działalności zarejestrowanej w KRS przez (...) (omawianych w niniejszej sprawie z punktu widzenia działalności konkurencyjnej , bo pozostałe nas nie interesują) . Agent celny mógł wykonywać wszystkie czynności w postępowaniu przed organami celnymi , w tym również w zakresie dotyczącym podatku od towarów i usług , podatku akcyzowego , o czym stanowi Ustawa z 19.03.2004 prawo celne (art. 79) , ustawa ordynacja podatkowa (art. 137) . Nie obowiązywał tu przymus adwokacko- radcowski , który jest przewidziany w postępowaniu administracyjnosądowym tylko przy wnoszeniu skargi kasacyjnej od wyroku WSA do NSA (art. 175 par. 1 prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi) ,

przy wnoszeniu do NSA zażalenia na postanowienie WSA o odrzuceniu skargi kasacyjnej (art. 194 par. 4) , przy wnoszeniu do NSA skargi o wznowienie postępowania (art. 276).

- dalej faktura nr (...) z dnia 13.01.2005 dla (...) SA - tej faktury dotyczy dokument z k- 37 - umowa między (...) a firmą (...)–sp.j , z której wynika ,że dotyczyła ona świadczenia usług z zakresu między innymi poradnictwa celnego , spedycyjnego, co pokrywa się z przedmiotem działalności (...) . Ponadto jak wynika z zeznań świadków M. G. i W. S. usługi firmy (...) –sp.j dotyczyły porad z zakresu prawa celnego, a taki sam zakres usług świadczyła dla (...) firma (...) - doradztwo celne.

-faktura nr (...) z dnia 13.01.2005 dla (...) sp. z o.o. – tej faktury dotyczą dokumenty na k- 28, 636-646,647 i zeznania świadka M. K.. Wedle słów tego świadka (...) prowadził dla (...) odprawy celne przed Urzędem Celnym , potem firma W. M. (1) przejęła te obowiązki. Te słowa mają potwierdzenie w treści umowy zawartej między (...) a (...) k- 637 , gdzie jest mowa w paragrafie 2 , że (...) świadczy usługi w zakresie czynności agencji celnej przewidzianych w kodeksie celnym , a jak wynika z załącznika do faktury nr (...) k- 646 - została ona wystawiona przez W. M. (1) działającego w ramach firmy (...) –sp.j , za przygotowanie skargi do WSA (a wedle zeznań świadka M. K. wszystkie usługi na rzecz (...) dotyczyły prawa celnego). Z pisma k- 646 wynika ,że wszystkie czynności na rzecz (...) wykonywali pracownicy działu prawnego , którzy pracowali w (...).

-faktury nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 , nr (...) z dnia 24.01.2005 , nr (...) z dnia 17.01.2005 , nr (...) z dnia 24.01.2005 (**uwaga** - dwie faktury wystawione na tę firmę to duplikaty - kwoty z nich nie były wliczane do wysokości szkody , do szkody wliczono tylko kwoty z ich oryginałów) dla (...) sp. z o.o. – wykaz spraw prowadzonych przez pracowników (...) z działu prawnego na rzecz (...) sp. z o.o. zawarty jest na k- 88 pkt 8 pisma (sprawy celne). Z kolejnego pisma k- 89 wynika ,że wykaz tych prac wykonanych przez pracowników firmy (...) W. M. (1) zakazał I. M. (2) przekazać do działu fakturowania firmy (...) . Kolejny wykaz spraw prowadzonych przez pracowników (...) dla firmy (...) sp. z o.o. zawarty jest na k- 610-613, wynika z niego ,że były to sprawy celne .Świadek B. P. potwierdziła ,że to (...)świadczyła obsługę celną dla firmy (...) sp. z o.o. Dokumenty z k- 3937-3942 dotyczą faktur nr (...) , wynika z nich ,że faktury te zostały wystawione za czynności z zakresu prawa celnego (jedna dotyczy odwołania od decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w S. ,a druga skargi na postanowienie Dyrektora Izby Celnej) .

-faktura nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) sp. z o.o. – tej faktury dotyczą dokumenty z k- 27, 676-682 oraz załączniki do faktury k- 3934-3936 , z których wynika ,że faktura została wystawiona za usługi z zakresu prawa celnego (przygotowanie do urzędu celnego wniosków o uznanie zgłoszeń celnych za nieprawidłowe) . Świadczenie takich usług było przedmiotem umowy między (...) a firmą (...). Ma to też potwierdzenie w zeznaniach świadka R. P..

-faktury nr (...) z dnia 03.02.2005 i nr (...) z dnia 03.06.2005 dla (...) sp. jawna- tych faktur dotyczą pisma z k- 597, 598 ,614-619 , z których wynika ,że faktury zostały wystawione za usługi z zakresu prawa celnego (postępowania przed Urzędem Celnym w P. z zakresu uznania dokumentów pochodzenia i spraw celnych prowadzonych przed WSA w Warszawie). Dlatego sąd ujął te 2 faktury w opisie czynu w pkt I pkt 3 wyroku (ale trzeciej faktury (...) już nie , bo nie było żadnych dokumentów czy też innych dowodów jej dotyczących i nie można było zweryfikować , czego ona faktycznie dotyczy)

- faktury nr (...) z dnia 07.04.2005 i nr (...) z dnia 18.08.2005 dla firmy (...) sp. z o.o – tych faktur dotyczą zeznania świadków T. M. i M. C. oraz pisma z k- 277-305, 554-556 (dotyczy faktury nr (...)) , wynika z nich ,że chodziło o zapłatę za usługi celno-prawne. Również z zeznań świadka P. L. wynika ,że pracownicy z (...) wykonywali te usługi , a zapłatę od (...) pobrał oskarżony W. M. (1). Załączniki do faktury nr (...) z k- 3927-3929 wskazują ,że chodziło o podatek akcyzowy, sprawę tę prowadził (...) , jak wynika z k- 555 i wiązała się ona z postępowaniem przed urzędem celnym. Zeznania świadków T. M. i M. C. potwierdzają ,że firma (...) sp. z o.o. współpracowała z (...) , jeżeli chodzi o sprawy celno-prawne.

-faktury nr (...) z dnia 03.03.2005 i nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) SA - tylko co do tych dwóch faktur sąd dysponował jakimikolwiek dokumentami (co do pozostałych 5 faktur nie było żadnych dowodów , czego one faktycznie dotyczyły , dlatego sąd nie ujął ich w opisie zarzutu z I ppkt 3 wyroku). Dokumenty z k- 605, 3922-3923 dotyczyły

faktury nr (...) i wynika z nich ,że faktycznie faktura została wystawiona za usługi dotyczące postępowania w sprawie odwołań od decyzji Dyrektora Izby Celnej w P. w przedmiocie zwrotu cła i odsetek- a zatem dotyczyła de facto spraw celnych , które prowadziła firma (...) dla(...). Dokumenty z k- 601-604, 650-657 dotyczą faktury nr (...) i wynika z nich, że faktura została wystawiona przez W. M. (1) za postępowania prowadzone przez (...) w sprawie wniosków o zwrot cła wraz z odsetkami przed Dyrektorem Izby Celnej w P. i że w tym zakresie (...) miał podpisaną umowę z (...).

-faktury nr (...) z dnia 20.05.2005 , nr (...) z dnia 03.06.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp. z o.o. - tych faktur dotyczy dokument z k- 32-33 , z dokumentu tego wynika , że wystawiane przez W. M. (1) faktury na tę firmę obejmowały należności za usługi nadzoru nad składem celnym. To samo potwierdzają zeznania świadka E. J. , która wskazała ,że faktury wystawiane na (...) przez W. M. (1)były za nadzór nad procedurą składu celnego. Tej kwestii dotyczą też dokumenty z k- 209,255-276,564,590.Pismo z k- 34 dotyczy faktury (...) za czynności na składzie celnym. Na podstawie w/w dowodów wzajemnie się potwierdzających sąd przyjął , że wszystkie faktury wystawione przez W. M. (1) na firmę (...) dotyczyły usług celnych, które zostały wykonane na rzecz (...) przez pracowników (...).

- faktury nr (...) z dnia 03.02.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005, nr (...) z dnia 14.07.2005 dla (...) sp. z o.o. – z dokumentów k- 88,89 wynika , jakie usługi wykonywał dla (...) (...) – chodziło o cło czyli postępowania celne. Zeznania świadka M. S. potwierdziły ,że (...) współpracował z (...) w zakresie obsługi celnej (celno-prawnej, celno -podatkowej). Dokument z k- 590-591 dotyczy faktury nr (...) , wynika z niego ,że faktura wystawiona na (...) przez W. M. (1) dotyczyła usług wykonanych przez pracowników (...) z zakresu postępowań prowadzonych przed organami celnymi w sprawach dotyczących czajników elektrycznych i odkurzaczy – polegały one na przygotowaniu wniosków. Dokument z k-592-594 dotyczy faktury (...), wynika z niego ,że faktura wystawiona na (...) przez W. M. (1) dotyczyła usług wykonanych przez pracowników (...) w sprawie zwrotu cła na podstawie dokumentów pochodzenia z Malezji ,wnioski do urzędu celnego w sprawie zwrotu nadpłaconych należności na podstawie dokumentów (...) czynności polegały na przygotowaniu wniosków. Dokument z k- 577-580 dotyczy faktury nr (...) i wynika z niego ,że faktura wystawiona na (...) przez W. M. (1) dotyczyła usług wykonanych przez pracowników (...) z zakresu postępowań przed Dyrektorem Izby Celnej w B. w sprawach dotyczących kawy i ekspresów do kawy – polegały one na przygotowaniu odwołań. Dokument z k- 3930-3933 dotyczy faktury nr (...), z dokumentu tego wynika, że faktury zostały wystawione za usługi z zakresu prawa celnego.

- faktura nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) sp. z o.o. - z zeznań świadka R. B. wynika ,że firma (...) współpracowała z (...) w zakresie spraw celnych. Z dokumentów k- 88, 89 , k- 3924-3926 wynika , co za usługi wykonywał (...) na rzecz (...) - chodziło o sprawy celne , co pokrywa się z zeznaniami świadka R. B.. Sprawy prowadził po stronie (...) W. M. (1), ale fakturę wystawił on na firmę (...) –sp.j ,a (...) nie otrzymał za to wynagrodzenia.

-faktury nr (...) z dnia 17.01.2005 , nr (...) z dnia 03.02.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 07.04.2005 , nr (...) z dnia 10.05.2005, nr (...) z dnia 03.06.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp.z o .o.- jak wynika z k- 704-709 (...) miał umowę o współpracy z tą firmą w zakresie czynności agencji celnej . Postępowania celnego dotyczy pismo z k- 607-609. Również firma (...) –sp.j zawarła umowę o świadczenie usług z (...) - przy czym po części przedmiot świadczonych usług pokrywał się z tym, co wykonywał (...) dla (...) (k- 79-81 i 559-561 to samo). Dokument k- 71-74 także wskazuje ,że chodziło o czynności celne , które wykonywał pracownik (...) M. F. (4) , co potwierdził on w swych zeznaniach .

Z zeznań świadka R. L. wynika ,że (...) współpracowała wcześniej z (...) w zakresie usług celnych ,świadek wskazywał , jakimi sprawami zajmowała się firma (...) . W ocenie sądu wskazywany przez świadka podział spraw, jakimi zajmował się (...) ,a jakimi firma (...) sp. j. nie ma potwierdzenia we wskazanych powyżej dokumentach , gdyż pod początku (...) wykonywała wszystkie czynności z zakresu prawa celnego na rzecz (...) , wszystkie czynności z zakresu ustawy Prawo celne dokonywane przed organami celnymi można nazwać czynnościami celno-prawnymi i nimi zajmował się (...) , a dopiero potem W. M. (1) zaczął wystawiać faktury za te czynności na rzecz firmy (...) sp. j.

Wysokość szkody majątkowej wskazana w pkt I ppkt 3 wyroku (co najmniej 118.484 zł) została obliczona poprzez zsumowanie kwot ze wskazanych w opisie tego czynu faktur wystawionych przez W. M. (1) na różne firmy , za które to on otrzymał zapłatę , a nie (...), choć to pracownicy (...) wykonywali usługi , za które wystawiono te faktury (ewentualnie to nie oni je wykonali , ale mogliby je wykonać , bo to (...) miał w danym zakresie podpisane umowy na współpracę z firmami , na które W. M. (1) wystawił faktury i/lub (...) miał wcześniej zarejestrowany dany przedmiot działalności w KRS) .

Odnosnie **wyjaśnień oskarżonego W. M. (1)** w omawianym zakresie, jego twierdzeń odnośnie tego ,że to (...) bezpodstawnie wzbogacił się na jego pracy , to sąd zwrócił uwagę na to ,że pracę tę oskarżony świadczył dobrowolnie i wszelkie rozliczenia z tego tytułu w ramach spółki (...) nie należą do przedmiotu , którym zajmuje się sąd karny. Zakres czynu z pkt I ppkt 3 sąd wyjaśnił już na wstępie i nie będzie się już więcej w tej kwestii powtarzać, choć oskarżony do znudzenia podnosił argumenty o tym ,że miał prawo prowadzić kancelarię radcowską i że tej działalności nie ukrywał , co w ogóle nie było nigdy przedmiotem sprawy.

Oskarżony W. M. (1) twierdził ,że wielokrotnie informował H. S. o fakcie prowadzenia firmy (...) sp. j. , czynił to ustnie , ale sąd nie dał temu wiary , gdyż twierdzenia W. M. (1) pozostały gołosłowne , niczym nie potrafił ich potwierdzić , a **świadek H. S.** temu zaprzeczył , zaś jego wersję potwierdzili świadkowie E. K. i Z. K. . Sąd , mając na uwadze wskazania doświadczenia życiowego, dał wiarę w tym zakresie zeznaniom H. S. , że nie wiedział on wcześniej o tej okoliczności , bowiem mając na uwadze względy gospodarcze , finansowe z pewnością nie zgodziłby się on na rozpoczęcie i wykonywanie działalności konkurencyjnej przez W. M. (1) , w dodatku wobec własnych partnerów handlowych . Wbrew temu co podnosił W. M. (1) , przedmiotem działalności firmy (...) sp. j. wpisanym do KRS nie była tylko obsługa prawna , lecz także inne działalności , w tym celna i spedycyjna . Poza tym jak wynika z załączników do przedmiotowych faktur (ujętych w opisie czynu) i innych dokumentów ich dotyczących firma (...) sp. j. wykonywała w sposób faktyczny usługi z tego zakresu.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka H. S. , gdyż świadek ten sprostował częściowo swoje pierwsze zeznania z k- 55-56 wskazujące na to , kiedy dowiedział się o tym ,że oskarżony M. M. prowadzi działalność konkurencyjną w postaci firmy (...) sp. j. Jak wynika nawet z tego pierwszego protokołu z k- 55-56 z dalszej jego części wpierrw H. S. powziął pewne podejrzenia na skutek pism kierowanych do (...) przez firmę (...) SA, która zwróciła się wskazanie stanu finansowego firmy. Dopiero natomiast na początku lipca 2005 po sprawdzeniu plików z dokumentami z komputerów z działu prawnego (...) dowiedział się o działalności (...) sp. j. Ma to potwierdzenie w zeznaniach świadka Z. K. .

Do pozostałych wątków z wyjaśnień oskarżonego W. M. (1) sąd nie odnosił się , gdyż nie miały one związku z ustaleniem winy oskarżonego w całej niniejszej sprawie (dotyczy to tymczasowego aresztowania , oceny sprawności postępowania , skarg dotyczących innych spraw , zarzutów stawianych oskarżonemu w innych sprawach , innych spraw nie powiązanych z przedmiotową sprawą , działalność innych spółek , dziejów spółki (...) sprzed okresu objętego rozpoznaniem i po tym okresie) . Sąd odniósł się do merytorycznych wypowiedzi oskarżonego związanych ściśle z przedmiotem sprawy. Do zarzutów oskarżonego odnośnie fikcyjności , tendencyjności aktu oskarżenia sąd odniósł się poprzez merytoryczne wskazanie i ocenę dowodów przedstawionych w sprawie .

Zeznania świadka R. J. z firmy (...) SA z K. nie były związane z żadnym z zarzutów aktu oskarżenia rozpoznawanym przez sąd. Fakturami wystawionymi na tą firmę sąd nie dysponował , jeżeli chodzi o czyn I ppkt 3 wyroku . Zeznania świadka K. Ż. nie wnosiły nic istotnego do sprawy poza tym ,że z powodu pism tej firmy kierowanych do (...) z pytaniami o jej sytuację finansową H. S. nabrał podejrzeń - zeznania świadka dotyczyły firmy (...) SA nie objętej zarzutami aktu oskarżenia, także zarzutem z pkt I ppkt 3 a/o , bo w tym zakresie nie było żadnej faktury wystawionej na tą firmę przez (...) sp. j. Zeznania świadka J. M. , E. H. nie dotyczyły czynów objętych a/o, nie wnosiły przez to nic do sprawy. Zeznania świadka J. Ś. nic nie wniosły do sprawy , gdyż zeznała ona ,że nie pamięta czy w godzinach pracy (...) pracowała dla firmy (...) sp. j. Zeznania świadków K. F. , W. K. , M. T., K. O. , M. P. nie wniosły również nic do sprawy. Zeznania świadka T. W. (1) (czy też T. W. (2)) nie dotyczyły przedmiotowych czynów i nie wnosiły nic do naszej sprawy.

Dokumenty zgromadzone w sprawie a wymienione przy ustaleniach stanu faktycznego i przy ocenie dowodów sąd uznał w całości za wiarygodne, nie bowiem nie podważyło ich wartości dowodowej, ich legalności czy rzetelności (dotyczy to wydruków raportów kantorowych, faktur VAT z pkt I ppkt 2 wyroku, dokumentów związanych z fakturami z pkt I ppkt 3 wyroku, dokumentów spółki, zakresów czynności, protokołów przeszukania, decyzji dewizowych, dokumentów dotyczących remontu w K., odpisów z KRS, kart karnych). Pozostała znaczna ilość dokumentów nie dotyczyła bezpośrednio omawianych czynów bądź też była zbędna – nie miała znaczenia dla oceny winy i sprawstwa oskarżonych.

Odnosnie kwalifikacji prawnej czynów sąd zważył:

Oskarżony W. M. (1) swoim zachowaniem opisanym w pkt I wyroku wyczerpał znamiona art. 296 par. 3 kk w zw.z art. 12 kk w zw.z art. 65 par. 1 kk. Wystąpił on przeciwko takiemu dobru chronionemu prawnie, jakim jest pewność obrotu gospodarczego. Tak samo oskarżony R. K.. W jego przypadku sąd przyjął w pkt III wyroku taką samą kwalifikację prawną czynu.

Sąd zmienił opis czynu w zakresie pkt I i VI aktu oskarżenia i orzekając w granicach obu tych zarzutów, uznał oskarżonego W. M. (1) za winnego czynu z art. 296 par. 3 kk w zw.z art. 12 kk w zw.z art. 65 par. 1 kk. Sąd uczynił tak dlatego, że zakres podmiotowy i przedmiotowy czynów opisanych w pkt I i VI aktu oskarżenia był tożsamy, chodziło o to samo zdarzenie, o ten sam czas i miejsce, o te same faktury 6 sztuk wystawione przez Zakład (...). Z powodu nieprecyzyjnych opisów obu czynów i braku wskazania numerów faktur, ich dat i wystawców trudno było na podstawie samego aktu oskarżenia bez dokładnej znajomości całości akt się w tym zorientować (szczególnie, że pkt I ppkt 2 a/o obejmował też inne faktury – był szerszy od pkt VI a/o). Co ciekawsze w pkt I ppkt 2 aktu oskarżenia była mowa o zwykłym sprawcy (ten kto wykonuje czyn zabroniony sam), mimo że oskarżyciel publiczny użył w opisie tego czynu (a także w podpunkcie wcześniejszym czyli I 1 a/o) tego samego znamienia co w pkt VI aktu oskarżenia – „poleciał”, bowiem w pkt I aktu oskarżenia w kwalifikacji prawnej nie zamieszczono art. 18 par. 1 kk, który, jak się utarło w praktyce, zamieszcza się tylko w przypadku sprawcy polecającego lub kierowniczego. Natomiast w pkt VI aktu oskarżenia użyto w opisie czynu i znamienia „pociał”, i wpisano w kwalifikacji prawnej czynu art. 18 par. 1 kk, co oznacza, że przyjęto w tym zarzucie konstrukcję sprawcy – zapisano dosłownie „kierowniczego”, ale znamię „polecia” oznacza w polskim prawie karnym sprawcę polecającego (wkradł się zatem błąd jeszcze i w tym zakresie). Zasadniczym problemem było jednakże to, że oskarżony W. M. (1) nie mógł być w przypadku jednego, tego samego zdarzenia sprawcą zwykłym i zarazem polecającym (bo chyba o takiego sprawcę chodziło w zarzucie VI aktu oskarżenia) i oczywiście nie mógł on być uznany winnym dwa razy za to samo zdarzenie. To sąd potraktował jako zasadniczy problem do rozwiązania.

Zmieniając opis czynu w pkt I wyroku sąd rozważał, jaką formę sprawstwa W. M. (1) przyjąć – wszak oskarżyciel i w przypadku kasjerek (zarzut I ppkt 1 a/o), i w przypadku faktur (zarzut I ppkt 2 a/o) dwukrotnie użył w opisie tych czynów słów „poleciał”. Sąd po analizie akt sprawy doszedł do wniosku, że w sprawie nie mieliśmy do czynienia ze znamieniem „polecia” w rozumieniu art. 18 par. 1 kk, które oznacza tego sprawcę, który wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, poleca jej wykonanie czynu (w art. 18 par. 1 kk nie ma mowy o groźbie, co zawarł oskarżyciel w opisie czynu w pkt VI a/o, tylko o wykorzystaniu uzależnienia innej osoby od sprawcy – pomijając już to, że o groźbie nie ma w ogóle mowy w aktach sprawy i żaden zgromadzony dowód nigdy na to nie wskazywał). Sąd nie dopatrył się uzależnienia od sprawcy ani w przypadku kasjerek, ani w przypadku wystawców faktur (w tym także u W. H.), dlatego w opisie przyjął sprawstwo zwykłe (ewentualnie współsprawstwo) i zmienił opis czynu m.in. używając słów „nakazywał” i „wskazywał”. Kasjerki zeznały, że to co nakazywali W. M. (1) i R. K. stało się niemal codzienną praktyką w firmie, niektóre z nich uznały to za normę i stąd nie mogło być mowy o sposobie działania sprawców poprzez „wykorzystanie uzależnienia tych osób od siebie”. Również w przypadku wystawców faktur nie mogło być o tym mowy. Poza W. H. reszta wystawców nie miała pojęcia, o co chodzi, wystawiając faktury na (...), tak jak było im wskazywane, natomiast w przypadku W. H. również nie wystąpiły znamiona „wykorzystanie uzależnienia”. W. H. sam z siebie oabwiał się, że W. M. (1) może mu nie zapłacić, W. M. (1) nawet o tym nie wspominał ani do tego nie nawiązywał. Takie samo ryzyko gospodarcze braku zapłaty za usługę /towar dotyczy wszystkich

przedsiębiorców ,samo w sobie nie rodzi to stosunku zależności w rozumieniu art. 18 par. 1 kk . Uzależnienie innej osoby od sprawcy w rozumieniu art. 18 par. 1kk musi istnieć faktycznie i dać się sprowadzić do sytuacji , kiedy sprawca polecający ma nad inną osobą realną władzę (zob. tak Komentarz do art. 18 kodeksu karnego - Kulik Marek).

Sąd nie przyjął w opisie i w kwalifikacji prawnej czynu z pkt I wyroku artykułu 271 par. 3 kk , albowiem oskarżyciel zarzucił W. M. (1), że to on poświadczał nieprawdę (w dokumentacji finansowej spółki w zarzucie z pkt I ppkt 1 a/o , w fakturach VAT w zarzucie z pkt I ppkt 2 a/o) . Tymczasem W. M. (1) nie mógł poświadczać nieprawdy w ogóle , bo nigdy nie był wystawcą tych dokumentów. Wystawcami byli : kasjerki , jeżeli chodzi o pkt I ppkt 1 (im zarzutów nikt nie stawiał) ; przedstawiciele firm , z których pochodziły faktury, jeżeli chodzi o pkt I ppkt 2 (im dowody nie pozwalają nawet na przypisanie świadomości ,że wiedzieli , o co chodzi - co nie dotyczy W. H.) . Także w przypadku dotyczącym W. H., to W. H. poświadczył nieprawdę w 6 fakturach (jego świadomość akurat sąd wykazał ; zresztą za to został on skazany) , a nie W. M. (1) (a przyjęcie sprawstwa polecającego w przypadku W. M. (1) sąd powyżej wykluczył) . W opisie zarzutu z pkt I ppkt 3 a/o nigdy elementów z art. 271 par. 3 kk nie było i być nie mogło.

Z kolei przestępstwo z art. 296 kk należy do kategorii przestępstw wielodomianowych (znamiona podmiotowe określone sa kilkoma odmianami przestępnego zachowania). Pomimo wielości podjętych przez sprawcę działań (zaniechań) jest ono niepodzielne . Zatem przyjęcie koncepcji realnego zbiegu przestępstw i ujmowanie każdego czynu sprawcy jako osobnego przestępstwa nie znajduje oparcia w doktrynie i judykaturze. Zachowanie sprawcy czynu zabronionego z art. 296 kk wyznaczają trzy elementy :

-formalna szczególna powinność określonego zachowania się sprawcy na rzecz pokrzywdzonego (szczególne okoliczności popełnienia czynu),

- nadużycie przez sprawcę swoich uprawnień lub niedopełnienie przez niego swoich obowiązków (realizacja znamion czynnościowych) ,

- wynik realizacji przez sprawcę znamion czynnościowych w postaci powstania u pokrzywdzonego określonej szkody (znamię skutku).

Dla dokonania powyższego przestępstwa wszystkie wskazane element muszą wystąpić łącznie i powinny one znaleźć się w opisie czynu , z uwzględnieniem łączącego je związku przyczynowego (tak SA w Warszawie w wyroku z dnia 13.05.20015 , II Aka 94/15). Pokrzywdzona przestępstwem z art. 296 kk jest spółka , a nie jej udziałowcy, bo to spółka ,a nie jej udziałowcy , jest podmiotem praw i obowiązków wynikających z jej działalności. Szkoda wyrządzona przestępstwem narusza ich interesy pośrednio, a interesy spółki - bezpośrednio (art. 49 par. 1 kpk).

Każde działanie osób obowiązanych do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą innej osoby (fizycznej lub prawnej) albo jednostki organizacyjnej, stanowiące nadużycie udzielonych uprawnień lub niedopełnienie obowiązku, może być oceniane w kontekście odpowiedzialności z art. 296 k.k., o ile skutkowało uszczupleniem majątku wyrażającym się w różnicy pomiędzy stanem majątkowym osoby fizycznej lub prawnej albo jednostki organizacyjnej, jaki zaistniałby, gdyby do nadużycia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków nie doszło, a stanem jaki istnieje po zaistnieniu tych uchybień. Szkodą w tego typu przestępstwach będzie więc każde nieuzasadnione uszczuplenie stanu majątkowego jednostki niezależnie od tego, czy w konsekwencji działania stanowiące nadużycie udzielonych uprawnień lub niedopełnienie obowiązku przyniosło tej jednostce jakieś realne korzyści (tak SA w Rzeszowie w wyroku z 17.09.2013 , II Aka 72/13). Od szkody w postaci utraconych korzyści należy odróżnić tzw. szkodę ewentualną, przez którą rozumie się "utrata szansy uzyskania korzyści majątkowej", przy czym o tym ostatnim rodzaju szkody przepis art. 296 k.k. nie "traktuje". Różnica między szkodą *lucrum cessans* a szkodą ewentualną polega na tym, że w przypadku tej pierwszej prawdopodobieństwo uzyskania korzyści graniczy wręcz z pewnością, a w przypadku tej drugiej prawdopodobieństwo to jest zdecydowanie mniejsze (tak SA w Poznaniu w wyroku z 28.06.2013 , II Aka 37/13).

Sąd w przedmiotwej sprawie przyjął kwalifikację z art. 296 par. 3 kk , albowiem w ocenie sądu doszło do wypełnienia wszystkich znamion z tego artykułu. Oskarżony W. M. (1) w ocenie sądu był obowiązany do zajmowania się sprawami

majątkowymi (...) sp. z o.o. jako członek zarządu i wiceprezes zarządu tej spółki na podstawie przepisu ustawy , tj. 204 par. 1 ksh , art. 208 par. 2 ksh , który stanowi ,że „ każdy członek zarządu ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki.” Jak wykazał już wcześniej w uzasadnieniu sąd , niczym te kodeksowe uprawnienia i obowiązki nie zostały wyłączone. Zachowanie sprawcy polegało na tym ,że przez nadużycie udzielonych mu uprawnień (w przypadku zachowań opisanych w pkt I ppkt 1 , 2) i niedopełnienie ciążącego na nim obowiązku (w przypadku zachowania opisanego w pkt I ppkt 3) wyrządził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. szkodę majątkową. Była to szkoda majątkowa w wielkich rozmiarach, o której mowa w art. 296 par. 3 kk , bowiem wyniosła co najmniej 2.530.611,71 zł. Definicja szkody w wielkich rozmiarach (to jest takiej , której wartość w czasie popełnienia czynu przekracza 1.000.000 zł) zawarta jest w art. 115 par. 7 w zw.z par. 6 kk , który obowiązuje w obecnym brzmieniu od 08.06.2010. Wcześniej była to 1.000 –krotność najniższego miesięcznego wynagrodzenia , które w chwili popełnienia czynu wynosiło w 2005 roku 849 zł. Zatem stare przepisy nie są względniejsze , bo i tak kwota szkody przekracza dolne granice decydujące o tym , czy jest to szkoda w wielkich rozmiarach.

W przypadku czynu z pkt I ppkt 1 wyroku początek okresu czynu został zróżnicowany w odniesieniu do dwóch kantorów , które rozpoczęły swą działalność w różnym czasie. Koniec okresu czynu to ostatni dzień przed odsunięciem R. K. od nadzoru nad kantorami , co miało miejsce od 08.07.200, kiedy to ustały tzw. operacje północne. Sąd przyjął współsprawstwo, gdyż jak zeznały kasjerki dwaj oskarżeni brali w tym udział, wymiennie , choć oczywiście W. M. (1) pojawiał się rzadziej niż R. K.. Zachowanie W. M. (1) w przypadku pkt I ppkt 1 wyroku polegało na tym ,że nakazywał pracownikom -kasjerkom obu kantorów wymiany walut należących do spółki (...) przy ul. (...) w S. oraz na przejściu granicznym w Ś. I - zapisywać i rozliczać (rejestrować) w raportach przed północą fikcyjne transakcje sprzedaży przez kantory dolarów amerykańskich po niższym kursie niż były skupione przez kantory , a następnie zapisywać i rozliczać (rejestrować) po północy fikcyjne transakcje ich skupu przez kantory po kursie powyżej tego ostatniego kursu sprzedaży , zaniżając w ten sposób zysk spółki z kantorów i przywłaszczając sobie (rano) kwoty , które powstały w wyniku zapisywania i rozliczania w raportach takich fikcyjnych transakcji , łącznie kwotę 2.241.239,60 zł (już przy tym wystąpiła szkoda majątkowa w wielkich rozmiarach) . Na tym polegało właśnie nadużycie udzielonych mu uprawnień.

W przypadku czynu z pkt I ppkt 2 wyroku początek czynu to data dotycząca pierwszej faktury , a koniec data wpływu ostatniej faktury do (...) . W przypadku niektórych faktur W. M. (1) działał samodzielnie , w przypadku innych faktur wspólnie i w porozumieniu z H. G. (tych , które H. G. ma w swoim opisie czynu) lub też z inną osobą , co wynika z podpisów na fakturach i zeznań świadków związanych z tymi fakturami, którzy wskazywali na E. M.. Zachowanie W. M. (1) w przypadku czynu z pkt I ppkt 2 wyroku polegało na tym ,że wskazywał wystawcom faktur VAT , aby faktury VAT za wykonane usługi i zakupione towary o nr (...) z dnia 29.04.2004 (wystawca (...) sp. z o.o.) , nr (...) z dnia 02.12.2004 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 27.01.2005 (wystawca (...) sp. z o.o.) , nr (...) z dnia 08.03.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 23.03.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 02.04.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 11.04.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 12.04.2005 (wystawca (...) sp. z o.o) , nr (...) z dnia 29.04.2005 (wystawca Zakład (...)) , nr (...) z dnia 20.06.2005 (wystawca Firma (...)) , nr (...) z dnia 20.06.2005 (wystawca (...) sp. z o.o. z K.) , nr (...) z dnia 08.07.2005 (wystawca Hurtownia (...)) , nr (...) z dnia 08.07.2005 (wystawca Hurtownia (...)) , nr (...) z dnia 11.07.2005 (wystawca Hurtownia (...)) , nr (...) z dnia 15.07.2005 (wystawca Hurtownia (...)) , nr (...) z dnia 20.07.2005 (wystawca Hurtownia (...)) , nr (...) z dnia 19.08.2005 (wystawca (...) sp. z o.o. z K.) były wystawione na (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. , wiedząc , że usługi te nie zostały wykonane na rzecz tej spółki i że towary nie zostały zakupione dla tej spółki i na jej rzecz , lecz usługi te zostały wykonane na rzecz , a towary kupione dla potrzeb, nieruchomości w K. przy ul. (...)

- a następnie oskarżony zatwierdzał te wyżej wskazane faktury, za które zapłaciła (...) sp. z o.o. w łącznej kwocie około 170.888,11 zł. Na tym polegało nadużycie udzielonych mu uprawnień. Tym samym wyrządził (...) szkodę majątkową w tej samej kwocie.

W przypadku czynu z pkt I ppkt 3 wyroku początek czynu to data wpisu firmy (...) sp. j. do KRS i rozpoczęcia działalności , zaś data końcowa to data ostatniej faktury wystawionej przez tę firmę. Zachowanie W. M. (1) w przypadku czynu z pkt I ppkt 3 wyroku polegało na tym ,że bez zgody uprawnionego organu rozpoczął wykonywanie

działalności konkurencyjnej w stosunku do (...) sp. z o.o. w ramach spółki pod nazwą (...) -SP. J. , której zakres działalności pokrywał się z działalnością (...) sp. z o.o. jeżeli chodzi o następujący przedmiot działalności : agencji celnej , spedycji , transportu (przewozu) ,pośrednictwa ubezpieczeniowego , usług składowych (składów celnych) , poradnictwa celnego , spedycyjnego , przewozowego (konsulting i doradztwo) i wystawił faktury vat o nr (...) z dnia 21.11.2005 i (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) ; nr (...) z dnia 23.09.2005 i nr (...) z dnia 27.10.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 19.09.2005 , nr (...) z dnia 27.10.2005 i nr (...) z dnia 21.11.2005 dla (...) sp. z o.o. -za usługi spedycyjne oraz faktury vat o nr (...) z dnia 03.06.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 13.01.2005 dla (...) SA ; nr (...) z dnia 13.01.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 , nr (...) z dnia 24.01.2005 , nr (...) z dnia 17.01.2005 , nr (...) z dnia 24.01.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 03.02.2005 i nr (...) z dnia 03.06.2005 dla (...) sp. jawna; nr (...) z dnia 07.04.2005 i nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp. z o.o ; nr (...) z dnia 03.03.2005 i nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) SA ; nr (...) z dnia 20.05.2005 , nr (...) z dnia 03.06.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 03.02.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005, nr (...) z dnia 14.07.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 07.04.2005 dla (...) sp. z o.o. ; nr (...) z dnia 17.01.2005 , nr (...) z dnia 03.02.2005 , nr (...) z dnia 03.03.2005 , nr (...) z dnia 07.04.2005 , nr (...) z dnia 10.05.2005 , nr (...) z dnia 03.06.2005 , nr (...) z dnia 14.07.2005 , nr (...) z dnia 18.08.2005 dla (...) sp.z o .o. -za czynności , które były wykonane lub też mogłyby zostać wykonane przez pracowników (...) sp. z o.o. w ramach zarejestrowanego w KRS przez tę spółkę przedmiotu działalności.Niedopełnienie ciążącego na oskarżonym W. M. (1) obowiązku polegało na nieuzyskaniu zgody (na wykonywanie działalności konkurencyjnej w stosunku do (...)) uprawnionego organu wbrew przepisowi art. 211 par. 1 i 2 kodeksu spółek handlowych. Art. 211 par. 1 ksh stanowi ,że członek zarządu nie może bez zgody spółki zajmować się interesami konkurencyjnymi ani też uczestniczyć w spółce konkurencyjnej jako wspólnik spółki cywilnej , spółki osobowej lub jako członek organu spółki kapitałowej bądź uczestniczyć w innej konkurencyjnej osobie prawnej jako członek organu. Zakaz ten obejmuje także udział w konkurencyjnej spółce kapitałowej w przypadku posiadania przez członka zarządu co najmniej 10 procent udziałów lub akcji tej spółki albo prawa do powołania co najmniej jednego członka zarządu. W art. 211 par. 2 ksh wskazano ,że jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej , zgody udziela organ uprawniony do powołania zarządu. Brak zgody na wykonywanie działalności konkurencyjnej i na czym polegała ta działalność konkurencyjna sąd już omówił powyżej w uzasadnieniu przy ocenie dowodów. W tym miejscu sąd powołuje się tylko dodatkowo jeszcze na wyrok SN z dnia 06.03.2006 , II PK 211/05 , OSNP 2007 , nr1-2, poz. 10 , w którego uzasadnieniu sąd stwierdził : „, sprawowanie jednocześnie funkcji członka zarządu w jednej firmie i w nowo powstałej spółce należy uznać za działanie konkurencyjne w rozumieniu art. 211 ksh , skoro zgodnie z nim członek zarządu nie może bez zgody spółki zajmować się interesami konkurencyjnymi ani uczestniczyć w spółce konkurencyjnej . Już samo prowadzenie działalności gospodarczej w tym samym segmencie - co chociażby potwierdzają identyczne zapisy w rubryce przedmiot działalności odpisów z rejestru przedsiębiorców (KRS) obu spółek , świadczy o konkurencyjności obu spółek wobec siebie.”

Poprzez swoje zachowanie sprawca W. M. (1) wyrządził spółce (...) szkodę majątkową w kwocie co najmniej 118.484 zł . Na szkodę składa się suma kwot z faktur objętych opisem czynu z pkt I ppkt 3 wyroku.

Sąd przyjął też do kwalifikacji prawnej czynu i opisu czynu art. 65 par. 1 kk , albowiem z popełnienia przestępstwa sprawca uczynił sobie stałe źródło dochodu.

Sąd przyjął do kwalifikacji i opisu czynu w pkt I wyroku również art. 12 kk , albowiem sprawca działał wielokrotnie ,a jego zachowania były podjęte w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Tym zamiarem było osiągnięcie korzyści majątkowej i ten właśnie zamiar przyświecał wszystkim zachowaniom podejmowanym w okresie od 16.07.2000 (data rozpoczęcia działalności przez pierwszy z kantorów) do 21.11.2005 (data ostatniej faktury wystawionej przez firmę (...) sp. j. Przyjęcie tego artykułu do kwalifikacji jest korzystne dla oskarżonych W. M. (1) i R. K. z uwagi na to, że daje skutek res iudicata co do tego rodzaju działań w innych okresach – nie można im w przyszłości

postawić podobnego zarzutu , ale za inny okres , jeżeli chodzi o firmę (...) . Sąd przejrzał całe orzecznictwo pod kątem kwalifikacji art. 296 par. 3 kk w zw.z art. 12 kk i napotkał wiele orzeczeń, w których przyjęto taką właśnie kwalifikację , tak też Andrzej Marek w komentarzu do art. 296 kodeksu karnego w pkt 10 . Art. 296 par. 3 kk dopuszcza różne formy zachowania , a ich powtarzalność w pewnym okresie - w krótkich odstępach czasu - wręcz wymaga przyjęcia art. 12 kk (i w przypadku W. M. (1) ,u którego działanie na szkodę spółki przyjęło trzy różne postaci, jak i w przypadku R. K., w którego przypadku działanie na szkodę spółki miało tylko jedną postać). Z góry powzięty zamiar musi być zrealizowany wobec wszystkich zindywidualizowanych choćby w ogólnym zarysie zamierzonych zachowań (wyrok SA we Wrocławiu z 23.05.2013, II AKa 118/13).

Art. 65par. 1 kk w obecnym brzmieniu i art. 12 kk mogą występować razem w kwalifikacji prawnej czynu.

Te same uwagi odnośnie rodzaju sprawstwa , artykułu 271 par. 3kk, artykułu 296 par. 3 kk, artykułu 12 kk ,artykułu 65 par. 1 kk dotyczą oskarżonego R. K. .

Oskarżony R. K. był obowiązany na podstawie :

1.przepisu ustawy , tj. art. 109 ze znacznikiem jeden par. 1 kodeksu cywilnego, który stanowi czym jest prokura i że obejmuje ona umocowanie do czynności sądowych i pozasądowych, jakie są związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa, a zatem zakres działania prokurenta jest taki sam , jak zakres działania członka zarządu (sprawy nieprzekraczające zwykłych czynności spółki);

2. uchwały zgromadzenia wspólników nr (...) z dnia 01.06.1995 r. -

-do zajmowania się sprawami majątkowymi (...) sp. z o.o. jako prokurent tej spółki. Zachowanie R. K. polegało na niedopełnieniu ciężących na nim obowiązków bieżącej kontroli kantorów wymiany walut : śledzenie kursów i ustalanie w oparciu o informacje uzyskane tą drogą prawidłowych wysokości kursów walut na poszczególnych kantorach,przez co wyrządził spółce szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w ten sposób (taki sam jak w przypadku W. M. (1) ,bowiem działali oni wspólnie i w porozumieniu ze sobą) ,że w dwóch kantorach należących do spółki (...) znajdujących się : przy ul. (...) w S. oraz na przejściu granicznym w Ś. I nakazywał pracownikom kantorów wymiany walut - kasjerkom zapisywać i rozliczać (rejestrować) w raportach przed północą fikcyjne transakcje sprzedaży przez kantory dolarów amerykańskich po niższym kursie niż były skupione przez kantory , a następnie zapisywać i rozliczać (rejestrować) po północy fikcyjne transakcje ich skupu przez kantory po kursie powyżej tego ostatniego kursu sprzedaży , zaniżając w ten sposób zysk spółki z kantorów i przywłaszczając sobie (rano) kwoty , które powstały w wyniku zapisywania i rozliczania w raportach takich fikcyjnych transakcji , łącznie kwotę 2.241.239,60 zł .

Obowiązki R. K. wynikały też wprost z jego zakresu czynności . Jeden z zakresów czynności w aktach nie miał daty , do niego odniósł się świadek H. S. na k- 865 , według niego ten zakres bez daty odnosił się do okresu wcześniejszego niż pozostałe dwa zakresy czynności. Ostatni zakres czynności datowany jest na 14.11.2003 r. Na wszystkich widnieją podpisy R. K..

Kwestia wiedzy H. S. o tzw. operacjach północnych miała znaczenie dla oceny wiarygodności tego świadka i oceny pozostałych dowodów, natomiast nie miało to żadnego znaczenia dla przypisania oskarżonym W. M. (1) i R. K. znamion czynu z art. 296 par. 3 kk , który to czyn zabroniony polega na działaniu na szkodę spółki , a nie wspólnika spółki z o.o. Konsekwencją przyjęcia ustalenia ,że R. K. nie przekazywał pieniędzy z tzw. operacji północnych H. S. , było przyjęcie w opisie czynów z pkt I i III wyroku ,że oskarżeni te pieniądze przywłaszczyli.

Oskarżony H. G. swoim zachowaniem opisanym w pkt VI wyroku wyczerpał znamiona art. 286 par. 1 kk w zw. z art. 91 par. 1 kk .Ugodził on w takie dobro chronione prawie , jakim jest cudze mienie.Zachowanie H. G. polegało na tym,że w S. działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez W. M. (1) doprowadził (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w różnych kwotach wskazanych w stanie faktycznym za pomocą wprowadzenia jej w błąd w ten sposób ,że na różnych fakturach również wskazanych w stanie faktycznym (13 sztuk) na ich odwrocie wpisał on adnotacje ,że należność z faktury jest za

usługę /towar wykonaną /zakupioną na rzecz/dla firmy (...) sp. z o.o. ul. (...), (...)-(...) S., gdy w rzeczywistości żadna taka usługa/towar nie została wykonana/zakupiona na rzecz/dla firmy (...) sp. z o.o. przez firmy wystawiające faktury. Oskarżony miał tego świadomość, bowiem jak wynika z zakresu jego czynności i zeznań świadków zajmował się on w firmie nadzorem nad pracami remontowymi, nadzorem nad stanem technicznym obiektu i jego całego otoczenia. Z tej przyczyny nie sposób przyjąć, by nie orientował się on, że usługi (związane z remontami), których wykonanie potwierdzał adnotacjami na fakturach czy towary (związane z remontami), których zakup również potwierdzał adnotacjami na fakturach, nie zostały wykonane na terenie firmy (...), a towary nie zostały zakupione na rzecz tej firmy, skoro już nawet świadkowie-pracownicy (...) nie związani z działem administracyjno-gospodarczym orientowali się, że takich prac remontowych czy towarów związanych z pracami remontowymi na terenie firmy (...) w przedmiotowych latach nie było. Na świadomość H. G. w tym zakresie wprost wskazał świadek H. S.. Czynienie adnotacji na fakturach o wskazanej treści było sposobem wprowadzenia w błąd spółki (...). Oskarżony działał nie dla własnej korzyści, ale w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez inną osobę – W. M. (1). Na skutek wprowadzenia firmy (...) w błąd poprzez wpisanie adnotacji na fakturach firma ta zapłaciła za przedmiotowe faktury i w ten sposób oskarżony doprowadził (...) do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem.

Sąd przyjął ciąg przestępstw z art. 91 par.1 kk, albowiem sprawca zachowań opisanych w pkt VI ppkt 1-13 dopuścił się w okresie od 03.12.2004 r. do około 26.08.2005 r. - w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Początek okresu czynu to data pierwszej adnotacji na fakturze, a koniec okresu czynu to data wpływu do (...) ostatniej faktury, na której oskarżony uczynił adnotację.

Sąd błędnie pozostawił w opisie czynu w ślad za oskarżycielem fakturę nr (...) (pkt VI ppkt 12 wyroku). Nie powinno jej być w opisie czynu, gdyż jest to wcześniejsza faktura, która została zastąpiona przez fakturę nr (...) (opisaną już w pkt VI ppkt 11 wyroku), a ściślej: dwie wcześniejsze faktury jedną z nich była (...) - zostały zastąpione przez jedną fakturę nr (...), co wiadomo z pisma z k-11.514 strona druga - czyli kwota szkody z pkt VI ppkt 12 wyroku jest już zawarta w pkt VI ppkt 11 wyroku. Sąd skupił się na zmianie całego opisu czynu, jego konstrukcji i to przeoczył.

Sąd nie ujął w opisie czynu i w kwalifikacji prawnej czynu artykułu 271 par. 3 kk w zw. art. 11 par. 2 kk, gdyż H. G. niczego nie poświadczał, bo nie był wystawcą faktur. Poświadczyć nieprawdę w dokumencie - fakturze mógł wystawca faktury czyli kolejno Zakład (...), (...) itd. Osoba uprawniona do wystawienia dokumentu w postaci faktury VAT ma źródło swojego uprawnienia w ustawie o podatku od towarów i usług. Inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu jest osoba fizyczna, która na mocy ściśle określonej, szczególnej delegacji o charakterze prawnym, jest upoważniona do wystawiania określonych dokumentów w imieniu lub na rzecz innej osoby

H. G. czynił adnotacje na odwrocie faktur, już po ich wystawieniu przez wystawców faktur. Zatem działanie oskarżonego H. G. sprowadzało się do tego, że czyniąc adnotacje na fakturze w ten sposób wprowadzał on w błąd firmę (...) (taką konstrukcję co do podmiotu wprowadzonego w błąd przyjmowano wielokrotnie w orzecznictwie, zobacz np. wyrok SA w Gdańsku z dnia 10.01.2013 r., II AKa 439/12, wyrok SA we Wrocławiu z 16.12.2011, II AKa 269/11). Wprowadzenie w błąd polega na doprowadzeniu do rozbieżności między obiektywną rzeczywistością a wyobrażeniem o niej lub jej odbiorem w świadomości pokrzywdzonego. Chodzi o szeroki zakres zachowań kłamliwych jako źródła wprowadzenia w błąd co do okoliczności istotnych, więc tych, które są przyczyną niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Sposób wprowadzenia w błąd może być rozmaity. Zamierzony cel sprawcy może być osiągnięty przy użyciu słowa, dokumentów, adnotacji lub innych przedmiotów, bądź zachowania się sprawcy. Wprowadzeniem w błąd może więc być każde zachowanie powodujące błędną ocenę rzeczywistości adresata tych oszukańczych zabiegów. W sprawie został zachowany warunek odpowiedzialności karnej z art. 286 par. 1 kk, jakim jest tożsamość osoby wprowadzonej w błąd i osoby rozporządzającej mieniem. Rozporządzenie mieniem polega na dokonaniu czynności rozporządzającej prawem majątkowym w rozumieniu prawa cywilnego czyli na przeniesieniu prawa podmiotowego, w tym wypadku o charakterze majątkowym.

W kontekście powyższego nie ma znaczenia dla oceny prawnej czynu, że dopiero od 30.06.2005 r. wpisano mu w zakres czynności w pkt 10 opis faktur, jak wynika z k-1072, bo wcześniej tego w zakresie czynności nie miał jak

wynika z k- 1074 (zakres z dnia 08.06.1993) . Ponieważ sąd nie przyjął w kwalifikacji prawnej czynu i w opisie czynu art. 271 par. 3 kk , to problem ten odpadł.

Odnośnie kary sąd zważył :

Za czyn opisany w pkt I wyroku sąd wymierzył oskarżonemu W. M. (1) na podstawie art. art. 296 par. 3 kk w zw.z art. 65 par. 1 kk karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 par. 2 kk karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych po 500 zł (pięćset złotych) każda ; za czyn opisany w pkt III wyroku oskarżonemu R. K. na podstawie art. 296 par. 3 kk w zw.z art. 65 par. 1 kk karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 par. 2 kk karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 300 zł (trzysta złotych) każda; oskarżonemu H. G. na podstawie art. 286 par. 1 kk w zw.z art. 91 par. 1 kk karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności , a na podstawie art. 33 par. 2 kk grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych po 50 zł (pięćdziesiąt złotych) każda , mając na uwadze treść art. 53 § 1,2 kk .

W ocenie sądu wymierzone kary są adekwatne do stopnia winy oraz do stopnia społecznej szkodliwości czynów , które sąd ocenił jako znaczne. Znaczny jest stopień winy oskarżonych , którzy będąc osobami dojrzałymi, o ukształtowanym charakterze, świadomie dopuścili się złamania norm prawnych o istotnym znaczeniu w życiu społecznym . Sprawcy W. M. (1) i R. K. ugodzili w takie dobro chronione prawnie, jakim jest pewność obrotu gospodarczego. Oskarżony H. G. ugodził w takie dobro , jakim jest cudze mienie. Wszyscy oskarżeni działali umyślnie , z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

Przy wymiarze kar dla oskarżonych W. M. (1) i R. K. sąd miał na uwadze ,że działali oni w warunkach art. 65 par. 1 kk. Natomiast w przypadku H. G. sąd miał na uwadze działanie w warunkach art. 91 par. 1 kk.

Poza tym kary te uwzględniają cele zapobiegawcze i wychowawcze , które mają osiągać wobec oskarżonych i stanowić dla nich przestrożę oraz być odczuwalną dolegliwością za popełnione przestępstwa . Wymierzone oskarżonym kary zdaniem sądu wypełnią ponadto cele kary w zakresie społecznego oddziaływania , tj. będą skutecznie odstraszać innych potencjalnych sprawców od dopuszczania się podobnych przestępstw.

Orzekając o wysokości kar , sąd uwzględnił także właściwości i warunki osobiste i majątkowe sprawców, ich stosunki rodzinne i sposób życia przed popełnieniem czynów. Oskarżony W. M. (1) do tej pory był karany raz i to w niniejszej sprawie - w tej jej części , która nie została uchylona i stała się prawomocna. Posiada on obecnie dochody średnio 1500 zł netto miesięcznie z kancelarii radcowskiej. Jest prawnikiem o wyższym wykształceniu, rozwiedziony , ojciec 2 dzieci. Oskarżony R. K. nie był karany , posiada obecnie dochody około 1500 zł netto miesięcznie . Jest prawnikiem o wyższym wykształceniu, żonaty , ojciec 1 dziecka. Oskarżony H. G. do tej pory nie był karany , posiada wykształcenie średnie, bez zawodu ,żonaty, ojciec dwójki dzieci, emeryt pobierający emeryturę 2.600 zł netto miesięcznie. Pracuje też na pół etatu w (...) z wynagrodzeniem 900 zł netto miesięcznie.

Na korzyść oskarżonych R. K. i H. G. sąd uwzględnił ich niekaralność.

Na niekorzyść oskarżonego H. G. sąd uwzględnił dużą wartość szkody. Na niekorzyść oskarżonych W. M. (1) i R. K. - długi okres trwania przestępstwa , wartość szkody dużo powyżej progów , które decydowały o surowszej kwalifikacji prawnej ; rodzaj i ciężar niedopełnionych obowiązków ,a w przypadku W. M. (1) także rodzaj i ciężar nadużytych uprawnień . Sąd miał też na uwadze ,że w chwili orzekania W. M. (1) był osobą karaną , choć z drugiej strony sąd miał na względzie ,że to skazanie wiąże się z niniejszą sprawą , stanowi jej odłam . Przy tym sąd zróżnicował wymiar kar dla W. M. (1) i R. K. , gdyż czyn W. M. (1) składał się z dwóch jeszcze innych form działania - z ppkt 2 i 3 . Dlatego orzeczone wobec niego kary były surowsze niż w przypadku R. K.. Z kolei czyn przypisany H. G. miał niższy ciężar gatunkowy.

Kara w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności orzeczona wobec W. M. (1) nie podlegała możliwości warunkowego zawieszenia jej wykonania w żadnym stanie prawnym. Natomiast w przypadku oskarżonego R. K. sąd nie widział możliwości skorzystania z warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary 2 lat pozbawienia wolności , dlatego też nie widział konieczności ani potrzeby zastosowania w sprawie wobec niego przepisów kodeksu

karnego w dawnym brzmieniu sprzed 01.07.2015 . W ocenie sądu swoją postawą oskarżony ten nie zasłużył na karę wolnościową .

Co do oskarżonego H. G. sąd orzekł o warunkowym zawieszeniu wykonania kary 10 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 69 par. 1, 2 kk , art. 70 par. 1 kk na okres próby 2 (dwóch) lat , na podstawie art. 73 par. 1 kk oddał go pod dozór kuratora sądowego , a na podstawie art. 72 par. 1 pkt 1 kk zobowiązał tego oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby co 2 miesiące. Kara orzeczona w takim rozmiarze podlegała możliwości warunkowego zawieszenia jej wykonania , a w ocenie sądu wobec tego oskarżonego można było postawić pozytywną prognozę co do jego zachowania w przyszłości z uwagi na dotychczasowy brak karalności , jak i okoliczności , w jakich przyszło mu działać .

Sąd w każdym przypadku zbadał , która ustawa jest dla sprawców względniejsza – art. 4 par. 1 kk . Odnosnie oskarżonego H. G. sąd przyjął przepisy kodeksu karnego w aktualnym brzmieniu , oceniając ,że stara ustawa kodeks karny nie byłaby względniejsza . Kara pozbawienia wolności w orzeczonym rozmiarze podlegała zawieszeniu również na nowych przepisach kodeksu karnego , a zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności sąd i tak zamierzał orzec wobec tego oskarżonego środek karny tak , by orzeczony wyrok był realnie dolegliwy i nie pozostał tylko na papierze , zatem w tym konkretnym przypadku kodeks karny w dawnym brzmieniu sprzed 01.07.2015 r. nie byłby i tak względniejszy dla sprawcy – bo tak czy inaczej i tak sąd sięgnąłby po środek opisany w art. 72 par. 1 kk .

Na podstawie art.41 par. 1 kk w zw. z art. 43 par. 1 kk w zw.z art. 39 pkt 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego W. M. (1) zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych i stanowisk w organach zarządzających i nadzorczych spółek prawa handlowego na okres 5 (pięciu) lat , albowiem sprawca nadużył przy popełnieniu przestępstwa swojego stanowiska członka zarządu . Sąd orzekł też na podstawie art. 41 par. 2 kk w zw. z art. 43 par. 1 kk w zw.z art. 39 pkt 2 kk wobec tego oskarżonego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej związanej z prowadzeniem kantorów na okres 5 (pięciu) lat , albowiem sprawca został skazany za przestępstwo popełnione w związku z prowadzeniem takiej działalności , a dalsze jej prowadzenie zagraża istotnym dobrom chronionym prawem .

Na podstawie art.41 par. 1 kk w zw. z art. 43 par. 1 kk w zw. z art. 39 pkt 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego R. K. zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych i stanowisk w organach zarządzających i nadzorczych spółek prawa handlowego na okres 4 (czterech) lat, albowiem sprawca nadużył przy popełnieniu przestępstwa swojego stanowiska prokurenta. Sąd orzekł też na podstawie art. 41 par. 2 kk w zw. z art. 43 par. 1 kk w zw.z art. 39 pkt 2 kk wobec tego oskarżonego zakaz prowadzenia działalności gospodarczej związanej z prowadzeniem kantorów na okres 4 (czterech) lat, albowiem sprawca został skazany za przestępstwo popełnione w związku z prowadzeniem takiej działalności , a dalsze jej prowadzenie zagraża istotnym dobrom chronionym prawem.

Na podstawie art. 46 par. 1 kk sąd orzekł wobec oskarżonych W. M. (1) i R. K. solidarnie obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o z siedzibą w S. kwoty 2.241.239,60 zł (dwa miliony dwieście czterdzieści jeden tysięcy dwieście trzydzieści dziewięć złotych złotych i sześćdziesiąt groszy) , a także na podstawie art. 46 par. 1 kk orzekł wobec oskarżonego W. M. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o z siedzibą w S. kwot : 170.888,11 zł (sto siedemdziesiąt tysięcy osiemset osiemdziesiąt osiem złotych i jednaście groszy) i 118.484 zł (sto osiemnaście tysięcy czterysta osiemdziesiąt cztery złote). Wniosek o naprawienie szkody został złożony w dniu 09.02.2007 r. k- 1985-1986 (nie obejmował roszczenia o odsetki).

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu orzeczono zgodnie z § 2 ust. 1, 2, 3 , § 3 ust. 1 , §14 ust. 1 pkt 2 , ust. 2 pkt 5, § 16 , 19, 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) Dz. U. nr 163/1348. Podwyższona stawka wynikała z nakładu pracy włożonego w sprawę i z racji skomplikowania sprawy i obszerności materiału dowodowego.Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata S. K. kwotę 9.151,20 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu .

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk sąd zasądził od każdego z oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) sp. zo.o. z siedzibą w S. zwrot po 1/3 wydatków , które łącznie wyniosły 7.440 zł, czyli po 1/3 z tej kwoty przez każdego z oskarżonych.

Na podstawie art. 627 kpk w zw.z art. 633 kpk sąd zasądził od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/3 oraz wymierzył im opłaty :

- oskarżonemu W. M. (1) w kwocie 20.400 zł

- oskarżonemu R. K. w kwocie 9.300zł

- oskarżonemu H. G. w kwocie 1.180zł –

- na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3,4,5, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 o opłatach w sprawach karnych, albowiem wszyscy oskarżeni posiadają dochody.